

రెంకల్లె

జాబ్: 9/10

18

నిచ్చినాంటో
అప్పుడేది-అప్పుడేది
దిగడం?

విశాఖకికేసు
అప్పుకొక పాయింట్
అందులోనుండేది -
అప్పుకొక పాయింట్
దిగడం!

గొట్టపట్టుకొని
దిగడం అప్పుకొని
ఇదే మొదటి సారి!

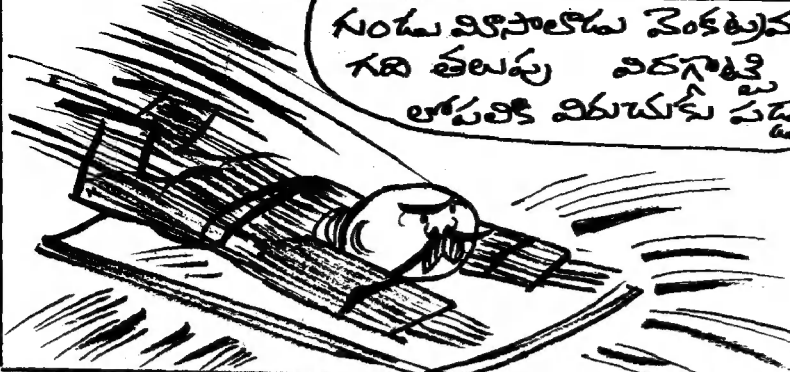

వేదాంగి కొడుకా!

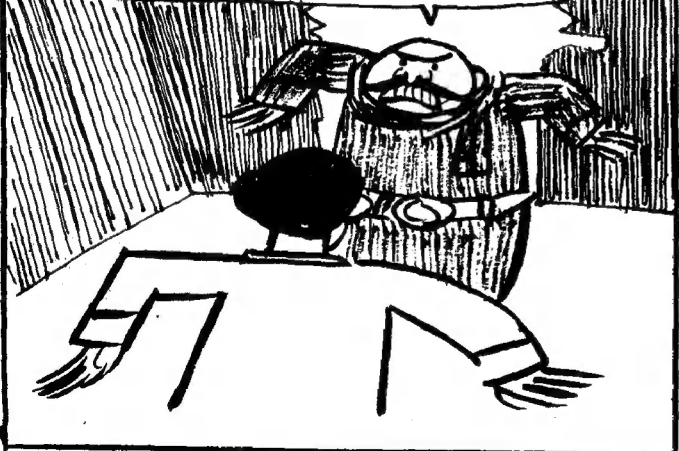

పట్టపగలు -
అప్పుకొక పాయింట్
గొట్టం దిగుతున్నా
కొనుతున్నా?
నడుం పట్టుకొని!

గుండు విశాఖలో మెంకట్టువచ్చివున్న
గది తలుపు ఎరగొట్టి
అప్పుకొని ఎరుకుకు పడ్డారు

ఎక్కడ? అగేముబండెక్కడ?

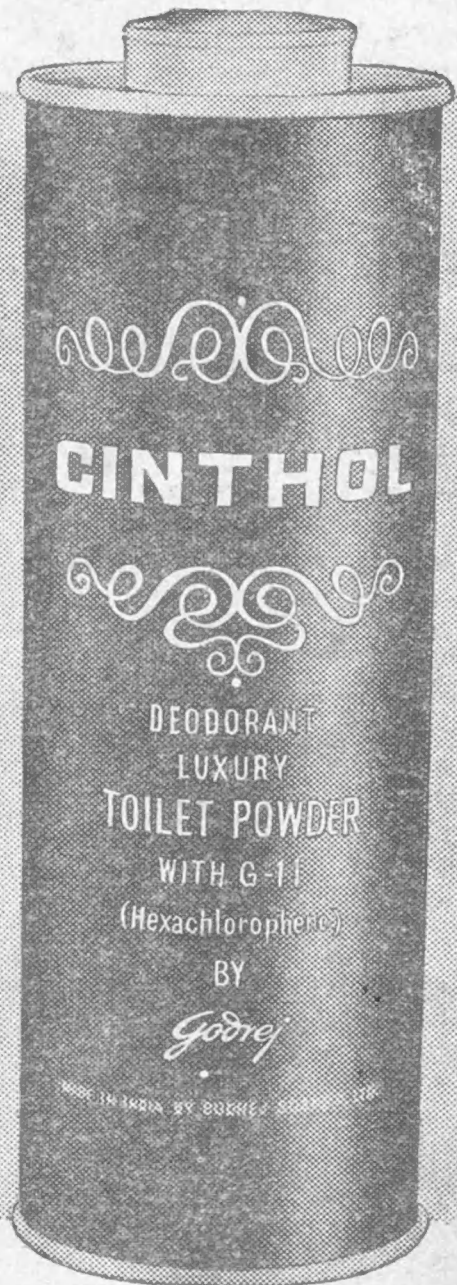

కొడుకేమిటా బాగున్నాడు
ఎక్కడ వెళ్ళుకుంటా నా విశాఖలో
దాని-అప్పుకొని అప్పుకొని
పట్టుకొని - నేను చచ్చుకున్నాడే
కొడుకేమిటా అప్పుకొని - అప్పుకొని
వెళ్ళుకుంటా?

(20వ అంకం)

ప్రతివారికి రక్షణ కావాలి

ఈ రక్షణ ఖాకీ రియానుండి, చెమట వాసననుండి—మీరు, ఇతరులు సంకోచపడే అవస్థనుండి—
జి-11 కూడిన సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడరు మీకి రక్షణలన్నీ ఇస్తుంది. ఇవేకాదు—సువాసన...
సుమనుగంధము

సింథాల్ —

దుర్గంధముల నుండి సంపూర్ణ రక్షణనిచ్చు టాయిలెట్ పౌడరు

ఈ వారం (1-9-72) పత్రిక ముఖ్య భూతం మాత్రం వధూవరులు శ్రీ భవన్, శారదలతో సర్వాంగ సుందరంగా ఉంది. కానీ ఏ సినిమాలోనూ కూడా వ్రాస్తే బాగుండేది. మీరు అనవసరమైన వ్రాసి, ఇటువంటి వ్రాయటం లేదు. ముఖ్యత్రం వాణిశ్రీ, అనో, లేక వాగ్గెరరావు అనో ఇల్లాదిని వ్రాయడం అనవసరం. ఎందుకంటే వారు ఈనాడు ఏ వేషంలో ఉన్నా ఇట్టే పునర్జన్మయ్యగలవారు అనేక మందున్నారు.

అవద్రష్ట్య కేవలస్యామి, (అమలాపురం) సి రి యు థ్

'విద్యార్థి' సీరియల్ మొదటి మూడు భాగాలు చాలా బాగుంటాయి. కానీ, నాలుగో భాగం మాత్రం ఎందుకో పట్టేట్టుగా తోచింది. విద్యార్థికి సుందరి పరిచయం అవడంతో టే శరీరాలు సైతం ఇచ్చి పుచ్చుకోవడం వరకు వెళ్ళింది వ్యవహారం. కొన్ని సంఘటనలు రచయిత్రీ యాదృచ్ఛికంగా వున్నాయి. ఎవరి తప్పు అందులో సహజతనం లేదేమో ననిపిస్తుంది. ఉదాహరణకి చూడండి. నలుగురూ కల్పి (ఆనంద్ మోహన్), విద్యార్థి, సుందరి సినిమాకు వెళ్ళారు. రిక్తా తీసుకునేప్పుడు ఇద్దరూ వారు ఒకరికొకరిలో ఇద్దరు మగవారు వేరొకరికొకరిలో కూర్చోరాదా? 'సినిమా హాలులో సీటు' సైతం అవిధంగా సవరించుకోరాదా? కొందరు కల్పి వెళ్ళినప్పుడు ఎవరెక్కడ కూర్చున్నా సీనిమా అయినాయిం తర్వాత అందరూ కల్పి వెళ్ళాని ప్రయత్నిస్తారు కానీ, ఎవరిదాని

కూత్తయి

వారు వెళ్ళారా? ఈ సంఘటనలు కేవలం వారిద్దరిని కలపాలన్న ఉద్దేశ్యంతో వున్నాయని తప్పు, వాటిలో ఎలాంటి సంతమాత్రమూ లేదు.

మేమూ కాలేజీలో చదివాం. స్త్రీ పురుష సహజమైన పరస్పరార్థణ విద్యార్థుల మధ్య ఉండే దేమోకాని, కొన్ని గంటల్లోనే శరీరాలను దగ్గరకు చేర్చుకునే అవకాశం వస్తుందంటే, అది కథల్లోనే కానీ నిజజీవితంలో అంతసులభసాధ్యం కాదేమోనని వా అభిప్రాయం.

—ఎం. రవీంద్రనాథ్, (మిర్జాపూర్)

సీరియల్ 'ఆ కా క డీ పాలు' చిగినింగ్ ఇంట్రస్టింగుగానే ఉంది. కానీ, 22 వ పేజీ (ఎత్తక) మూడవ కాలములో ఆ గదిలో ఉండేది కచ్చితంగా వదిలివేసి... శారద, జానకి.... అని పెర్ఫర్మెన్స్ వ్రాశారు. కానీ తొమ్మిదిమంది మిత్రులే ఉన్నారు. ఒకరికొకరి రచయితగా పాత పాటలు ఒకరిని మర్చిపోయి ఉంటారనుకొంటాను. కె. నిర్మలాదేవి, (మచిలీపట్నం)

వ్యాసాలు

బి. ఎ. కె. నాగభూషణరావు వ్రాసిన వ్యాసం

'విద్యార్థులు' ఉపాధ్యాయులు' ప్రస్తుతం జరుగుచున్న వాస్తవికవిషయాలు కళ్ళకు కట్టినట్లుగా చక్కగా వివరించారని, అది మా కుటుంబం వారందరికీ నచ్చినదని వ్రాయుటకు చాలా సంతోషిస్తున్నాము.

మా పెట్టె ప్రేమకుమార్, ప్రేమాబాయి, (కొండమడుగు)

1-9-72 పత్రికలో శ్రీ బి. ఎ. కె. నాగభూషణరావు గారు వ్రాసిన వ్యాసము అక్షరాల నిజము. ట్యూషన్ చదువుతున్నవారికి ఎక్కువ మార్కులు వెయ్యడమే కాదు. చదవని వారికి పేర్ మార్కులు ఇచ్చిన రోజులు వున్నాయి.

నేను చదువుకొనే రోజుల్లో (1960) ఇండియా మ్యాన్ మేసుకొని క్లాస్ కు తీసుకొనిపోతే ఎదికి నా ఎగు మార్కులు ఇచ్చారు. అదే డ్రాయింగ్ (ట్యూషన్ చదివే అబ్బాయి) ఇంకొకరు తీసుకొనివెళ్ళే 7 మార్కులు ఇచ్చారంటే ఎప్పుడంటే ఒకరోజు రెండు డ్రాయింగులు ఒకే పేజీ, ఒకే కలర్ ఒకేలాగ మేసుకొని తీసుకొని వెళ్ళే నాకు 5 మార్కులు. వాడికి 7 మార్కులు ఇచ్చాడు (రెండు నేను వెనెనని.)

అయినా ఏమనాలం చెప్పండి!

—నూర్ అహ్మద్ లీ (మర్నాజాగిరి)

సి సి మా

బడిపంతులు చిత్రం గురించి ఒక పేరాలో వివరించిన కొంచెం వివరణ చాలా బాగుంది. 'మట్టి బొమ్మలను బంగారు మడుపులుగా మలిచిన మహాశిల్పి' గాధయే ఈ బడిపంతుల కథ' అన్న మాటలు నాకెంతో సచ్చాయి. నాదుకులమై నామహామండ్రాలమై నా ఆక్షరబిడ్డ పెట్టిన ఒడి పంతులును మరచరాదు. నిజంగా నేడు బాలరసం భావి పౌరులగా తీర్చి దిద్ది (ప) లేక సోయి సామాన్య మనషిలా మార్చడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్న బడిపంతుళ్ళకు ప్రభుత్వం ద్వారా ఎలాంటి ప్రోత్సాహం, విద్యార్థులందరికీ ఎలాంటి ఆస్థాయిత అరదరణలు లభిస్తున్నవో ఈ చిత్రం ద్వారా పజింకు నివరణగా తెలుస్తుందని విశ్వసిస్తున్నాను.

—గోదావరి సోలాపురి రెడ్డి, (కొత్తగూడెంకాంత్)

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నేడు వివిధ వాన చిత్రాలు విడుదల అవుతున్నాయి. వాటిలో చాలా చిత్రాలు లాక్స్ ఆఫీసు దగ్గర స్ట్రెయిట్ అవుతున్నాయి. ఇది ఎవరికీ క్షేమం కాదు. ఈ చిత్రాల జోరువలన ముఖ్యంగా నమ్మకపాత నిర్మాతలే. ఈ చిత్రాల విడుదల జోరు గురించి నిర్మాతలు, పరిశోధకులు ఆలోచిస్తున్నాము అని చెబుతున్నారు. కానీ వారు ఏమి చేస్తున్నారో అర్థం కాలేదు. ప్రతి నెలా కనీసం వివిధ తెలుగు చిత్రాల విడుదల అవుతున్నాయి. వీటిమధ్య ఉట్టింగ్, హిందీ, ఇంగ్లీషు చిత్రాల విడుదల అవుతున్నాయి. ఇలా చిత్రాలు ప్రేక్షకులను గొల్లెల మంచెలాగ వదులుతుంటే ముఖ్యంగా తెలుగు నిర్మాతల గతి ఏమిటి? ఈ చిత్రాల విడుదల జోరువలన మంచి కుటుంబ

అమృతాంజన్ గ్రిప్ మిక్చర్

పాప ఆరోగ్యానికి, సంతోషానికి దివ్యమృతం.

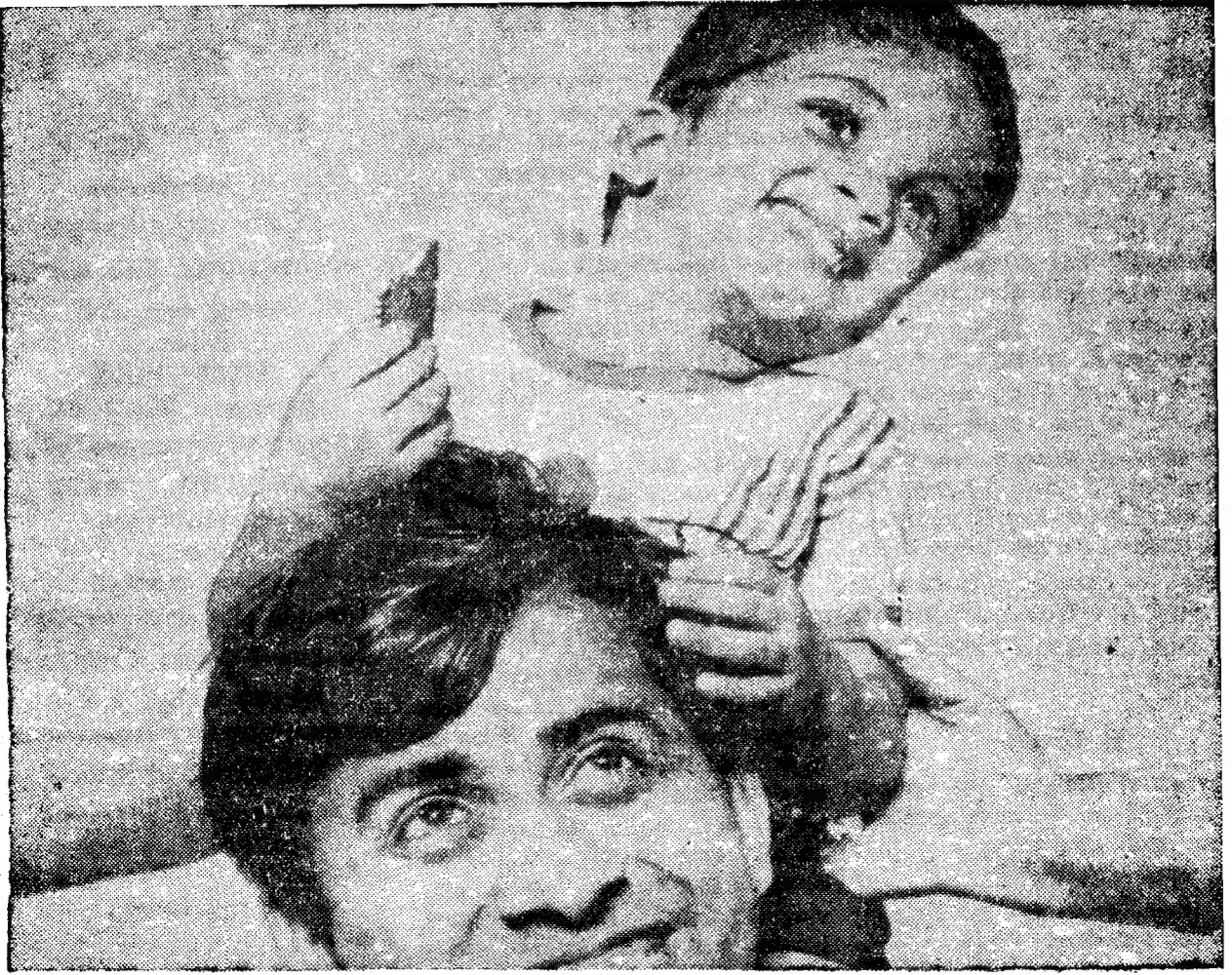
అశీర్వం, వాయువు, కలశనిద్ర, హింతులు, విరేచనాలవంటి వాదలు వెంటనే తగ్గిపోతాయి. ఆకలి, శీర్షశక్తి బాగా ఉంటాయి. పాపాయి ఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది.

VOX AG 1660 TEL A

అమృతాంజన్ గ్రిప్ మిక్చర్

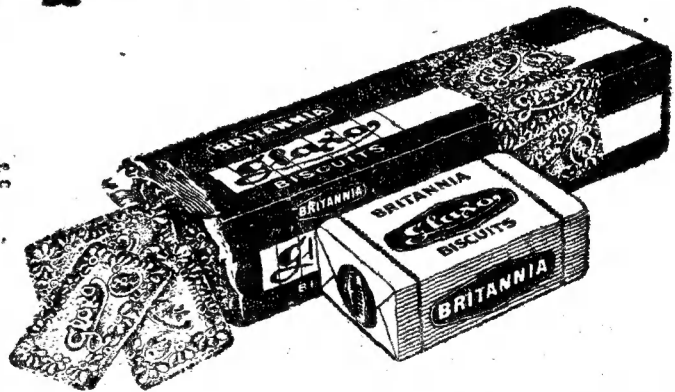

బ్రిటానియా గ్లాస్కో బిస్కట్లు ఎంతో మంచివి పుష్టిగా పెరగడానికి

అకూల్కమైన గోధుమ, వండదార, వెన్న, పాలు
గ్లాస్కోనుండి ఆరోగ్యదాయకమైన పొష్టిక వదార్థాలతో
జేసిన బిస్కట్లు తయారుచేసాము.

తరువాత వీటినింగతేమిటని ఎంతమందినో పావలను
అడిగాము. చిన్న పాపలు, పెద్ద పాపలు అంతకంటె పెద్దవాళ్ళ
ప్రేమించారు.

వాస్తవానికి అన్ని వయస్సుల పాపలు వీటిని ప్రేమించారు.
కాబట్టి ఇప్పుడు బ్రిటానియా గ్లాస్కో బిస్కట్లు కుటుంబానికి
అవశ్యకమైనవి. పుష్టిగా పెరగడానికి ఎంతో మంచివి.

భారతదేశంలో అతి శ్రేష్ఠమైన బిస్కట్లు బ్రిటానియా

© బ్రిటానియా లిమిటెడ్ కో. లిమిటెడ్
బ్యాపారత గుర్తును ఉపయోగించుకోవడానికి
లిశ్చేదన కావించబడ్డది.

అతిశయోక్తి

బి.తాంకు కూడా పెట్టుబడులు రాకున్నాయి. ఈ విషయమై నిర్మాతలు, గిడ్డొలద్యక్తులు, డిస్ట్రిబ్యూటర్లు తీవ్రంగా వర్చించి ఒకపరిష్కార మార్గం కల్పిస్తారని తెలుగు ప్రేక్షకులుగా మేము దక్షిణ భారత సినిం ఆధ్యక్షులను కోరుచున్నాము. బండారు పిందురంగేశ్వరరావు, మేకా కృష్ణమూర్తి, క్రి సతీష్ (కోరుకొల్లు)

శ్రీనివాస వృత్తం

ఈ సంచికలో నేపథ్య గాయకుడు శ్రీ పి. బి. శ్రీనివాస్ గురించి ఆయన వృత్తం గూర్చి మీరు ప్రాసినది చదివిన తర్వాత ఆ వృత్తం గూర్చి ఇంకా తెలుకోవాలనిపించింది. ఈ పద్యరచనా విధానంలో శ్రీ పి. బి. యస్. గారి వాటికను అందరూ మెచ్చుకోవాలి. పద్య లక్షణాలు వివరంగా తెలిసినందుకు మీరు సర్వదా అభినందనీయులు. అందులో యతి వియమం అన్నారు. యతిమైత్రీ గూర్చి చెప్పలేదు. కాని శ్రీనివాస్ తమ పద్యంలో యతిమైత్రీని కూడా వినియోగించారు కదా! రాఫూరి దొరసావి శర్మగారు ఈ చందస్సును అభినందించారంటే ఇది అందరికీ అనుసరణీయమనుటలో సందేహము లేదు. ఈ వృత్తము గూర్చి మరింతగా తెల్పే దరని ఆశిస్తున్నాను.

కె. ఉసు, (తెనాలి.)

గేయాలు

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సంచికలో ప్రచురితమయిన 'సప్తదయా' గేయం, సప్తదయాన్ని పుండించింది. రచయిత యల్. మారకొండయ్య గారికి ప్రచురించిన తమకు అభినందనలు.

ప్రజా గీడు మరి ఇక నతి బింబించేదెలా?

తోటి మానవుని జీవిత సుఖము

మాటిగా కాలేదా కలితా మనువులు?

ఉత్తరాలు

అవి మాటిగా ప్రశ్నించారు రచయిత. నేమూ అంతో—'నతి నిత్యం పేద వాని బ్రతుకు బాటకు, పోతుంటే, ముళ్ళకంచెలు'— విద్ర సోకుండా నవ్వు చదు కలాలు బయట పెడుతూనే ఉంటాయి.

—కాని పేదవారి బాటను సుగమం చేయ గలిగినవి విస్ఫార్య ఉన్నతాధికార కలాలు, ప్రజా నాయకుల కలాలు మాత్రమే!

ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి కేయారాజ్య స్థాపన తద్వారా విశ్వ మానవ కళ్యాణము సిద్ధిస్తుంది. అనుటలో అతిశయోక్తి లేదు.

—నవ్యశ్రీ, (విశాఖ)

చిత్రాలు

28-8-72 మధ్య పేజీలో స్టేట్ మాట్లో ఉన్న అందాల మోడల్ అమ్మాయి జెక్కి ఎలస్టర్ పరేషన్ చూడాలనిపించే విధంగా వుంది.

—వి. జె. స్వామి, (భువనేశ్వర్)

ఆకాశవాణి

ఆకాశవాణి ప్రాంతీయ వార్తలను రోజూ సా. 6-05 గం. మాత్రమే ప్రసారము చేయుచున్నారు. అందువల్ల యీ రోజు సాయంత్రం పైగా జరిగిన విషయాలు రేపు సాయంకాలము వార్తలలోనే వినుటకు వీలుంది. అందువల్ల కొన్ని వార్తలు చాల అలస్యంగా శ్రోతలు వివరపరిచుతుంది. కావున మద్రాసు—1 కేంద్రము వలె అదనంగా మరో 5 నిమిషాలు, 'ప్రాంతీయ వార్త'లోను ఉదయానగాని లేక మధ్యాహ్నమునగాని ప్రసారము చేయవలసినదిగా ఆకాశవాణి అధికారులను కోరుచున్నాను.

గుడిమెట్ట చెప్పయ్య, (మద్రాసు) ●

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శివలెంక శంభు ప్రసాద్

సంపాదకుడు

(1938-1972)

ఇ. కవారం : 29-9-72

శివరీదానినామనం! అశ్వయుజమానం! బి! నవ్యమి

సంపుటము : 60 సందివి : 3

స్థాపనము 1908

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

1, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు - 1

దిడినతి వెం 50 పైసలు

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : నటి హేమమాలిని

(సోటో : వి. ఎమ్. కె. మణి)

రెండవ అట్టపేజీలో : వెంకన్నాన కోల్లు

(కర్నూన్ సీరియల్)

కథలు :

పాంత్ రిటర్న్స్ లేక న్యుడేజీ

ఉద్యోగ పర్యావేళి అతిథులు — 24

పగ్గినత్యం — 38

వీమబ్రతుకు — 48

ప్రేమిస్తావా! అయ్యో! అన్నా! — 56

పీరియల్ సెలెలు : —

విద్యార్థి — 16

ఆకాశదీపాలు — 42

వ్యాసాలు, శిరికలు, సినిమా :

ఉత్తరాలు — 2, ఈమెనీకర్నూన్ — 5,

స్నేహాదోహోట్టుక్ — 6, హరిరావ్ — 7,

అనామ ధేయూడి ఆత్మకథ — 8, మా ఇంట్లో

సెన్సార్లు — 12, ఒకవారం వివరీతం — 14,

ధర్మపదం — 21, ఆడవాళ్ళని అర్థం చేసు

కుందాం — 23, టైట్స్ డిసీజీ — 27,

సినిమా—29, చిరంజీవి నాగేశ్వరరావు—34, వార

ఫలం—41, గజెర పాల్కా — 44, తెలుగుమాట

తీరుతెన్నులు — 46, కన్నీటి పొయ్యి (గేయం)

— 47, భారతీయ చిత్రకారులు — 52,

ప్రశ్నావళి — 55, పుస్తకాలు — 64.

20-9-72

మైవారమే ప్రారంభం!
కొత్తు సీరియల్ నవల
ముగ్గురు మూర్ఖులు చెప్పిన
అసగనగా ఒక తండ్రి
రచన మహేష్

హైదరాబాద్ హాజీర్ కమిటీ చిరుమల రామచంద్ర

ఈ శతాబ్దంలో పుట్టి పెరుగుతున్న శ్రీ కృష్ణ దేవ య ఆంధ్రభాషా :ల యము పెన్షెంబర్ 1 వ తేదీన 73 వ పుట్టినరోజు పండుగ చేసుకొన్నప్పుడు చాల అపూర్వ విషయాలు తెలిశాయి. శోతలకు. ఒక్కొక్క 70 సంవత్సరాల జీవితంలోనే ఏన్నో ఆనుభవాలు ఉంటాయి గదా ! మరి ఒకసంవత్సరం జీవితం ఏన్నో కొత్త వెలుగులు విరజిమ్ముతుందో చెప్పనక్కరలేదు ! మాజీ మంత్రి శ్రీ అక్కిరాజు నామదేవరావు అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ ఉత్సవంలో శ్రీ కోదాటి నారాయణరావు ఈ సంవత్సరపు చరిత్రను వివరించగా, శ్రీ కవ్వంతుల లక్ష్మణశాస్త్రి సంవత్సరంతోపురం శ్రీ కావ్య కంఠ గణపతిశాస్త్రి అధ్యక్షతన జరిగిన వైభవం వివరించగా, శ్రీ హరి ఆదిశేషువు శ్రీ కాశీనాథుని నాగేశ్వరాని మొదలయిన వారు దీనికి చేసిన సోదిన తెలువగా శ్రీ శోలు నరసకుల్లే సంవత్సర చరిత్రను హావ్యర్థ సూరసగా చెప్పే శ్రీ లయానా

కవిజితో ఆనందిస్తూ కార్యదర్శి శ్రీ ఎం. ఎల్. నరసింహారావు భస్మవాదాలు విని ఇదేమిటి ఇంతలో సమాప్తమయిందా ? - అని ఆశ్చర్య పడ్డారు. ఔను సత్కాలక్షేమం అలాగే ఉంటుంది మరి !

జలియూవాలాబాగ్ దురంతంతులు దిగిరివడతారు విన్నవారు. అలాటిది ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో జరిగింది. అవారు అది పోర మైనా, ఈనాడు మధురస్పృతిగా, వీర స్ఫుర్తిగా మిగిలి యువశతకు ఉత్సాహ వర్షానికి ఉంది. ఆ మహాసంఘటన వరు గల్ జిల్లా పర్కాలలో జరిగింది. 1948 పెన్షెంబర్ 2 వ తేదీన 20 వేలమంది పర్కాల మార్కెట్ మైదానంలో శ్రీ ఎస్. మహాహర్ రావు నా య క త్యం లో జాతీయ పతాక పందరానికి సమావేశ మయ్యారు. ఏకాం పోలీసులు ; రజాకార్లు ముందు హెచ్చరికయినా చేయకుండా, విచక్షణ లేకుండా ఆ నిరాయుధ దేశ

భక్తులపై కాల్పులుసాగించారు. 20 మంది అక్కడికక్కడే సురజీవించారు. కొన్నిసంవతస మందికి గాయాలు అగిలాయి. తూటాలు దేహంలో ఉండిపోయినవారూ ఇంకా జీవింది ఉన్నారని శ్రీ కోదాటి నారాయణరావు నాతో సెంట్రల్స్ వచ్చుడు నాటళ్ళ పులక రించింది. ఈ వీరసంకీర్తనా దినోత్సవం మంత్రి శ్రీ నాయగి చారి అధ్యక్షతన మహానై భవోపేతంగా జరిగింది. శ్రీ కోదాటి నారాయణరావు, మాజీమంత్రి శ్రీ ఎం. ఎస్. రాజలింగం రాష్ట్ర కాంగ్రెస్ కార్యదర్శి శ్రీ చక్రపాణి మొదలయినవారి ప్రసంగా లతో పర్కాల సభోమండలం ప్రతిధ్వనిం చింది.

అదేమిదురదృష్టమో భౌతిక శాస్త్రాల విషయంలో మనకు సుధ్యకాలంలో జరిగిన ఉపేక్ష ప్రాణదాతలు, ప్రాణదాత్యలు అయిన వైద్యులు అపాంక్షేయు అస్వంత వరకు దిగజారి, శాస్త్రాలే బుచ్చమై పోయి, కేవలం తాత్కాలిక నందం జరిగిందే కావాలానో, భండాలపాలు ప్రధానమై పోయాయి. కాని, ఎవరైనా గత వైభవం జ్ఞానకం వరచినప్పుడు, క్షణం సేపు ంతోపడి, సన్నానక్షణాలనేపు సంతవం కలుగుతాయి. అగిమ్మ 31 వ ఇండి యన్ మెడికల్ అసోసియేషన్ హాలులో ఇక్టర్ కె. ప్రభాకరశాస్త్రి అధ్యక్షతన వెనారెన్ ఎక్స్ సిద్ధాంతం వైద్యవార్యుడు ఇక్టర్ పి. జి. దేశ్ పాండే సుజుతుడు సినాద్ ప్లాస్టిక్ సర్జరీకి మూలపాత్ర అతో పాటు దీక్షా ప్రమాగాలు చెప్పాడని ప్రవంగించినప్పుడు అగిమ్మ 18, 19, 20 లో ప్రిఫెసర్ ఆర్. జి. మానికొవై అధ్యక్షతన జీవితాంతర ప్లాస్టిక్ సర్జన్స్ సంఘం వత్తను మహాసభలో సభ్యులు విద్యాంసులు సుజుతాదులను స్మరించి వచ్చుడు ఏన్నో శస్త్రచికిత్సాశాలలు సామాన్య

వెల్తురులో ప్రకాశంపంతులుగారి విగ్రహానికి శ్రీ బాట్రం శ్రీరామమూర్తి (విద్యా మంత్రి) శంఖుస్థాపన చేశారు. గోపాలకృష్ణారెడ్డి (వైద్యవ శ్రీ. ప.), శ్రీ ఆర్. ఎల్. రెడ్డి, శ్రీ పార్థసారథి (కలెక్టర్) ఈ భాదోలో ఉన్నారు.

ప్రజలకూ తెలిశాయి. ఈ మహాసభ రెండవనాటి నమావేశంతో కాల్యవల్ల కలిగి ప్రమాదాలు, తప్పిదాలతోపాటు మొదలయిన విషయాలను గురించి వలు వును నిపుణులు ప్రసంగించారు. మన దేశంలో మహిళలు, పిల్లలు అభివృద్ధి పాలకు తరచు గురి అవుతుంటారు, పిల్లల దేహం చివ్విది గనుక మంటల వెంటనే ప్రమాదం కలిగిస్తాయి. ప్లాస్టిక్ సర్క్యస్ మహాసభ ఈ నివారణోపాయాల తెలిపి, ప్రజా-మాన్యానికి చాలసేవ చేసింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కు ఏటా వచ్చే మూడు అగ్ని ప్రమాదాలు, అనావుష్టులు, వర కల. ఈసారి అనావుష్టి మనకు మరింత తీవ్రంగా చూచింది. ప్రకృతి వైపరీత్యానికి మనం ఏమి చేయగలం, చేతులెత్తి, నింగిని చూస్తూ, భగవంతుని పొర్లించడం తప్ప? విరాటవర్ష వరకాల, యజ్ఞాలు అచరించడం తప్ప? అలాటివి జంట నగరాలలో చాల అరుగుతున్నాయి. వీటిలో ఇంకా సేర్కొనదగింది పూరి శంకరాచార్యులవారు లోల్ దర్శనావధి వున్న సేంకటేశ్వర మహాదేవ మందిరంలో ప్రారంభించిన మహా రుద్రనరూప యజ్ఞం, ఆగస్టు 25 నంచి సెప్టెంబరు 1 వ తేదీవరకు ఆత్మంత శ్రద్ధావక్తులతో జరుగుతుంది. వెలాది భక్తజనం ఈ యజ్ఞాన్ని నిలకొనడం చూడగా, జనంలో—అవశిష్టిన జనంలో దీంత ఆసేదన, ఆందోళన ఉన్నాయో స్పష్టమయింది.

పరిపాలకాలలో పరిశోధన ప్రణాళి అరుదైనా, భారత పరిపాలకులకు దూరమైన సంప్రదాయం కాదు. మె కం బీ, ప్రిన్సెట్, టెయిలర్ మొదలయినవారు ఆధునిక పరిశోధన పద్ధతికి బాటలు తీర్చారు. ఆ సంప్రదాయాన్ని పుణికి పుచ్చుకొన్నారు శ్రీ ఎన్. రమేశన్. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆర్థిక కార్యదర్శి పదవిని నిర్వహిస్తూనే పరిశోధన లతను పెంచారు. దాని నవకుసుమం 'పల్లవ; తెలుగు చోడ చరిత్రలో పరిశీలన' అనే గ్రంథం. దీనికి పూనా విశ్వవిద్యాలయం పి. హెచ్. డి. పట్టం ప్రసాదించింది. ఈ గౌరవం పొంది నందుకు ఆగస్టు 28 వ తేదీన రాష్ట్ర పురాతత్వశాఖ కార్యాలయంలో విద్యాశాఖ కార్యదర్శి శ్రీ రామమూర్తి అధ్యక్షతన జరిగిన సన్మానసభలో ప్రముఖ చరిత్రకారులు డాక్టర్ నేటూరి వేంకట రమణయ్య, హెచ్. కె. పేర్వానీ పురాతత్వ శాఖ డైరెక్టరు శ్రీ సహీద్ఖాన్ వంటి వారు శ్రీ రమేశన్ చరిత్ర పరిశోధన ప్రతిభను, శ్రీ ఎల్. ఎన్. గుప్త వంటి వారు పరిపాలన దక్షతను, శ్రీ కె. లక్ష్మణ శాస్త్రి, శ్రీ నార్ల వేంకటేశ్వరరావు వంటి వారు రచనా కౌశల్యాన్ని ప్రశంసించారు. సన్మానసభ గన నృత్యాలతో కుతూబ్ సాహిబ్ దర్బారును తలపించింది.

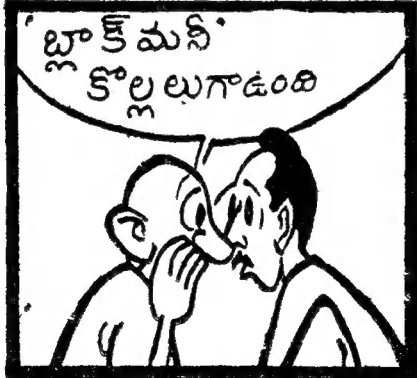
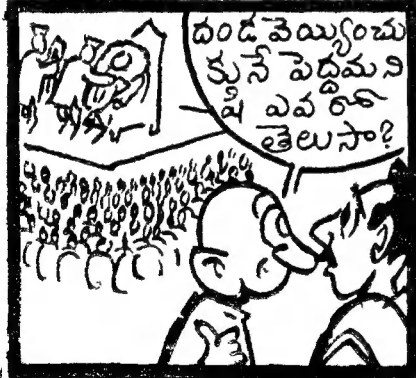
ఆగస్టు, సెప్టెంబర్ నెలలు ప్రదర్శనాల ఋతువర్షా ఆశ్చర్యం లేదు. రకరకం

ప్రదర్శనలు జరిగాయి, జరుగుతున్నాయి. వీటిలో విజ్ఞాన వివేదదాయకమైనది భాగ్యాలలోని జవాహర్ బాలభవన్ లో ఏర్పాటు చేసిన 'వసంతపు ప్రాచీనయుగం' అనేది. జవాహర్ లాల్ నెహ్రూ తరంకింద తన కవారై శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీకి ప్రాసిన లేఖలు ఆధారంగా బాలల జాతీయ మ్యూజియం ఏర్పాటు చేసిన ఈ ప్రదర్శనలో భూగోళం ఎలా పుట్టి, మానవుడు ఏలా నివ్వను కనుగొని నేటి నాగరకత పరిణమించిందో తెలియజేసింది. సెప్టెంబర్ 12 వరకు ఆంధోపతంజాలగా జవాన్వి ఆకర్షించిన ఈ ప్రదర్శనం పెద్దలకు కూడ విజ్ఞానం వంచిపెట్టే దండనికి జనసందోహమే సాక్షి.

ఉపశ్రితి :-

ప్లాస్టిక్ సర్క్యస్ మహాసభనుంచి వస్తున్నాను. 'ఏమినభసాబ్' అన్నాడు దారిని సోయే ఒకవ్యక్తి. పేరు రాములు. ఒక చిన్నసెలూన్ యజమాని. ప్లాస్టిక్ సర్క్యస్ సభ విని రించాను. 'మాతాత బలేదాగా వుండ్లు కోసేవాడు. విముకలు కలిపేవాడు' అన్నాడు రాములు. టేమ మన పూర్వరింతా గొప్పవారే! ఆ భావనాధార, పరిశోధనధార పోయాయి, ప్రతి పుత్రిలోను — అనుకున్నాను; వివారంతో, మరొకసారి.

హురిరాన్

అనామధేయుడి ఆత్మకథ

ఆర్థ్యము

ప్రియమైన హాస్యరచక

9

* మామూలుగా, మా అవిడ వెళ్ళి, నేను రోజుకొన్ని కురలు పుల్లాయ్యుగారికి మాపించింది అవిడ కూడా మామూలు ధోరణిలో విలాకొన్నారని అడిగి, ధరలు తెలుసుకొని, అనుకున్నట్లుగానే పది చప్పరించింది.

'ఏవండీ ఊరుకువ్వారు? కురలెలా గున్నాయి?'

'అలాగేవున్నాయి, కాని ధరలు చాలా ప్రేమింగవున్నాయి. పాచ్చిధరలు మీకు అలవాటేగా! అని ఒక కసురు విసిరింది మే.

'ఇక తాజా కురలరేలు మార్కెట్టుంటేటా అంతేమటండీ' అని మోసాడి.

'అబ్బే! ఇక ప్రియమా! మామయిన మాడండీ... ఎంత చవగా కొన్నారో!' అని ధరలు అలా అనిపించి చెప్పింది. చూస్తే ధరలు తక్కువే!

'మా కురలు తాజాగవున్నాయి. మరి మీ కురలు తాజాగా ఉన్నాయా?' మా అవిడ కాస్త ధైర్యంగా విసిరింది.

పుల్లాయ్యుగారికి కోపం వచ్చింది. తటాలున వెనీ నిల డింది.

'నిలమోయ్! నాసిరకం కురలు, అదిక ధరలు మీ సంతారంలో చెల్లింది కాని, మా సంతారం అతిఖచ్చింగా ఉన్నందున... ధర కరం చవగా ఉండీ, కురలు పవనవాడ్లా తాజాగా పుండకపోతే మా ఆయన అనలు కురలు కొననా కొనరు. అదా ఆయన అలాచేస్తే నేను భస్తే పూకుకోను. నేను అందరు అమ్మక్కలు తాంటివాల్సి కాను!' అని యుగాయం

చింది.

బాను, నిజా! అంకతే, మీ కుటుంబాన్ని మాసి అయినా వెర్చుకుండామని నా తాత కయం.' అని మా అవిడ సమాధాన ధోరణిలో చెప్పడంతో అవిడ కాస్తా మెత్త బడింది.

'ఏదీ మా కురలు కొంచెం మాపించండి... మా ఆయనకి మాపించి నాలుగు చీవాటేస్తాను.' అంది మా అవిడ.

పుల్లాయ్యుగారికొంచెం తెల్లబోయింది కాని సర్దుకొని, 'అబ్బే - ఇలాంటి చిల్లర విషయాలు మొగవాళ్ళదాకా వెళ్ళడం మంచికా?' అని కొట్టి పారేసింది.

'అలక్కా! అయినా మా పిం చి నాలుగు చీవాటేస్తేగాని మా కుటుంబం కుదలుబడదు!' మా అవిడ పూ వెట్టింది.

'కనీదురు, ఈ ఘోష మొగళ్ళదాకా పోకడంటే రభస తవుడు. వంద రెదురు!' అంది ఆమె.

మా అవిడ ససేమిరా దానికి ఒక్కకోరేదు: పుల్లాయ్యు అప్పటికి చెప్పింది అందరి కళ్ళాడితే కురలకి దుప్పిదోషం తగులు తుందని!

మా అవిడ మొండిపట్టువట్టి మొరాయిచ్చుంటే మే వెనిల్లాడిపోంది. మరి మాపించక తప్పని గడ్డనరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఆ కురల్ని మాపేటప్పటికి మా అవిడ కళ్ళు ఒక్కసారి 'జిగెల్'మన్నాయిట గంకాయలు 'గుడ్డిగంకాయ కురాయ్ బావా' అనిపించే బదులు 'పుచ్చిగంకాయ కురాయ్ దేవా' అనిపించేట్లున్నాయి. బంగళా

దుంపలు సరే సరి, కారణవశాత్తూ బంగళాదుంప అవతారం ఏర్పిన నేనా ప్రాక్టైజ్డ్ ఇండ్రీల గుర్పాయి. అవిడ కాయలు నీళ్ళల్లో జడవ, అగ్నిలో కలపు అన్నట్లున్నాయి. దొండకాయలు ముట్టుకుంటే నీరు అయిపోతామని బెదిరిస్తున్నారు.

దాంతో మా అవిడ కొంత దర్జావడి ఇరుగుపొరుగు మాటలు విని నామీదగడం విరచించుకుంది. ఈ కథ యిలా జరుగుతుందని మీకు మొదట తెలుసా - అని అడుగుతారేమో సరికనుసాయాలు.

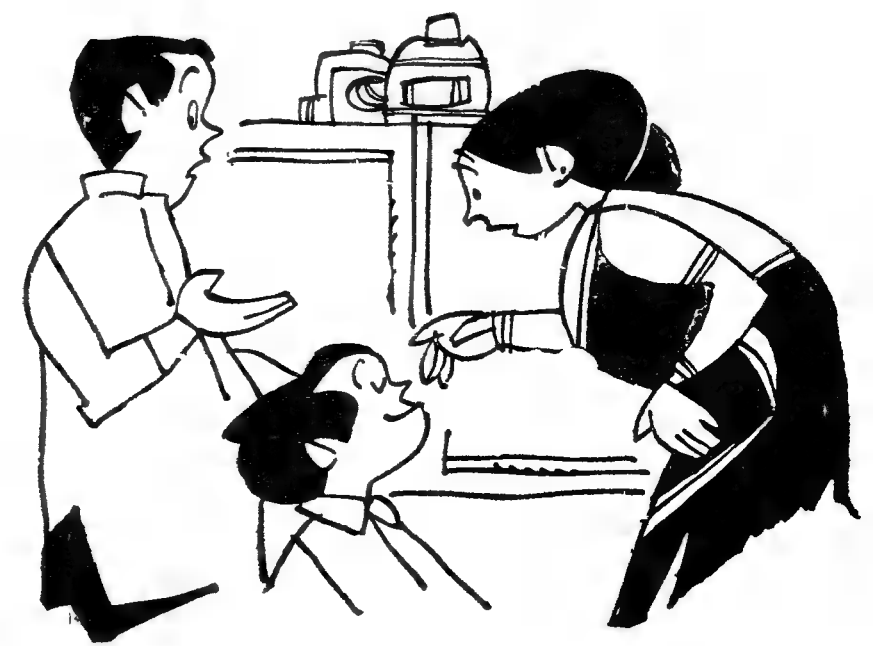
మొదట జరిగిన కథనే కళ్ళారా చూసి, ఈ కథ ఇలా పోణమిస్తుందని యోచించే మా అవిని కురలు తీసుకొని రమ్మని గట్టిగా పైరమాయంచేసు, ఎందుకంటే పుల్లాయ్యు మొగుడగు బజారుకి వెళ్ళాడంటే చూసే నేనొక సిపిడిలా యన వెలుపడ్డాను. ఆదన్న ఒసిగ్గా పుంగంపలు అన్ని దుకాణాలూ తిరిగి, ఏరి ఏరి అన్ని సచ్చిగంకాయలు, కళ్ళు బంగళాదుంపలు, సంగ దొండకాయలు, 'బరే చొబేరం' అన్నట్లు మహా చవగా కొనిపారేస్తూవుడు అగ్గరూపాయి డబ్బులతో అరబస్తా కురలు అలాగే కొనుక్కోచ్చేడు. పేరు మా కురలు కొనుక్కుని ఆయన కళ్ళబడండా వచ్చేకాను. దీనికి ఇంత తెరవెరుక భాగోతం వుంది. తరువాత కథ మీకు తెలిసినదే!

* * * ఈ కొంతలో యిన్ని వికాకలొచ్చేయని మరో అద్దే కొంతలోకి మారేం. కాని ఆ

అద్దె కొరికలో మరికొన్ని చిక్కులు తలుస్తొచ్చేయి. సూతిలోంచి నమ్మకంలో గొతి స్తొయింది మా పరిస్థితి. ఈ ఇల్లు రెండంటే రెండే భాగాలు. ఒక భాగంలో ఇల్లు గలవాళ్ళు వున్నారు. ఆ రెండో భాగంలో నేము దిగేము. ఇల్లుగల వాళ్ళూ మేమూ అన్న చరవరూ అద్దె కున్నవాళ్ళు లేరని ఎంతో సంతోషించేము. ఆ ఇంట్లో సాధారణంగా ఎవరూ దిగరట, కారణం దురూహ్యం కొంతమంది అంటారు— ఆ ఇల్లుగలవాళ్ళ బాధ వడడం కష్టం— అని మరికొంతమంది అంటారు—పిల్లలున్న వాళ్ళకి కాళ్ళు అద్దెకివ్వరు—అని! ఇంకా మరికొంతమంది అంటారు— వాళ్ళకి లోబడి తిరుగుతారన్న నమ్మకం వుంటే గాని అద్దెకివ్వరు—అని. ఇంకా మరో కొంతమంది అంటారు—ఆ ఇంట్లో దిగడం కన్న గంగలో దిగడం మంచిది. ఇల్లంత ఉరుస్తుంది. గాలి రాదు. జాగా కుశలం—అని దివ్వరేమన్నా భాతరు చెయ్యకం. ఇంట్లో యింట్లో దిగిందేం.

ఆ ఇల్లు గలవాళ్ళు మాకు వెంట కలు ఎవ్వవాళ్ళికి కాండాం తరువాత తెలిసింది. కటి. మా ఇంట్లో పిల్లలు లేక పోవడం. రెండు నేను ఆఫీసు గుమస్తా అవడం. 'ఆఫీసుగుమస్తా గిరికి, అద్దె యింటికి సంబంధం యేమిటయ్యా?' అని అనాలరు. అమ్మమ్మ, అలా కొట్టి పారేయకండి. అవినాభావ సంబంధం వుంది. అధవా, కొందరి పుద్దేశ్యంతో వుంది. ఆఫీసు గుమస్తా బడిపంతులు, పోస్తుమేవరు మొదలైనవాళ్ళు చాలా పెద్ద మనుషులు—అంటే ఆతిథేధావులు— అని ఒక ప్రతీతి. దీనికి అవసరం వుంటే వుండవచ్చు కాదనను. కాని అది లెక్కలోకి రాదు. సాధారణంగా విళ్ళు పేడికోరు మనుషులు కాదని చాలమంది నమ్మకం. స్నేహితు గుమస్తాలు, వృత్తికా రచయి తలు, సోలిసువాళ్ళు, చెట్టుకింద స్నేహితు మొదలైనవార చారి వేరు అని కొంత మంది నమ్మకుంటారు. ఆఫీసు గుమస్తా నవనంవల్ల వారి ముఖమింది మా ఇల్లు గలవాళ్ళకి ఎనిమిదేళ్ళ సుప్రతుడన్నాడు 'అమ్మవల్లే గడు. యీ!' అన్నట్టు వీడు రణసింకి ఈడకి నిందిన మాటలు. సైకికి మించిన తిండి ప్రియ కుర్రడికి

పెద్దని సొక్కులు: వాళ్ళ ఇంట్లో తిన్నది చాలక పారు గింటి పుల్లకూర కావాలి. రోజూ ఏదో ఒకటి మా ఇంట్లోంచి ఇవ్వకపోతే ఆరోజు వాళ్ళ ఇంట్లో బువ్వ ముట్టుడు. అంచేత వీడికోసం మేము రోజూ ఏదో ఒకటి చేసేవాలి. మా ఇంట్లో ఏ ఇబ్బంది వడినా వాడికేదో ఒకటి ఎవ్వకపోతే వాడి అల్లరే కాక వాళ్ళమ్మ సాధిపుకూడా వడలి. 'పేసీవస్తే ఆ ఇంటికి 'అద్దెయ్యా' అనవచ్చు. కాబట్టి ఈ 'రోజూ చుట్టం'కి కూడా కొంత గృహ బడ్జెట్టులో స్థానం కల్పించి, రోజూల నెట్టుకొస్తున్నాము.

ఇట్లుండ, ఒకసారి ఆ అర్చకడి తల్లి ఇండులు అర్జంటు వసమిద వూరికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. వీడికి స్కూలు సోతుందేమో అని ఆ వారంరోజులూ మాయింట్లోవుంచి వెళ్ళిపోయారు. స్కూలు పోవడమేమిటి, వీడి అల్లరి వడక ఇంట్లోనే ఇంత అల్లరి. ఇక బైట వెళ్ళేదేమింది? అంతేత ఆ అల్లరిని ఊరినాళ మీద రద్దేర్తావని తల్లిదండ్రుల నధకం. అల్లరి వుండదు. వాళ్ళకి వీడి ఖర్చు వుండదు. 'విక్రయాగ్యవ్యర్తకరి' కని. ఈ సంగతి సైకి అవడమే! మొదల రోజు వాళ అమ్మనాన్నా, లేకపోవడం చేత చాలా నెమ్మదిగా బుద్ధిగా

పున్నాడు: అప్పుడు ఏపి మున్నో 'వాడి ఏమి?' అనిపించింది. పిలవగానే వలకడం. రవ్వనగానే రావడం అధిక వసంగం చెయ్యకపోవడం. అనవసర సస్సావనలోకి దిగకపోవడం. అంతా ఆదృతం, మొదటి రోజు.

రెండో రోజున భోజనాల దగ్గర ఆముదం తాగినవాడిలా మొహం పెట్టేడు. 'ఏమిరా, డింభా?' అని నేను పుచ్చ చేశాను.

'నాకు వచ్చి వచ్చి' 'ఏంరా?' 'నాకు సంబంధం'

మా ఆవిడ అంది! 'పోసి వంకాయ మెంత్రికూర కలుపుకోరా. అబ్బాయా?' 'అనో...రాకది నీమి నయించదు.' నేనన్నాను: 'కొబ్బరి: యిచ్చడో?' 'అదంటే నాకు డోకు.' 'మరేమిటి తింటావు నీ మొహం!' 'కాకరాయ వేవుడూ, కందివచ్చడి.' 'అలాగా.' 'నేనూ ఇంట్లో ఎప్పుడూ వండు కంటాం.' 'సరేలే—నాగుంది!' 'అద్దె మా అమ్మ చేసిన బుట్ట చేస్తేనే నాకు సంబంధం. లేకపోతే

కయిందదు!

'మహా'!

మూడోరోజుకి చనువు దిక్కువై నెట్టుంది, నేను స్నానం చేస్తున్నప్పుడు వ్యాఖ్యానం ప్రారంభించేడు.

'మానవు ఎప్పుడూ మంచి ఎర నబ్బురే వాడూ' ప్రబాడు. ఇదేమిటి ... తెల్లతెల్లగా వచ్చుచున్నావు...'

నేను నాడుతున్నది మైసూర్ పాండల్ పో... పానం, ఈ కుర్రాడికి 'తైన్ బాయ్' నబ్బురన్న ప్రపంచంలో మంచి న్యాయతేనీ ఒక అభిప్రాయం. ఎందు కంటే అది ఎరగా బురగా వుంటుందని కాబోలు!

'మానవు కొట్టుకొనానె తప్ప ఈ కంపు మానె రానక్కడు.'

వాననూనేక వచ్చినపాట్లు.

'మానవు పాత్రి నందే కట్టుకుని

అనామధేయిడి ...

భోజనంచేస్తాడు. కాని ఇలాంటి చీర కట్టుకోడు!

నేను కట్టుకున్నది పెద్దాపురం నెట్టు వంటె అది చంగసందా చాయలో వుంది. రంగుబల్లెల్ని చీరలకిందే ను!

నాలోరోజు...

'మీ ఇంకంటా బోడిగా వుంది. మా ఇంట్లో మా నాన్న అంకక్కా ఎన్నో కేలండర్లు—చక్కటి బొమ్మలని తెచ్చి గోడలకి తగిలించేడు.'

'మీ నాన్నకి బొమ్మలన్నా కొమ్మలన్నా తలాగొచ్చుంటే!'

మా అనిద నవ్వన నవ్వంది.

ఆ కుర్రాడికి బోధనలేదు.

'నాకూ బొమ్మలంటే ఇష్టమే!'

అన్నాడు నాడు.

'జనాను. ముందు ముందు నీ వల్లే చిత్రకళ ఉద్ధరించబడాలి.'

'మీ ఇంట్లో లక్కబొమ్మలు, కర బొమ్మల, మట్టిబొమ్మలు...ఏమీ లేవు. మా ఇంట్లో ఎన్నో వున్నాయి...'

'జను.'

'మీ ఇంట్లో ఏడుకు బొమ్మలు లేవో చెప్పనా?'

'చెప్పు చెప్పగా!' అని నేనూ మా నిదా ఒక్కసారే న్నాం. ఏం చెప్పాడో అని!

'మీ ఇంట్లో పిల్లలు లేరు; ఆండు కని—' అని పెద్ద దిన్ననరే చేసినవాడిలా తీగగా చెప్పేడు.

నాంకా అండియేం మేము. మా మౌనం అర్థాంగీకారం కింద తీసుకొని. తన మాటల్ని ఆశురకగా మేము నింట్లు వ్రాసే అన్న ఆరోహలో రాజకీయనాయకు కిలా మొహంపెట్టి— 'మీ యాంట్లో ఎందుకు పిల్లలేరు?' అని మళ్ళుల్ని 'ట్టిగా' నవ్వించేడు.

చచ్చేసారా భగవంతుడా అమకన్నాను.

అ బిదోరోజు...

కాఫీ తాగుతూంటే, మా దీంభకాగే నరుడు తునుక్కున వచ్చేడు. ఆ తుమ్ము దనరుకి నా చెయ్యి నెణికి. చేతిలోని కాఫీ కప్పు జారిపోయింది. ఒక్క చుక్కయినా వోట్లో పడలేదు. తాగుదామని నోటిదాకా

కప్పు వెళ్ళింది. వెంటనే జారిపోయింది. ఎవడో ఇంకొకమూడు 'మీ ఏ స్టేప్ బిట్టెక్స్ లిప్ అండ్ కప్' (ఎప్పు పెదవి మధ్య నిమ్మంబు తెచ్చియో!) అన్నట్టు తు. చ. తప్పకుండా జరిగింది. పడిన కప్పు శతధా సహృదా భిన్నమైంది.

'మీకు బురలేదండీ!' మా దీంభకా నుర ఉవాద.

'నోయ్యయ్య' అని కోపంతో అరిచేను. అర్థాంత పాపం అర్చకుడు కదా అని నా చుక్కని, 'ఏదెకబ్బాయ్, అలా అన్నావు? పెద్దవాళ్ళని అలా అనొచ్చునా?' అని బుజ్జగించేను.

'మా నాన్న మొన్న కాఫీ కప్పు ఎత్తేసి వచ్చాడు మా అమ్మ మా నాన్నని యలాగే అంది.'

'అదినరే కాని, నువ్వలా అనొక్కడు!'

'అలాగే అన్నట్టు బుర్ర ఊపేడు.

ఆ రోజున వారేమీ అంలేదు.

నెట్టుగా కూర్చున్నాడు. నాకు భయం వేసింది. 'ఏమిరా దేవుడా, 'నీడు' 'నీడి' లాగ లేడే!' అనుకన్నాను. చిరిగే కాలు కూర్చున్నా, భయమే. తిట్టే నోరు ఊరు కన్నా భయమే! ఆరోజు రోజల్లా అలాగే వున్నాడు. వీడికి గాని జ్వరం లగిలించేమో నని చెయ్యి నెట్టుకుని చూశాను. మామూలుగానే వుంది. అమ్మా నాన్నల మీదకి ననమ్మ మళ్ళి బెంగ పెట్టు కున్నాడా? లేదే. ఉషారుగానే వున్నాడు. కాని మాటలేదు. ఇది మంచికొచ్చిందా చెప్పకొచ్చిందా అని నా భయం!

దీపాలు వెళ్ళే వేళయింది, అలా పిగారు తిరిగి ఇంటికి వస్తున్నాను. 'ఇట్టా నమిసించేటప్పటికి—

ఒరేరి అందగడ! బంగారు వగవగా!'

అని నన్నగా పాట మా యింట్లోంచి విన వస్తోంది. అదిమా అనిద కంఠం కాదు. వెంటనే ప్లేటు మారింది.

'గోవావరి వచ్చేరాని వింతలూ...'

ఇంకా దగ్గరికి వెళ్ళేటప్పటికి—

'గైరమొదినో నా మీద దయకాలుం చుమా!'

ఇంటివాకిలి చేరుకునేటప్పటికి—

'ఇంద ఇంద తీసుకో... ఇంద ఇంద...'

వారూ వ్రితకలో వెకాక శిరి కలు చూస్తున్నట్టు, పీసినా రిలుమిద తారాగి

సంపూర్ణ ఆరోగ్యం

పాండండి

గొట్టియ పద్మ
శిరో శివచిత్త
లికుండా పూర్తి
ఆరోగ్యాన్ని పొందు
టకు నెక్కు సైన్సు
అన్న (గుప్త రోగ

విప్రులు) నా సంపదించండి (22 సంవత్సరాల అనుభవం) డా.రాడ్ (గవర్నమెంటు రిజిస్టర్డ్) వీరనము, నరమూలం రోసానలి, చిత్తపర్వ ద్వారా నయం చేసుకుని మీ కైవసాక జీవితాన్ని సుఖవంతం చేసుకోండి. ఆరముల బలహీనతను, మందుల ద్వారానేకా అక్లిక్ చికిత్సలెల్లవాడా నయంచేయబడును.

సంపదించ: వేళలు 8.00 నుండి 1.00వరకు సా.4.00నుండి 9.30వరకు ఆంధ్రప్రదేశ్ 1950 లో స్థాపితము.

గాయ్ మెడికల్ హోల్

(ప్రాంతీయ మొదటి అంతస్తు గాంధీవగం, అంకూర్ లాక్స్ ఎదుట, విజయవాడ-రే. ఫన్ 74658.

పాడ్ ఆఫీసు: మొదటి అంతస్తు, కయింట్ పేరివోడ్, మహానర లాక్స్ ఎదుట, పకింద్రాబాద్ (ఫన్ 72184)

వివరణ చూస్తున్నట్లు: వెల్లవి ఆలవన
చేస్తున్నట్లు — అన్న ఒక్కొక్క చరణం
పాడుతున్నాడు ఎవడు?

'అవస్థర సంగీత మహాపాద్యాయ' -
'వికటగుణ గణ విరాజమాన' మన డింభ
కాగేసరుడే!

'ఈ పాటలన్నీ ఎక్కడ నేర్చుకున్నావురా
అబ్బి?' అని అడిగేను.

'ఇవాండీ? మా నాన్న అప్పుడప్పుడు
పాడుతుంటాడండి వెల్లిగ. నాకూ వచ్చే
కాయి. నేను పాడితే మూతం మా నాన్న
ఒప్పుకోడండీ. ఇప్పుడు మా నాన్న లేడుగ!
అందుకని అన్నే పాడేస్తున్నాను.'

'బాగున్నాయలే!'

బాగున్నాయండీ? ఇంకా చాలా వచ్చు.
'అప్పురా తనామనా మారోరె బైరన్న' -
'అప్పనా కొండకి-ఎప్పుడెల్లినగాని-సెప్పు
కంటే నేలా సగ్గోలమ్మా!...'

'ఓహో! చాలా నెచ్చావే'

'అన్నీ పాడనాండీ?'

'బాబ్బాబా! వద్దొద్దు! నీ పుణ్యం
వుంటుంది' అన్నాను.

దాంతో కొంచెం తగ్గేడు.

మా ఆవిడ వాళ్ళమ్మ అంత బాగా
వూడదనీ, నా కన్నా నెళ్ళ నాన్న తెలివైన
వాడనీ, వాళ్ళ నాన్న ఉద్యోగం చాలా చాలా
పెద్దదనీ, వాళ్ళింట్లో ఉన్నన్ని కుర్చీలు
మా ఇంట్లో లేవనీ. మా ఇంటినిండా ఒక్క
పెద్ద పెంకిరి మంచం తప్ప నులకమంచాలు
లేనే లేవనీ - వగైరా వగైరా వ్యాఖ్యానం
తోటి, అభిప్రాయాలతోటి మమ్మల్ని ఉక్కిరి
బిక్కిరి చేయటం చాలక - కొన్ని గజ
గ్లాసుల్ని నామరూపావశేషం లేకుండా
బద్దలుకొట్టి, మంచాన్ని రైలులాగి ఈడ్య
బోయి కాలు విరిగిగొట్టుకుని, కుర్చీ
కాళ్ళు విరిచి పొయ్యికి తగిల పుల్లలుగా
వూర్చి - మొత్తానికి మా ఇల్లు తీసి పందిరి
వేశాడు... ఇంతలో మా అదృష్ట వశాత్తూ
వాళ్ళ అమ్మా నాన్న వచ్చేరు. మా
వనస్సులు కుదుటబడ్డాయి.

ఒకనాడంతట అంటానిదా, వాళ్ళ
కొర్రాడు (అంటే మన డింభకాగేసరుడు)
మరికొం మంది ఆడవాళ్ళు మా ఇంటి
సావిట్స్ కూర్చున్నారు. ఏదో పిచ్చాపాటీ,
వంటి చెడ్డా. అది ఓదీ, రామాయణం,
ప్రేమాయణం, లోకా రామాయణం,
కబుర్లు, కాకరకాయలూ - ఏదో పిటిలో
పడ్డాయి.

(ఇంకా వుంది)

దీర్ఘ రోగులకు

ఉత్తమ వైద్యము

పుంసకత్తుము, కుక్క స్వము,
గొన్నవయోగము, అనుభవము,
ఇల్లునము, (దమ్ము), నోత
కాళ్ళు, చెవులు, కడుపునొప్పి,

కుష్ఠము, నొప్పి, చర్మ వ్యాధులుకు పాస్టలు ద్వారా
తాదా వైద్యము చేయబడును.

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల. డా. పి. కుమారస్వామి
జేమ : టి. టి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 551.
బ్రాంచి 9-డీ, రివాజ్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

సరికొత్త తీరులతో, ఎన్నో ఆకర్షణలతో
నవ్వించి, కవ్వించి ఆనందింపజేయుదానికి
త్వరతో వస్తోంది!

అంద్ర పాఠకులకు పరిచితులైన
బి. విశ్వేశ్వరరావు గారి సంపాదకత్వాన

గురుకులం

పిల్లల బామ్మలు కంటి నుండి

విడిచివది. 0.50 సాగుచందా రు. 5.50

ఏజన్సీ, అదితర వివరాలకు వ్రాయండి.

3. మలయపెరుమాల్ పిటి, మద్రాసు-1.

పుష్పిగల ఆహారం ముఖ్యం

ఆనందాన్ని అందించి అలరించేందుకు

మీరు ఏమకునె ఆహారానికి విందుచేస్తావా - వస్తేదిట్లు శేస్తుంది! - నారా - ఉద్రిక్తతను
ఇస్తుంది ఆల్ఫో-సాంగ్! కారితో, పాస్తేట్లు, తగ్గిస్తుంది కూడా!
అనిజములు. ఇంకా అవసరమైన పుష్పికర
వదారాలు మాత్రమేగాక. క క్రిందవస్తేన
లాంటియ ఓషధులతో పశుపూర్వమైనది
ఆల్ఫో-సాంగ్! వక్కని ఆరోగ్యాన్ని యచ్చే
లదర్పప్రాయమైన బావిక! ఎదిగే పింఠం.
పిల్లల తల్లులకు, వయసు మళ్ళన పెడంకు.
తొడుచుకోవోని అందరికీ ఆహ్లాదకరమైన
బావిక!

మీరు విశ్వం ఏమకునె ఆహారాన్ని కక్కి
వంశంజేసి. డిక్లక క్రివి ఎక్కువ శేస్తుంది
ఆల్ఫో-సాంగ్! ఆహార పాదాన్ని వంటకి

జె. ఓ. జె. డి. పేన్
ప్రారాధన.

ఆల్ఫో-సాంగ్

కుటుంబంలో అందరికీ సహజమైన
ఆరోగ్యం శేస్తుంది

‘ఎంత పిల్లలయితే మునుకు రోడ్డు మీద కళ్లు మూసుకుని నడచేవారు కదా!’ అంటుంది నవ్వుతూ. ఆ పోస్టర్ను చూడు. ఆ ఆడవాళ్ళు చూడు. ఆ ఆడమ్మలు చూడు’ అంటుంది. విజయ్ బజారులో పేరు కొందరికే కిక్కిరిస్తూ దగ్గిరికేనా వెళ్ళండి— తోరణాలు కట్టి వేలాడుతూ వుంటాయి— రకరకం ప్రతికలు. వాటి కవరు పేజీలు వార్షికోత్సవ మిలిమిల మెరుస్తూ చూపడం ఆ కట్టుతూ వుంటాయి. యిటా అటా చూసి ఎవరూ చూడలేదని చూసి— ఆ ప్రతికపేరు కూడా చెప్పకుండా ‘అదొకటియ్య’ అంటూ అందుకుని చెట్టుమట్టి వ్రుట్టుకు చక్కావచ్చారు. ఏం సినిమాలన్నాయి? ఏం ఎనోదాలన్నాయి అని పేరు ఉడయాన్నే చూడండి. ఆమ్మాయిలు! సెక్సు! సంగీతం! అంటూ ప్రకటనలు వుంటాయి. అంతెందుకు? రోజూ మగవాడవాడే బ్లౌడుక్ షేరింగు క్రిమీ, తొక్కి మోటారు సైకిలుక్, తొడిగే బస్ కే— కూడా ప్రకటన అర్థనాగంగా, వివశలైతూన్నట్టు అమ్మాయి బొమ్మలే వుంటాయి. ఏం తో కొంత యిలాంటి అసభ్యతలకి తోనుకాకండా లుగానాటి పిల్లలను పెంచటం— చాలా కష్టం. సరే యిదంతా బయట ప్రపంచపు వాతావరణం. కాని యింట్లో— మనం ఏపాటి సంప్రదాయాలని సృష్టిస్తున్నాం? అని కూడా ఆలోచించాలిగా? ‘నాలుగుగోడల మధ్య తల్లి, తండ్రులమధ్య యింటి నడి బొడ్డులోనే ఈ రోజుల్లో పిల్లలు నాశనం అయిపోతున్నారు. ఇక పూరుమీద పడి పడ

వడం దేరికి?’ అంటూ కనుదుకుండా సంఘ సేక. పిల్లలముందు మీరంతా ఎలా గాట్లాడుతారు! ఒక్కణం ఆలోచించారా? ఒట్టు సేపారు. శావరాళ్ళు పెడతారు. వ్యంగ్యం చేస్తారు. సత్యహరిశ్చంద్రుని కథ— చెప్తూనే అసత్యలు ధారాళంగా వల్లే మ్రుంటారు. మి పిల్లడే మి మృత్తి ఒరగాట అదిగో అబద్ధం చెప్పారు— అని నిలదీస్తే తప్పేమిటో నా కర్తంకాదు! మీ బాధంతా ఎప్పుడంటే— యిలా ఏ పెద్ద మనుషలముందేనా మీ పిల్లలు మీ వరుపు తీస్తేను! అంతేరా? కొందరంటారు— పిల్లలముందలాంటి ప్రమాదంలేని తిట్టా ఒట్టు వడేస్తూ వుండడమే మంచిద— తరవా తరవాత— స్కూళ్ళల్లో కాలేజీల్లో ప్రస్తావనలో సేపాతుం మధ్యవాళ్ళు, వినే ప్రమాదకరమైన తిట్టా ఒట్టు బాతులూ వాళ్ళ కంఠ ఒంట వట్టువు అని. పిల్లలకి కనీసం పదేళ్ళు వచ్చేదాకా నాలాంటివాళ్ళు చాలా జాగ్రత్తగానే వుంటారు. కనీసం ‘డౌవ్’ అనే ప్రమాదంలేని మాటకూడా అనడాన్ని కాదు... కాని ఏలాభం? ఆ వయస్సుకి వాళ్ళ స్కూల్లో సేర్పకున్న మాటలు ఏంటే— అలాంటివి వుంటాయని కూడా తెలియలేదు నాకు! ఒకసారి మొండి కేస్తూంటారు పిల్లలు. అలాంటి టైములో వాళ్ళకేం దెయ్యం వడుతుందో తెలియదు. చివరికి అతి ముద్దుచేసి గారంచేసి నెత్తి కెక్కించుకునే తల్లికి కూడా ఎత్తి కిక్కి రోంచి అవతలికి పారేద్దా మనేటంత ప్రాణం విసిగిస్తారు పిల్లలు. ఏవని చేయం వాళ్ళూ గొంతు విడుచుకుని అరవడమో

తిట్టడమో చివరికి చెయ్యకొనుకోడమో తప్పనిసరి చేస్తారు. అలాగే ఒసారి— నమా బండగా తిట్టేస్తే— చిన్నది కాస్తా దిక్కు మాపులు మాన్మా నిలబడిపోయింది. అక్షణంలో దాని ముఖంలో ఒకరకమైన హాయి కనిపించింది నాకు— ‘మా అమ్మ కూడా మనీషే’ అన్నట్టున్నాయి దాని మాపులు! అవ్వణ్ణుందీ యంత మొండి పేచీ వివ్వడూ తలెత్తలేదు మావధ్య. యిలాంటివారికే పెద య్యాక తోస్తుంది— తిట్టడం, ఒట్టువేయడం బాతులు మాట్లాడడం— ఏమంత ఘనకార్యం కాదని— పెద్దతెలివీ కాదని.

పిల్లలని చుట్టూ వాతావరణం నుంచి రక్షించడం కష్టం. కాని ఆ వాతావరణం— దాని కాలవ్య ప్రభావం మనవాళ మీద మరి బలంగా వడకుండా చూడడం కష్టం కాదు. మనచుట్టూ పున్నీకాలి, సంగీతం, బొమ్మలు, సినిమాలు యవ్వనీ ఒక ఎత్తు— పీటని యింటిలో పెద్దలు ఏర్పాటుతో చూస్తున్నారన్నది ఒక ఎత్తు. నాకు తెలిసిన ఓ పెద్దమనిషి— వాపాగారి బొమ్మలు కూడా చూడనిచ్చేరాదు కాదు కూతుర్ని. ఏం ప్రయోజనం. ఆ అమ్మాయి చూ యింటికి వచ్చి చదివేది! అట్ట చింపి ప్రతికలు యచ్చే తండ్రులు లెలుసు నకు. కాని వాళ్ళు ముటుకు వచ్చి సాహిత్యం రహస్యంగా దాచు చదువుతారు. బాతు సాహిత్యం, మనచుట్టూ వుండా దాన్ముంది పిల్లలని మనం రక్షించలేం, అంచేత వాళ్ళ కళ్ళకి గంతులయా కట్టలేం. మనం చూడకనే తే, చదవకపోతే అది సోతుంది— అనుకోవడం భ్రమ, దొంగతనంగా అది ప్రవేశిస్తుంది. అంచేత ధైర్యం గా యింట్లోనే వాటి అసభ్యత ఆనండి, నిరస యోగం ఆనండి, తెలియచేస్తే— మనలో గే కుర్రాళ్ళూ వాటికి ప్రామిష్యం యవ్వనం. అందుకే— యింట్లో— సరైన దృక్పథం, వాతావరణం ఉండాలి అనడం... ఎందు కంటే— అక్కడే పసివాళ్ళ విద్యాభ్యాసం ప్రారంభం అవుతుంది— అక్కడికి తిరిగి వస్తుంది కనక.

తల్లి, తండ్రులు అనుసరించని నీతి నియమాలు పిల్లలు అనుసరించాలని కట్టడి చేయడం దండుగ. పిల్లి కళ్ళ మూసుకుని పాలు తాగినట్టు, లోకంలో సంబంధం లేకుండా పిల్లల్ని పెంచడమూ దండుగ— అందుకే అవిలు సెన్సార్లు...

విజయ
దీప్తి

దావరిన్

టెరీస్ కాలన్ వర్ణింగులు

రాంసన్

వైట్‌వైట్

టెరీస్ కాలన్ వర్ణింగులు

విదానగేరీ కాలన్ మిల్స్ నియమిడి
-సాంప్రదించుముగా నమకానిక. సాంప్రదించుము
పనుకొర్రును

దావరిగేరీ

విజయ

Thomas / Jerry / 72 / 68

నోటిలో నిండు గర్భిణి

భర్తపైరి తాళకా పాన్డులో వెట్టియున్న భార్య 19 ఏళ్ళ రాజమ్మ నిండు గర్భిణి. పిట్ట గోడదేని చూసి చుట్టాలో కూర్చుని, ఆమె బట్టలన్నీ పురికి, వాటిని ఆరేయడానికి దిగ్గున లేపిందట. ఆచటలా అంతా సబ్బు పురగతోపుండడం నెల్ల కాలజారి, సరైన ఎగిరి మాతిలోపడి, సవాయం అందేలోగానే ఆమె చనిపోయిందట. సర్దుకోర్పు డాక్టరు :

పిట్టయపురంలో మారియప్పన్ అనే అతని భార్య గర్భస్థానం కోసం నిర్మల అనే వో డాక్టరు వద్దకు వెళితే ఆమె ఏవేవో యింజక్షన్లు చేసి పిందట. పర్యవసానంగా ఆమె పరిస్థితి ప్రమాద స్థితికి చేరే సరికి కౌన్సిల్ పట్టి అనుపత్రిలో చేరుస్తే ఫలితం లేక చనిపోయిందట. తన భార్య చావుకు

ఇంక నొడం నిపకెవం ఫలాఘ్నులు

భార్యమాత్య, భర్త అత్తమాత్య

బెంగళూరు కుమార పార్కుకు చెందిన 40 ఏళ్ళ బసవరాజు అనే ఆయన 31వ తేదీపుడయం తనభార్య సన్నబోరమ్మను గునపంలో పొడిచి చంపి, తను మీదకి కిరసనాయిలు పోసుకుని నిప్పంటించు కున్నాడట. ఈయన బెంగళూరు నీటిసరఫరా బోర్డులో జూనియర్ ఇంజనీరుట. ఆయన భార్య సన్న బోరమ్మ డాక్టరుట. ఈవిడ వాణి విలాస్ అనుపత్రిలో డాక్టరుగా వుంటూ యం. డి. పరీక్షకు చదువుతోందట. రోజూ ఆయన తన భార్యను స్కూటరు మీద అనుపత్రిలో దింపి, తాను అసీ సుకు వెళ్లేవాడట. వీరిద్దరినీ చక్కని ఆదర్శ దాంపత్యమనీ, వారిని చూసి అన్యోన్యత నేర్చుకోవా నీ చుట్టూ పక్కంవారు అనుకుంటూ వుండేవారుట బసవరాజు తండ్రి ఆరోజు అనమయంలో బజారుకు వెళ్ళాడట. పని మనిషి కూరలు తేడానికి వెళ్ళిందట. వారబ్బాయి స్కూలుకు వెళ్ళాడట. ఆ ఎవరూ లేని సమయంచూసి బసవరాజు గునపంలో తన భార్య పొట్టలో ఒక్క పోటు పొడిచి, ఆమె రక్తపు మడుగుతో విరివిలా తన్నుకోడం చూసి తను వో కంబళి కప్పుకుని, మీద కిరసనాయిలు పోసుకుని, నిప్పంటించుకున్నాడట. ఇంట్లోంచి లేచిన సాగ చూసి చుట్టూపక్కం వారు తలుపులు

వగలేసి యీ దారుణాన్ని చూసి, నిమిషాలమీద వారిద్దరినీ విక్టోరియా అనుపత్రిలో చేర్చారట. సన్నబోరమ్మ మధ్యాహ్నానికి చనిపోతే, ఆమె భర్త సాయంకాలం వరకూ ప్రాణాలతో పోట్లాడాడట. బసవరాజుకు తన భార్య నడవడక మీద యిటే వం అనుమానం పుట్టిందని, అది రాను రాను ఎదిగిందని, యీ విషయంగా గత పదిహేను రోజులుగా భార్య భర్తల మధ్య ఘర్షణ, కీచులాట జరుగుతూనే వుందని పోలీసు సేకరించిన విషయములతో తెలిసింది.

పులితో చెర్లుటం

మహేష్ దయాభాయ్ బారోవ్ అనే 21 ఏళ్ళ దియన్నీ విద్యార్థి బరోడాలో సాయాజీబాగ్ జంట ప్రదర్శనశాలకు ఆగస్టు 29వ తేదీ వుడయం 8-30 గంటలకు వెళ్ళి 35 అడుగులున్న వో పెద్దపులి బోనుకుటకుటాలు ఎక్కి రోపలకు దూకా

నాకే జ్వరం. కాఫీ మీ పిచ్చి కాదుటం నేనో మాటు చూడాలి

ఆ డాక్టరమ్మే కారణమని మారియప్ప పోలీసులకు పిల్వాయి చేస్తే వారు దర్యాప్తు కౌమె యింటికి వెళ్ళాడట. ఇంటి బయట డాక్టరు నిర్మల, టి. యస్. సి. అని వుండటం. విచారణద్వారా అసలాపె యుస్పెల్సీయేనని తేలిందట. అంతేగాక, ఆమె అనలు పేరు వేలమ్మ అని ఏలూరులో నర్సుకోర్పు వూర్తి చేసిందని కూడా తేలిందట. పోలీసులిమెజు అరెస్టు చేశారు.

దానకర్ల డా, డాక్టరా:

కర్నూలు ప్రభుత్వ అనుపత్రిలో అర్వోపిడికే డాక్టరు మిడితల శివరామప్ప తన వార్డులోని వో రోగికి చాలా అర్జంటుగా తప్పని పరిగా శస్త్ర చికిత్స చేయవలసి వచ్చిందట. రోగి నిర్మలంగా వున్నందువల్ల, అతని గ్రూపురక్తం అక్కడ దొరకకందు వల్లా, రోజే తన రక్తావస్థనిపాడు అతనికి దానం చేసి, అపలేసు దివ్యంగా వూర్తి చేశాడట.

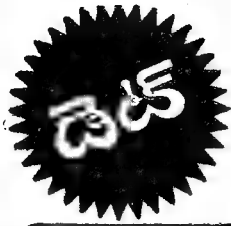
శ్రీ గాంధీ వచనస్థంభ వాళ్ళు చూసి కెళ్ళి కావాలి బిస్తుంది

డట. చుట్టూపక్కంవారూ, జో అధికారులూ గోత చేస్తే తనకు అంబాణీ (అమ్మవారు) మీద నమ్మకం వుందని, కనుక తనను పులి ఏమిచేయ లేదని అన్నాడట. ఆ బోనుతో భయంకరమైన బెంగాల్ పులుల మిథునం వుండటం. అవి రెండూ అతని రాకకు ఆకట్టే ప్రాముఖ్యత యివ్వక, తమపనితో తాము వుండే సరికి అతను ఆ మగపులిని రెచ్చగొట్టి మీద మీదకు వెళ్ళి దాని కళ్ళల్లో చేళ్ళపెట్టి పాదవ నారంభించాడట. అడపులి కిమ్మన కుండా కూర్చుండటం. మగపులి మాత్రం కాస్తేపుమాసి, అనక గవ్వన లేచి అతన్ని చంపేసిందట.

చిత్రకథ

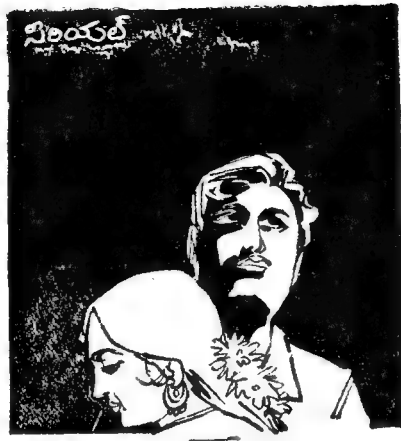
కడవ జిల్లా కొండపేట గ్రామ మునసబు కె. సుబ్బారెడ్డి అనే ఆయనను ఎవరో కొంతమంది పట్టుకుని చంపేశారట. 25వ తేదీన ఆయన చెన్నూరు సమీపాన్ని వున్న పెన్నాదది కాలిబాటలో నడుస్తుండగా, వో ఏడుగురెదురొచ్చి ఆయన్ను చిత్రతవడేసి, చంపేశారట. ఈ పాత్రకు కారణం పోయిన పంచాయితీ విన్పికల సమయంలో పుట్టిన క్షులట—పామరల్లి.

ఉతికే బిళ్ల డెటర్జెంట్ శక్తితో నిండినది

దెట్ డెటర్జెంట్ ఉతికే బిళ్ల సబ్బు కంటే 50% ఎక్కువ బట్టలను ఎక్కువ తెల్లగా ఉతికుతుంది - మంచి నీళ్లు లేక ఉప్పు నీళ్లతో

జరిగిన కథ

తల్లికి ఇష్టంలేకపోయినా ఎం. ఎ. లో చేరాడు విద్యార్థి. తన అవ్వకూతురు లక్ష్మిని విద్యార్థి వివాహం చేసుకు: జీవితంలో స్థిరపడాలని ఆమె సంకల్పం. కానీ, లక్ష్మి ఎవరినో ప్రేమిస్తున్నట్లు తెలుసుకున్న విద్యార్థి, వేనమామతో వాదంపెంచు కుని తిరిగి వచ్చేస్తాడు. మెడసిన్ చదువుతున్న అసంద్ అతని రూమేటు. అతని ద్వారానే సుందరి పరిచయమవుతుంది విద్యార్థికి. చూమయ్య అప్పు: తిర్రెటప్పటికి బాంకులో డబ్బు అయిపోయింది. ఇక ముందు చదువుగతి ఏమిటని విచారంలో మునిగిపోతాడు విద్యార్థి. గదిలో జరిగిన దొంగతనంవలన వరే గది తీసుకుంటాడు. పెళ్ళం కడ అతన్ని సాదువరిగా మారుస్తుంది. ప్రేమివేటుగా ఎం. ఎ. చదివే జ్ఞానాంబతో అతని పరిచయం పెరుగుతుంది. లక్ష్మి మోస పోయిందని తెలుస్తుంది. జ్ఞానాంబ విద్యార్థిని బాగా ఆకర్షించింది. అందుకే చదువు పెంచుకో సాగాడు. జ్ఞానాంబ ఆశయం విన్న విద్యార్థి ఆశ్చర్యపోయాడు. జ్ఞానాంబ మాటలతో విద్యార్థికి ధైర్యం వచ్చింది.

12

* విద్యార్థికి ఒక్కసారిగా దిక్కడలేని ధైర్యమూ వచ్చినట్లుంది. తన చెయ్యి వట్టుకుని లేచిస్తున్న ఆ చెయ్యి అలాగే శాశ్వతంగా తనకు వూతనిస్తూ వైండికేతే. తన సరస్వతి వూతనిండి యిలాగే చేయూతలేచ్చి లేచిస్తే ఎంత బాగుండు! ... ఈ చేతిని తనది చేసు కుంటే ... ఈ చేతి ఆనరాతో ఎంత దూరమైనా, ఎంత కంటకాస్తమైన మార్గమైనా ముఖంగా పడవచ్చు ఎప్పు

ధైర్యమూ కలిగింది ... మెత్తగావున్న తనకు కొండంత బలాన్నిస్తున్న ఆ చేతని ఒక్కసారి గుండెల కదముకొలన్న బల మైన కోరిక కూడా క్రొత్తగా కలిగిం దాడిలో... ఆ కోరికను బలవంతానే అణి చేసుకుని, తమపు పులకరించగా తలెత్తి ఒకసారి జ్ఞానాంబ ముఖంలోకి చూచాడు... ఎలాంటి కలవరసాటూ లేకండా వరే పిల్లలా స్వచ్ఛంగా నవ్వుతోంది జ్ఞానాంబ! లేచి బట్టలు వేసుకున్నాడు... బయలు దేరబోతోంటే, 'ఇవిగోండి...ల్వైబరీ పుస్త కాలు...ఇవి యివ్వండి నీకి వచ్చాను' అంటూ యిచ్చింది.

'ఇవి యివ్వడానికి యంతదూరం రావాలా?... రేపు నేను వచ్చినప్పుడు తీసు కునేవాడినిగా...' అన్నాడు విద్యార్థి.

'అబ్బే కాదండీ ... గది వెతకడానికి బయలుదేరాను ... నరే దోవలోనేకదా ... అని పట్టుకొచ్చా.''

'గది?! ... అనేమిటి మళ్ళి మీకు ఎవ రొస్తానున్నారు?'

'ఎవ్వరూ రావడం కాదండీ ... ఇంటి వాళ్ళమ్మాయికి పెళ్ళి ... వాళ్ళు గది కావాలన్నారు... అందుకని...'

'మరి చూశారా ఎక్కడన్నా?'

'ఆ గదియితే దొరికింది ... గదికూడా కొంచెం పెద్దదే ... కానీ అద్దె కొంచెం ఎక్కువలా వుంది.'

'మరి ఏం చెయ్యానుకుంటున్నారు?'

'చేసేసేముంది? ... రేపు చేరుదామని కంటున్నాను. ఇంకొకశ్చేవరన్నా కలి సొస్తే నరేనరి ... లేకపోతే కొన్నాళ్ళు చూస్తాను. మరి భరించలేకపోతే అప్పుడే

యింకోగది చూసుకోంటాను... మరి వాళ్ళ అవసరానికి ఖాళీ దెయ్యాలిగా...' అంది జ్ఞానాంబ.

'అయితే జ్ఞానాంబగారికి రూమేటు వచ్చి కొత్త ఫ్రెండ్ దొరికితే ... మర్చిపోతారు కాబోలు...' వచ్చుతూనే అన్నాడు విద్యార్థి.

'పోనీ మిమ్మల్ని మర్చిపోనివ్వకండా చూసే ఫ్రెండ్ నే తెచ్చిపెట్లండి రూమేటుగా ... అయితే యివ్వాలేమో విశ్రాంతిగా మాట్లాడ తున్నాడు విద్యార్థిగారు...' అంది జ్ఞానాంబ అతడినైపు ఆశ్చర్యంగా చూసి... అంతలోకే రోడ్డుమలుపు వచ్చేసరికి, 'నేనిలువెళ్తాను ... మీరుకూడా వస్తారా?' అంది.

'నేనిలు పోవాలి లేం... ఇల్లుమాడాలి... తప్పదు చెప్పారుగా నాకు ... వేట మొద లెట్టద్దా' అన్నాడు.

'ఇది మరి బాగుండండి... ననువన లే మారేవారేమిటి?... ' అంటూ వచ్చుతూనే వెళ్ళిపోయింది జ్ఞానాంబ.

ఇల్లు వెతుక్కుంటూ బయలుదేరిన విద్యార్థికి బ్రాకీ పేటలో ఎక్కడా ఖాళీలు లేవు. అరంజులుపేటకు వచ్చేసరికి జయ లక్ష్మి జ్ఞా కం వచ్చింది. తనకు తెలిస్తే చెబుతుంది గదా నని వాళ్ళయింటికి వచ్చాడు.

బయట తంపులు తీసేస్తూవున్నా. నరా సరి లోవలకు వెళ్ళుకుండా తలుపులమీద 'టక్ టక్'మని కొట్టాడు మెల్లగా.

'ఎవరూ?... ' లోవలనుంచి ప్రశ్నతో బాటే వచ్చింది లక్ష్మి ... బాగా చిక్కి పోయింది... చాదుకూడా తగ్గింది. బారెడు జడను వేలుముడిలా వేసుకుంది.

'ఓ!... నువ్వు బావా!... రా...' అంది: లక్ష్మిని చూడగానే అతడికి తరు చేసిన ప్రతిజ్ఞ జ్ఞాపకం వచ్చింది. పెట్టెలో అట్టడుగున పడేసిన మధూ ఫోటో. అతడి మెదడులో అట్టడుగున పడిపోయిన వాగ్దానం కూడా ఒక్కసారే గుర్తువచ్చాయి. లక్ష్మి చూపింది కార్పిలో కూర్చుంటూ 'కలారానా?' అని అడిగాడు.

'ఇదో... యిలా ... యిలా వున్నాను... పేయిలైన నవ్వు నవ్వింది లక్ష్మి.

'ఎలా వుంది చదువు?'

'మానేశా...'

'మానేశామా!...ఎదెం పరిశ్నలు వచ్చు
వున్నాగా?'

'పరిశ్నలకు వెళ్ళటం లేదు.'

'పరిశ్నకు వెళ్ళటంలేదా? ... బాగుంది!
మరేం చేస్తావ్?'

'ఉద్యోగం.'

'ఉద్యోగం!...అంటే మీ నాన్న లెచ్చిన
దొడ్డిదనో, ఇంజనీరునో వెళ్ళాడీ,

కార్లలో క్లబ్బులకూ, ఏకార్థకూ తిరిగే
వుద్యోమా?'

'కాదు ... ఒక ఇంగ్లీషు మీడియం
స్కూల్లో వంద రూపాయల వుద్యోగం...
తర్వాత వీలంటే 'కండోమెన్' కట్టి
ప్రైవేటుగా పరిశ్నకు వెళ్ళానుమకుంటు
న్నాను.'

'అదేం ... ఏకా మీ నాన్నలా డబ్బు

సిచ్చి నెట్టుకుంటా?...మీ నాన్న ఏక్కడెక్కడి
పాత బాకీలన్నీ సమూలు చేశాడుగా, మీకు
'రాజా' లాంటి సంబంధం తెస్తానని?'

'అయిన రాజాలాంటి సంబంధం
తెచ్చార...ఇంజనీరు తమ్ముడు ... అతడూ
ఇంజనీరింగ్ చదివాడు ... ఏదో కాటేజీ
యిండస్ట్రీ పెట్టించాలి అతడివేతనని మా
నాన్న అన్ని ప్రయత్నాలాకూడా చేశారు.'

'మరి?...వాళ్ళకు నవ్వు వచ్చలేదా?'

'అర్జు అయ్యో... ముహూర్తాలు పెట్టుకోడంతా నవ్వు ఆదిపోయింది.'

'ఆదిపోయిందీ!...ఎం ... దిందకు?... దివరం చేశారు లక్ష్మీ...' తాతా అక్కలు అలా అడిగారు విద్యార్థి.

'విద్యరూ ఏమీ చెయ్యలేకు బావా... ననే చేసుకున్నాను ... అన్నీ వేసే చేతు కున్నాను. అక్కలు పెట్టుకోబోతుండగా అతడికి నా వరిస్థితివంతా తెలియజేస్తూ తమిళంబరిగితనే నివాహం చేసుకోమని పుత్తరం వ్రాశాను.'

'లక్ష్మీ!...' విద్యార్థి స్వరంలో కంఠం విచ్చించింది...అతడు నివ్వెరపోయి చూస్తున్నాడు లక్ష్మీ ముఖంలోకి.

'అవును బావా ... నిజం...తెలిసో తెలియకో నా జీవితాన్ని నాశనం చేసుకున్నాను. ఇక తెలిసో తెలిసో ... నన్నే అతలతో పన్ను స్వీకరించాలని అనుకున్నవాళ్ళ జీవితంకూడా చెడగొట్టే హక్కు నికెక్కడ వుంది?... అతడికి చెప్పకండా చేసుకోడం వందన కాదా బావా? అయితే పుత్తరం చూసి వాళ్ళు ఏదో సాకున లిగి సంబంధం వద్దంటారని ఆశించాను నేను. కానీ అలా జరుగలేదు. అగ్గం పెట్టుకోడానికని నావ్వు గారు వెళ్ళినప్పుడు ఆయన మొహం చీదే అడిగి ఆ పుత్తరం చూపించారు వాళ్ళు.

విద్యార్థి

'మీగ నీ మొహం పెట్టుకొని అక్కలు పెట్టుకుండామని వచ్చారని బాతా కఠినంగా మాట్లాడారు...'

అలా అంటుంటే లక్ష్మీ కంఠం కొద్దిగా బొంగురుపోయింది. బరువుగా నిట్టూరుస్తూ—

'నాన్నగారికి నామీదున్న అసెరమైన నమ్మకాన్ని అయినా నిలబెట్టుకోలేకపోయిన దొర్లగ్యురార్ని బావా ... నాళ్ళమాటలు ఆయన నమ్మలేదు ... మా అమ్మాయి అలాంటిది కాదు...ఇది ఏవరో గిట్టనివాళ్ళు చేసినవని...రండి అమ్మాయిచేతనే చెప్పిస్తానని తీసుక వచ్చారు.

'నవ్వు చెప్పబావా ... చేసినవన్నీచేసి, తెగించి పుత్తరం వ్రాసి తీరా నేను వ్రాయ లేదని అత్తయ్యనవ చేసుకోవా? అంత కంటే— ముందుగా నోరమ్మామకు పెళ్ళి చేసుకొన్నావనుక పుండేదేమో...అందుకే నాన్నకు తలవంగులని తెలిసికూడా నిజం చెప్పేశాను ... దానితో నాన్నగారు అక్కలు అయ్యారు ... నవ్వు నా కూతురివేకావు సొమ్మవ్వారు ... నీకూ నాకూ యిక ఏమీ సంబంధమూ లేదు. బయటకు నడవ నవ్వారా... వచ్చేశావా.

'అమ్మ ఏదోంది ... నన్ను బతికి

రాడింది: నాన్నకాళ్ళు పట్టుకోతడి: కానీ ననే నండలేదు ... అవును. కన్నతల్లి తండ్రికోసం, వాళ్ళ ముద్దుముచ్చట్లు వాళ్ళ కోరికలూ అతలూ తీర్చడానికి నేను ఏం త్యాగం చేశాను. గజక నాకోసం వాళ్ళ వరువును త్యాగం చెయ్యమని అడిగే హక్కుంది నాకు?...కూతురివట్లు తండ్రికి కొన్ని బాధ్యతలున్నట్లే తండ్రివట్లు కూతురికి కూడా కొన్ని బాధ్యతలున్నాయి గదా. నా బాధ్యత నేను నెరవేర్చలేదు. అందుకే వానిడకూడా వాళ్ళంద నడచినప్పుడోకో లేదు నేను.'

విద్యార్థి అశ్చర్యంతో వింటున్నాడు ... తన కళ్ళముందే మామికంగా లక్ష్మీ యంత విత్తునిగిపోతే వింతగా చూస్తున్నాడతడు.

'బావా! ... నాకొక్క సాయం చెయ్య గలవా?' చెప్పర్చినాళ్ళు తుడుచుకుంటూ అంది లక్ష్మీ.

'ఎప్పుడో చెప్పానుగా లక్ష్మీ—నిస్సంకోచంగా చెప్పి చేస్తాను.'

'అయితే నాకోగది చూసి పెట్టుగలరా?'

'ఓ గడే! ... నిమ్మా బాళి చెయ్య మన్నారా నీయింటివాళ్ళు?'

'ఎప్పుడూ ఏమీ అనలేదు ... కానీ నేనీ చేద్దామనుకుంటున్నాను. నాకు యిక్కడ పుండాలి:పించటం లేదు.'

విద్యార్థికి వెంటనే జ్ఞానాంబ నర్తకణి కొచ్చింది.

'వేరుగా గది కావాలా? ... ఎవరితో నయినా కలిపి. నా ఎవ్వరేదా?'

'కొంచెం కలుపుకోలుగవుండే వాళ్ళ యితే యింకోళ్ళున్నా. ఎవరాలేదు. ఏం గానా మీ క్లాస్ మేట్ ఏవరన్నా యిస్తా చున్నారా?'

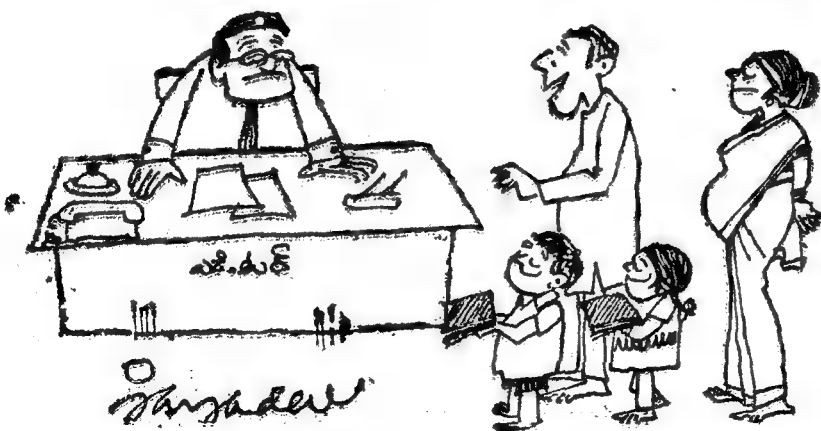
'అలా క్లాస్ మేట్... అహో! క్లాస్ మేట్ కాదు ... అదేలే క్లాస్ మేట్టే అనుకో...! తడిబడతున్న విద్యార్థి మోటను తుంచేసి,

'ఎవరయితేనేంలే...ఉండు...రెండు నిమిషాలు కూచో... అప్పుడే వెళ్ళి మాట్లాడు దాం' అంటూ లేచింది లక్ష్మీ.

'ఇప్పుడేనా?'

'అలాగే వెంచుకు బావా ... అయింది రెండే నిమిషాలు...' అంటూ కొంతకు వెళ్ళి గది గతా వాళ్ళగు సాయలు జడలన్నీ చీల మార్చుకుని వచ్చింది.

నా స్వీడిషుల్ కథ మొదటో రెండు భూగోళా భూనిక సాక్! మూడవది పుస్తకపు ఆడింది!!!

‘మాడు యిప్పటికే అరుపురే కాన
పోంది...అక్కడికి చేరేసరికి ఏడు ... ఈ
వేళ్ళన్నాడు వెళ్ళేంటే రేపు పగలు వెలిత
గది చూడచ్చుగా?’

తయారయి వచ్చిన లక్ష్మితో అన్నాడు
వివ్వర్థి.

‘గది చూడల్సిన ప్రసక్తే లేదు బావా.
చూడదల్చుకుంది అమెను. మాట్లాడ
దల్చుకుంది అమెతో... అమెను వచ్చితే గది
ఏలా వున్నా సరాలేదు...నద బావా.’

ఇంటర్యూ పెడతానన్న మాట!...
కొంపదీసి వుద్యోగ మిద్దామనుకుంటున్నావా
ఏం?’

కొద్ది తడాలు మౌనంగావుండే, తర్వాత
కటికీలోంచి చూస్తూ, ‘గత కొద్దిరోజుల
నుండి ప్రసవంవచ్చి గురించి ఎంత తెల్పు
కున్నానో నీకు తెలియదు బావా...నేనా
కలెజీలో చేరిన కొత్తల్లో...కాక ధనవం
తుని కూతురుగా నా కెంత గౌరవమిచ్చారో
...నా స్నేహంకోసం ఎంత పాకలాడేనాల్సి
నాకు తెలుసు... గాడి తప్పి నేను ఆటకీలో
స్నేహంగా తిరుగుతున్నప్పుడు కూడా నా
వెనుక నీను సేవారో కానీ, నా ముందు
వచ్చేతుమాట అనలేదు. కనీసం యిది
తప్పని గూడా పా వ్యవహారం సరికదా...
పైగా ‘అద్భుత ప్రసవంతులారా’ అని పాగిడారు
...తీరా యిప్పుడు...అడుగు వేసింది అడు
గులోనని తెలిశాక...నా ముందే గుసగనలు.
మాతలి నిరువులు, నూ ? హాట్ మాటలు
...హూ... యిది బావా స్నేహితులమ?
చెప్పుకుంటూ తిరిగిన కొంతనుంది నిజ
ప్రయాణం...’ అంది...కానీ సరంగో బాధా
భరితమైన ఆసక్తి వుంది ... కటికీలోంచి
చూస్తున్నదల్లా ఒక్కరి తిరిగి అతడి
మొఖంలోకి చూస్తూ,

‘ఈ చెడిపోయినదాన్ని వెంకటేశుకు తీసు
కెళ్ళడం నీ క్యూడా నామోషీ అయితే
చెప్పు బావా...’ అంది.

‘లక్ష్మీ!...’ ఇంచుమించు అరిచిన శక్తి
అన్నాడు వివ్వర్థి.

లక్ష్మీ కృతజ్ఞతా పూరకంగా చూసింది
అతడి వైపు...తామర రేకులమీంచి జారి
పడే తుపాకరి బిందువుల్లా, లక్ష్మీ కప్పు
దోయినుండి రెండు మూడు నీటిచుక్కలు
జారి అమె చెక్కిళ్ళ మీద పడ్డాయి.

‘మంచితనం నిగిలివున్నాడేని ఇంత

లిల్ సిరాతో
కలమైనా మంచిదే
కయారు చేయవారు
ఇంద్రస్థియల్ టెస్టిస్ కార్పొరేషన్
మద్రాసు-41 మరియు బెంగళూరు-3

తామర • తిట్ • గజ్జి
ఇంకా ఇతర చర్యవ్యాధులను

అమృతాంజన్ డెర్మల్ ఆయింట్మెంట్

తో శీఘ్రంగా పోగొట్టుకొనండి

ఇది వేగంగా పనిచేస్తుంది...చర్మంలోనికి గాఢంగా
బొచ్చుకుపోయి క్రిములను నిర్మూలిస్తుంది. నిర్మూలం చేస్తూనే
శమనం ఇస్తుంది. దురదను, మంటను తొలగిస్తుంది.
దీనిని వాడటం మొదలుపెట్టండి. దీని ప్రతాపాన్ని మీరే
మెచ్చుకుంటారు!

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు 4

POS 200-1001 TB

దాకా నిన్నొక్కడినే కూకానూ కావా...
అని, 'సరే యీ కబుర్లకేం గానీ... క
పోదాం చీకటి వడింది.' అంటూనే లేచింది.

జ్ఞానాంబ అప్పటికే సామాను చాలా
మటుకూ సర్దేసింది... అలమారులో పున్న
పుస్తకాలు తీస్తోంది పెట్టే సర్దడానికి...
వీల్గివేస్తూ చూడగానే లేచి పొడరంగా
అవ్వోంచింది. విద్యార్థి తన పేటంటు
కుప్పీలోనే కూర్చున్నాడు. లక్ష్మికి చావ
చేసింది ... లక్ష్మిని నిద్రవయం చేశాడు
విద్యార్థి... గదికొనం వచ్చినట్లు ముందుగా
చెప్పవద్దని లక్ష్మి చెప్పినందువల్ల ఆ
నిషయం చెప్పలేదు. మామూలు మాటలు
సాగుతునే వున్నాయి. జ్ఞానాంబ బక్కెట్లో
సర్దేసిన సామాను తీసి, స్టా అంటించి
కాఫీనీళ్లు పడేసింది.

'అయితే మేము వద్దన్నా వినకండా
యోజేళప్పుడు మీరు కాఫీ పెడుతున్నారు
కాబట్టి, మీ పనిలో నేను సాయం చేసి
పెద్దానుండండి.' అంటూ లక్ష్మి వెళ్లి
పుస్తకాలు సర్దడం మొదలు పెట్టింది.

'సాయం!... వద్దండి... ఈ జ్ఞానాంబకు
సాయం చేద్దామనుకన్న వాళ్ళెవరూ
యింతదాకా సుఖపడలేదు. బాగుపడలేదు...
దయచేసి నా మాట వినండి.' డికాక్షన్
చేస్తూ అంది జ్ఞానాంబ వచ్చుతూ.

విద్యార్థి

'నీమండి... యీ జరులక్ష్మి సాయం
చేద్దామనుకన్న వాళ్ళూ, చేసిన వాళ్ళూ
యింతదాకా చెడిపోయినవాళ్ళు ఏవరూ లేరు.
దిగులు పడకండి.' వచ్చుతూనే జవాబిచ్చింది
లక్ష్మి. యింకా అలమారులో పుస్తకాలు
తీసి బొత్తిగా పెడతూనే,

'...ంచిరే!...' గల గలా స్నేహామృతం
వర్షించినట్లు నవ్వుతూ కాఫీ కలుపు
తోంది జ్ఞానాంబ.

పుస్తకాలు సర్దతున్నట్లా ఒక
సత్తకం చూసి చచ్చిన ఆదిపోయి,
పుస్తకం యివళికి తీస్తూ, 'యిది మీరు
చదివారాండి?' అని అడిగింది లక్ష్మి.

'ఆ చదివాను.' అంది జ్ఞానాంబ
డికాక్షన్ వడియగడతూ.

'అయితే నచ్చిందా మీకు?'

'నాకెలా నచ్చుతుందనుకున్నారు లక్ష్మి
గారూ!... విద్యార్థిగారు మీ బంధువన్నారు.
ఆయన నా గురించి విన్నాడో చెప్పేసి
వుంటారే... నాకు ప్రేమా పెళ్ళి వగైరా
ంటే గిట్టవచ్చే, నా గుండె గుండె కాదు.
అది ఒక బండరాయనీ...' యింకా వచ్చు
తూనే అంది జ్ఞానాంబ.

'జ్ఞానాంబగారూ ... మీరంటున్నదానికి
నేను 'సాటెస్టు' పెడుతున్నాను. ఒకటి-

మీమీద లేనిపోనివి, కావల్సిన వాళ్ళతో,
అక్కర్లేవివాళ్ళతో చెప్పడమే నా పని అను
కున్నారా?... రెండోది...' అని కాఫీపాగాడు
విద్యార్థి... ఈసారి అతడి న్వరంలో అత
డికి తెలియకండానే మృదుత్వం వచ్చే
సింది.

'రెండోది... మీకు ప్రేమా పెళ్ళి అంటే
గిట్టదని మీరనుకుంటున్నారేమో కానీ
నేనుకోవటం లేదు. మీ గుండె బండరాయి
అని మిమ్మల్ని మీరు మభ్యపెట్టుకోవా
లనుకుంటున్నారేమో కానీ... నేను సమ్మతు
ప్రతిపాదయం సవరాగా వలికే ఒక
వివంచి ... ఆ నీజను వలికించే వైణికుడు
దొరికిన షణ్ణా అది మధురగానం విన్న
స్తుంది. అయితే పరిస్థితులు కలిసిరాక
వైణికుడు అలవ్యంగా నీవితంలో ప్రవే
శించడం జరిగితే జరుగుతుందేమో ...
కానీ...

'బాబోయ్ ... ఈ విజను చూసి నల్లి
కిక్కిమని సాహసం చేసేవాళ్ళవరాండి?'
కాఫీగ్లాసు అందిస్తూ అంది జ్ఞానాంబ...
'రాగాలు వలికిందాని వచ్చిన వైణికు
డెవరూ... నీజ అందాన్ని చూసి రాడండి...
అతడికి కావల్సింది- నాదం కానీ రూపం
కాదు.' తలనంచుకునే కాఫీగ్లాసు అందు
కుంటూ అన్నాడు.

'అయితే అలాంటివాడు యింకా ముందు
వుట్టాలి' అంది జ్ఞానాంబ మళ్ళీ వచ్చుతూ.
... షణ్ణంలో ఇద్దర్నీ దగ్గరగా చూసిన
లక్ష్మి ముఖంలో అది సంతోషంగా
దుఃఖమో అమెకే తెలియని ఒక భావం
కదిలి కదలనట్లు కదిలి అంతలో మాయ
మయింది.

'అదేమిటండి అలా అంటారు
జ్ఞానాంబగారూ... మా బావ అంతయదిగా
నూట్టాడుతున్నాడంటే, ఆ వైణికుడ్ని
ఏవడ్యే వెతికి వుంటాడేమో...' లక్ష్మి
కలుగజేసుకుంది.

'హతోస్సి!... అయితే ... బి పిట్ నల్ల
పూర్ మాన్...' అంది జ్ఞానాంబ లక్ష్మికి
మరో గ్లాసు అందిస్తూ.

'బాగుంది మీరు విద్యాస్వదనుకుంటున్న
వాడే తనంతటి అదృష్టవంతుడు లేడనుకో
వచ్చు గదా?... ' అంది లక్ష్మి.

విద్యార్థి కాఫీ కొద్ది కొద్దిగా చప్ప
రిస్తూ రోడ్డు మీదుకు చూస్తున్నాడు.

విశ్వాత్మి పరిస్థితి గతినింపిక ఓక్కి
 తూట మధుమూ, 'ఇంతకూ నవల
 పంపి చెప్పకుండానే యింకో బాపికోకి
 కెల్లి సాయ్యారు... ఇద్దఁ యువతీ కుమకులు
 తటస్థపడ్డప్పుడు పరస్పర రాకర్పితులవడం
 పూమే గదా?' అంది.

'అక్కణ నహామే. కానీ ఆకర్షణ
 తిందువైపులా వదనుపు కల్పిలంటిది...
 బాప్తి పునయోగించేటప్పుడు చాలా జాగ
 ర్తగా మనుషుకోవాలి. ఆకర్షి అవగాగటం
 అనేది స్త్రీకి ఒక వరం. ఆ వరాన్ని బహు
 తెలివిగా వాడుకుని పురుషుని తన గుప్పి
 టలో పెట్టుకోవాలి. అలా కాక తనే
 సగ్రహం కోల్పోయి ఏ బహిష్స ఉదాహ
 పారలాటా జరిగితే తనే అతడి గుప్పిటిలో
 చిక్కుకున్నప్పుడు స్త్రీకన్న అపురావమైన
 వరం కాస్తా భస్మాసుర హస్తములు
 కాలేస్తుంది.'

'అవును... అలా భస్మాసురహస్తం కాల్చి
 మన చేసినప్పుడు మానీ ఆనందించేవాళ్ళు
 తప్ప సానుభూతి చూపేవాళ్ళు కూడా
 లేకు యీ దౌర్భాగ్య భారదేశంలో?...'
 పుస్తకం కి చూస్తూ అంది ఓక్కి
 ప్యగతంలా.

జ్ఞానాంబ నవ్వంది.

'అది కాదండీ ... కాలేసితిది మన
 హస్తమే అయినప్పుడు... ఎవరో సానుభూతి
 చూపించాలని ఆశించడం. చూపించలేదని
 బాధపడడం నెబ్బదా ఓక్కిగారూ? అంత
 కంటే దేశాన్ని దుయ్యబట్టటంలో అర్థ
 పేనున్నా వుందా? ... ఈ దేశాన్ని దౌర్భా
 గ్యుని దేశంగా వుంచడంగానీ, స్వర్గ
 భూమిగా మార్చడంగానీ మనచేతిలో
 వుంది... ఈ దేశంలో పుట్టి పెరుగుతున్న
 మనసుల చేతుల్లో వుంది... అది గ్రహించి,
 తన శక్తికొద్దీ ఈ దేశం బాగువడడానికి
 ప్రయత్నం నయ్యాలిగదా... ఒకసారి దేశాన్ని
 విడిచిపోతాను తప్పోమాడ్డం విస్మయం
 కాదంటావా?' అంది.

ఈ తూటి ప్రశ్నకు సముచితమైన
 జవాబు చెప్పలేదు ఓక్కి. విద్యార్థి చూపు
 తోడ్కుమించి మళ్ళించి, ఆసక్తితో వింటు
 న్నాడు వాళ్ళ సంభాషణను.

'ఆమెంతా... మీకు కష్టం కలిగించా
 అని వా ప్రదేశం కాదు. చాలామంది
 అలా దేశాన్ని దుయ్యబట్టి తప్పుకోవాని
 చూస్తుంటారు. అందుకని జనరతగా
 అన్నాడు... పారి...' అంది జ్ఞానాంబ

అవ్వబిధంకంజనూఅహింసయెగాప్పది

ములసుమెకలంకమబుయ్య—ధర్మపథం

* యుద్ధంలో జ్ఞాతిపథ జరిగినందున
 ధర్మాజా మనస్సు ఎంతో దుఃఖ
 పడింది. ఏన్నో సాతకాలు మట్టుకున్నాయి.
 అప్పుడు అతని ముమ్మడి శాంతిని పొంద
 దానికిన్ని, సావరిహార్యమున్నూ అక్క
 మేధయాగం చెయ్యవలసివదని వ్యవ
 మూర్ఖి హతాన్ని ఉపదేశించాడు. వెంటనే
 ధర్మజాడు సర్వసమ్మహాలా చేసి, అక్క
 మేధయాగాన్ని ఎంతో ఘనంగా చేసి, ఈ
 విధంగా ఇదివర కెవ్వరూ చెయ్యలేదని
 గొప్ప ఖ్యాతి సంపాదించాడు.

ఆ యాగాన్ని అందరూ సాగడుతున్న
 సమయంలో ఒకే ఒక ముంగిన ఒక కన్యం
 నుండి బయటకు వచ్చి 'మీరిలా సాగడు
 తున్నాడు కాని, నన్ను ప్రస్తుని ధర్మంలో
 ఈ గొప్ప యాగం పరిపూర్ణ' అంటూ,
 అక్కడివారు ఆశ్చర్యపడగా ఇలా చెప్పింది.

'కరుణేత్రంలో నన్ను ప్రస్తు డనే
 బ్రాహ్మణుడు కర్ణాలలో గింజలు నిరుక్తుని
 జీవించే ఉంచువత్తితో కాలం గడిచే
 వాడు. అతని కుటుంబం నలుగురు —
 తాను, భార్య, కొడుకు, కోడలమ్మ. ఒకప్పుడు
 కర్మవల్ల వంటలు లేక జీవనమే
 కష్టమైపోయిందతనికి. ఉపనాసాలతోనే
 రోజులు గడిచేవి. ఒకరోజు కొంత పేం
 పిండి దొరికింది. దాన్ని కుటుంబంలోని
 నలుగురూ సమంగా పంచుకుని తిరాలను
 కున్న సమయంలో ఒక అతిథి నచ్చాడు.
 అతన్ని తృప్తిపరచడానికి క్రమంగా ఆ
 నలుగురూ తమ తమ పంతు పిక్కుత్రును
 ఇవ్వవలసి వచ్చింది. ఆ అతిథి యుక్తుడు

కాని, సామాన్యడు కాదు. బ్రాహ్మణుని
 ధర్మాన్ని మెచ్చుకుని, తన తోకానికి రాజా
 కని నిమానాన్ని నంపించాడు. ఆ నిమానా
 మ్మెక్కి నలుగురూ వెళ్లిపోయారు. వేపు
 నా కన్యంనుంచి బయటికి వచ్చి ఇంతలా
 చూచాడు. ఆ పేరిపిండి మహానన, అతిథి
 సాదారణపు తడి, నాచులకు ఒక సాక్ష్యం
 అంటినందువల్ల ఆ భాగం బంగారుమరు
 మైనది. తెలివైనవైపు కూడా స్వర్గ
 మయుం కావడానికి ఎంతో యత్నించాను.
 లభం లేక పోయింది. ఈ యాగంపత్త
 నైనా వా కోరిక వెరనేడుతుండేమో
 అని అనుకున్నాను. ప్రయోజనం లేక
 పోయింది. అంతేతనే ఈ మహాయాగం ఆ
 బ్రాహ్మణుని ధర్మంలో పాటి కాదని
 అన్నాను.' ఇలా అంటూ ఆ నకులం వెళ్ళి
 పోయింది.

దానిమాటకు అందరూ ఆశ్చర్య
 పోయారు. ఈ యాగం ఎంతేత గొప్పది
 కాలేదో ఎవరికీ బోధపడలేదు. అదెందుకు
 గొప్పది కాలేదో వైశంపాయనుడు గ్రహించి,
 జనమేజయుడితో ఇలా చెప్పాడు — 'అక్క
 మేధయాగ మేమో చాలా గొప్పదే! కాని,
 అందులో పశుహింస ఉన్నది. హింసాత్మక
 మైన యజ్ఞయగాదులకంటే హింస లేని
 తపోయజ్ఞం ఎంతో గొప్పది. అహింసాత్మక
 మైన తమము చెయ్యడం వల్లనే క్షు
 ప్రస్తుని ధర్మం ధర్మరాజు చేసిన అక్కడ
 యాగం కంటే కూడా ఎంతో గొప్ప
 దయ్యదే' అని. ●

నొచ్చుకుంటూ.
 'మీరునా క్షేమి కష్టం కలిగించలేదుజ్ఞానాంబ
 గారూ... నేను ఆలోచించేట్లు చేస్తున్నాను...
 అంతే... మీవదం నా కర్మ మైంది... తప్ప
 చేసినప్పుడు క్షమించడం, క్షమించకపోతడం

అవకలివారి దండెల్లనిదీ అధికం
 వుంటుంది... అది చూపించలేదని పాపం
 వడంకంటే, చేసిన క్షయం కిక్కి అనం
 దంగా అక్షభినింశాలన్న మిశ్రాదం నవ్వి
 కంటున్నాను... పక్షి... పక్షి... పక్షి...

...ఆ అక్కాయ అతన్ని ప్రేమించింది...
ప్రేమించినవాడికి తన సర్వస్వం అర్పించింది... ఆలా అర్పించడం తప్పుంటా?

'ఉవ్వి... అలా... ప్రేమించడం తప్పుని నేనుంటేను లక్ష్మీగారూ... మోహన్ని చూచి లక్ష్మీసారి ప్రేమ అని భ్రమపడుతున్నారన్నాను... ఇక రెండోది మనసారా ప్రేమించినవాడికి 'సర్వస్వం' అర్పించటంలో తప్పు లేదు. ఏమోచి అది అసాధారణం కాకుండా చూసుకోవాలి... మనుషుల్లో తారతమ్యాలు వుంటుందా? లక్ష్మీగారూ... నోటిమాట మీద వేలరూపాయలు అప్పలివ్వడం వాళ్ళూ వుంటారు... ప్రోవోటు రాయించుకోందే అప్పలివ్వగలడని వాళ్ళూ వుంటారు... ఇదీ అంతే... అయితే యీ తారతమ్యాలు తెలుసుకోడానికి కొంత మనుషుని కొంత అనుభవమూ కూడా కావాలి.

'ఇంకోటి. నిజంగనే ప్రేమించి తన సర్వస్వం అర్పించి, ఆ తర్వాత ఏదైనా విషమనాస్తితులు విదురైతే వెలదొక్కుకోగల మనస్తైర్యం వున్నవాళ్ళూ కొద్దిమందే... అందుకనే పెళ్ళి అనే సంతకపు తగిలింపడం... పెళ్ళి స్త్రీకి ఒక 'సోషల్ నెక్యూరిటీ' ఒక సాంఘిక భద్రత ఉన్నది... పూజనీకెళ్ళులాకనిపించినా, నిజానికి పెళ్ళి పురుషుని స్వాతంత్ర్యానికి యిందుమించు యిషువసంకెళ్ళు తగిలిస్తుంది... అందుకే స్త్రీలు కొంత మనోనిగనాంతో వ్యవహరించాలి... కానీ... యీ సవలలు స్వయం చూడండి...; నీటిని నయోభేదం లేకండా

విద్యార్థి

అందరూ చదువుతారు... ముఖ్యంగా కన్పు విచ్చి ఉచ్చునివాళ్ళు, లోకంపోకడ తెలిసీ తెలియనివాళ్ళు విక్కువగా చదువుతుంటారు... వాళ్ళు అనవసరంగా తప్పుదోవ పట్టించుకుంటా, వాళ్ళు దుష్ప్రభావం పెంచుకోని... కేవలం ఆశం కలిగించే విధంగా కాక, ఆలోచనలు రేకెత్తించే విధంగా వుంటే బాగుంటుందని... మానించాను... అంతే... అన్నది జ్ఞానాంబ.

'మీరు చెప్పిందికూడా నిజమే... స్త్రీకి ప్రకృతికూడా శక్తులే... కానీ అవివాహితులైన తల్లులకు వేరే రక్షణగృహాలు వుంటే పరిస్థితి యంత అభ్యాస్తంగా వుండదేమో?'

'అవును యింత భయంకరంగా వుండదేమో పరిస్థితి... కానీ... ఉల్లితండ్రి బిడ్డ కిచ్చేది ఒక్క అన్నపాస్త్రైవంలా? ... ఒక నిత్యనాటితే అది మొక్కగా పెరగడానికి చాలా అనుకూలపరిస్థితులు కావాలి... అలాగే ఒక బిడ్డ నార్మల్ గా డెవలప్ అవడానికి, సమాజానికి పనికివచ్చే ఒక వ్యక్తిని పొరుడిగా తయారవడానికి కావల్సిన పరిస్థితులు చాలా వస్తాయి... ముఖ్యంగా ఒక 'పెన్షన్ ఆఫ్ బిలాంగింగ్ నెస్' 'ఈయంట్ కి దీనం నేను... యీ కంటికి వెలుగును నేను' అన్నభావం బిడ్డకు కావల్సిన ఆత్మనిశ్వాసా వున్నది... తన బాధ్యతలు సహించి వారి నీడలో తనూ ఒక బాధ్యతాయుతమైన పౌరుడుగా తీర్చిదిద్దబడతాడు... లక్ష్మీ

గారూ... నా భావాలు మీకు బూజుపట్టిన భావాల్లా కన్పిస్తున్నాయి కదూ...? అంటున్న జ్ఞానాంబ మాటకు అడ్డువచ్చి;

'జ్ఞానాంబగారూ... మీకే గనుక ఒక కాలం జారిపల్ల తటస్థపడితే అవస్థాంతు కంటారా?' వున్నట్లుండి ప్రశ్నించింది లక్ష్మీ.

'భలే నన్నేరండి!... ఆశయాల్లా, అభిప్రాయాల్లా, ఆచరణలో కన్పించాలి... కేవలం మాటల్లో కదిలే చాలంటారా?... ఓ దగవడ్డ అమ్మాయి కన్పించినప్పుడు నా ప్రవర్తన చూసి అప్పుడు అంచనానుకుండి నన్ను గురించి...' అంది జ్ఞానాంబ కాఫీ గ్లాసులు కడిగిపెట్టా.

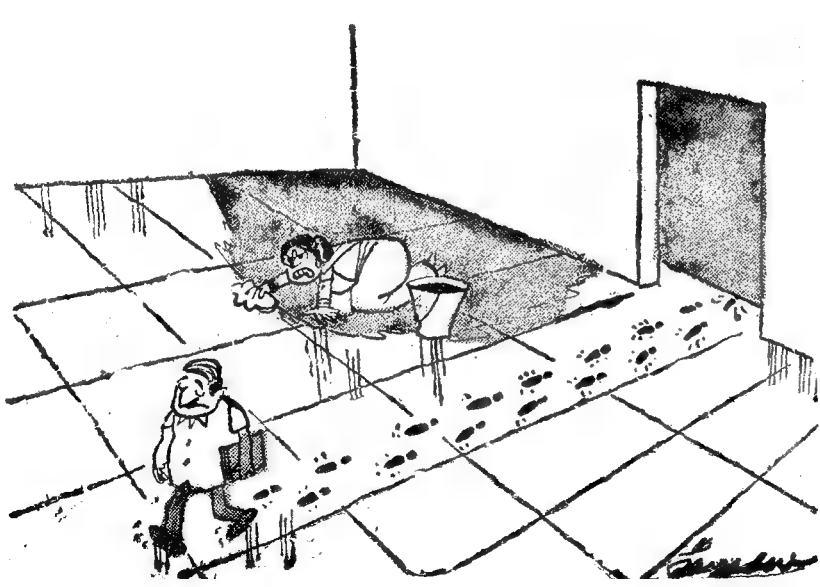
'దగవడ్డ అమ్మాయిని చూసినప్పుడు...' మనసులో గొణుక్కున్నట్లుగా అప్పు లక్ష్మీ చిట్కన తలెత్తి జ్ఞానాంబ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ, 'అలాంటి అమ్మాయికోసం విక్కిడిక్ పోనక్కరలేదు... నేను వున్నాను.' అంది.

'జయలక్ష్మీగారూ'... బిత్తర పోతూ అంది జ్ఞానాంబ.

'అబద్ధం కాదు జ్ఞానాంబగారూ... నిజం... వచ్చి నిజం... నేనే ఒక దగవడ్డ అమ్మాయిని... తెల్లనివన్నీ పాలే అనుకొని మురిసిపోయి భ్రమపడ్డాను... కానీ ఒక్కటిమాత్రం నన్ను బాధపెడుతోంది... ఆ నాడు నేను భ్రమలో పడి కొట్టుకుపోతున్నప్పుడు, కనీసం యిది తప్పనికూడా పాప్యరించని వాళ్ళు యీరోజు నన్ను చూసి అనవ్వింపుకుంటున్నారు... నా నీడ పడితేనే మైల పడతానువ్వులు తప్పుకు తిరుగుతున్నారు... ఇప్పుడు చెప్పండి జ్ఞానాంబగారూ... వాకు మీరు ఆశ్రయం యివ్వగలరా?... మీ గదిలో నన్ను కూడా వుండనిస్తారా?' అర్థికంగా మీరు నాకేదివ్వమైని సహాయకూ చెయ్యవక్కరలేదు. వందరూపాయలు నెమ్మకంపాను... సూచుద్దే భరిస్తాను. మీరు చెయ్యగలసిందల్లా యీ చచ్చినసాముని చుట్టిచుట్టి చంపకుండా వుంటే...' లక్ష్మీ కంఠం రుద్దమైంది... కళ్ళు అటుసిక్కిలై నాయి.

విద్యార్థి పురిక్కినడిలేవాడు... లక్ష్మీ కంఠం బద్దలుకొన్నట్లు యీలా నేను తుండనుకోలేదట... అమాంతం వెళ్ళి లక్ష్మీ నోరు వొక్కేయాలనుకున్నాడు.

(ఇంకా ఉంది)

అడవాళ్ళు అర్థం చెప్పకండి —లలిప్రమేళ—

✱ ఇదివరకే ఎవరో ఒకరు చెప్పనిదీ, మన మహిళలకు తమ్ము గురించి తెలియనిదీ ఇప్పుడు కొత్తగా చెప్పడానికేలేదు, ఇంక మనం చేయగలదల్లా మన మగవాళ్ళు ప్రతిక తెలివైనకి మహిళలంత అచ్చూనప్పూ, దివ్య పుష్పాల్లానకు వచ్చేలా చెయ్యడమే.

మహిళ తన చేతిలోంచి గ్లాసజారి కిందపడి ముక్కులు ముక్కులయితే అదో శుభసాచకంగా భావిస్తుంది. కాని, అదే మగవాడిచేతిలో జరిగితే ఆ మగడు ఏదో నగ్నా చెయ్యలేని వట్టి చవటబుర అయిపోతాడు.

'కట్టుకొనేందుకేమీ లేద'నడం ఆడవాళ్ళకో అలవాటు. బిటిష్ మహారాజ్జి ఒకరే తప్పపుట్టింది. దేశానికి కష్టాలు దీనాలు వచ్చి పోను విలవ తగ్గించిన సందర్భంలో ఆమె ఎంతో దేశభక్తి ప్రదర్శించారు. స్వర్ణరూపాయలను పంపించారు. తన దుస్తులమీద చేసే ఖర్చు తగ్గించి, పరిమిత పరచుకొన్నారు. దీని ఫలితంగా ఆమె ఒక్కొక్క దిరీసును రెండోవారు కూడా కట్టుకోవలసి వచ్చిందని బిటిష్ ప్రతికలు వ్రాసేయి.

ఇలాంటి త్యాగాలు మగవాళ్ళకి అర్థం కావు. ఏ ముప్పుకీ దాంతున్న ప్రాధాన్యత వారికి అర్థంకావు.

'వలీ: బాగా మారిపోయేవు సుమా. ఏమిటా దుస్తులు అవ్వాలిగా, మన సెల్లయిన కొత్తలోనే ఇంకొన్న బాగా వేయి' అంది భర్తతో ఆమె.

'అనంభవం' అన్నాడు మగడు ది గృమగా, 'మన పెళ్లివాడు నే వెసుకొన్నదిదే మాయ.''

ఆడవాళ్ళని గురించి మగవాళ్ళు అనుకొంటూండే మాటలు కొన్ని మీకు చెప్తా.

'మంచి భార్య వెంటనే రత్నంలాంటిది. అటువంటివాళ్ళు దొరకడం చాల అరుదు.'

నిజాన్ని నిరూపించడంకోసం ఆడుది ఎక్కడా తగవు పెట్టుకోదు నెగ్గేవారి వన్న వుండం వాళ్ళద్వైష్ట్యంలో అతి ముఖ్యం.

ఆమకక్కర్లేని నిషయాలు ఆడవాళ్ళకి కట్టిక పీకట్టో కూడా కనిపిస్తాయి.

కుటుంబ నిర్వహణలో భర్తలకు భార్యలు సాయంచేసే అవకాశం కలిగించేందుకే మగవాళ్ళు మహిళాదారంగా తగ్గవ జీతాలిచ్చే ప్రద్యోగల్ని వాళ్ళ కోసం వదిలిపెట్టేరు.

గలిలేకపోతే వడవలూ, ఆడవాళ్ళు లేకపోతే మగవాళ్ళూ అట్టే దూరం వెళ్ళరు.

ఆడవాళ్ళ అత్తద్విత తర్కం ఎనడానికి మహనరంగా వుంటుంది.

ఒకమారు ఒక వడుచు కొత్త హేట్ ఒకటి కొనుక్కోవాలనుకుంటున్నానని మగడితో చెప్పింది. 'మళ్ళీనా...ఇప్పుడు నీకున్నది మంచిగానే వుండే!' అన్నాడు మగడు అశ్రురంగా. (వాళ్ళెప్పుడూ ఆలాగే అంటారు.)

అవేళ మధ్యాహ్నం ఆమె తిరిగివచ్చి, ఏ హేట్ కొనాలో లేబుకవడం మనోకష్టమయి పోయిందో:

'తెల్లనీ, నీలివీ కూడా ఎంత బాగున్నాయని! ఏది తీసుకోడమో లేబుకోలేక పోయాను.'

'చివరారికి ఏది కొన్నావు?'

'ఇంకా తేల్లటిదే కొన్నా. నీలిదొకటి తీసుకొన్నా' వందామె.

ఆడవాళ్ళు వేరుకులెందుకు కొంటూంటారాయని ఒక సమాజ శాస్త్రజ్ఞుడు

కారణాలు అన్వేషించసాగేడు. మిగిలిన ఆడవాళ్ళు కొంటారు గనకననీ, ఇతర ఆడవాళ్ళ మనసుల్లో ఈ సుపుట్టించడానికీ యని తేల్చేడు.

ఆడవాళ్ళ వ్యక్తిత్వం చాల బలమైనదని తెలుసుకోవాలి.

ఒక్కడెబ్బలో సింహాన్ని చంపేడని, వట్టి కతులతో 30 నందిని చంపేసేడని శాంసన్ గురించి మగళ్ళు డబ్బాకొడతారు.

కాని, ఈ ధూరుణ్ణి అవలీలగా లొంగదీసింది దె లీలా.

అయితే. వాళ్ళ వ్యక్తిత్వం ఇంక గొప్పదానా. తమ వయస్సుమాట వచ్చేసరికి ఉక్కిరిబిక్కిరయిపోతారు.

ఒక వతం నింపుతున్నప్పుడు ఒకామె తన వసుపు, వాయలని పెచ్చింది. అడిగేరు నా పెళ్ళినాటికి నా భర్త వాకన్న రెటింపు వయస్సువాడు. ఆయనకప్పుడు 40 వుండేవి. ఇప్పుడు 60' అంది.

'అయితే మీకు 30 వుంటాయి.'

'అనే తమ్మాంది' అందామె.

చచ్చిపోయిన పదిహేను రోజుల తర్వాతనే ఆడవాళ్ళు మురలివాళ్ళవుతారని సాహితీ దీపిలో మగవాళ్ళు అంటారనీ, ప్రపంచంలో వాళ్ళంత మెత్తని మనస్సుగల వాళ్ళుండరనీ సినీ దర్శకుడు కార్లత్ ఇర్స్ అన్నారు.

—లిటరేడర్నా యాగజెట్ •

మనవి:— నేను చాలా రోజులు క్రిందట నిరుద్యోగ చిరుద్యోగ, గురుద్యోగ, వర్గాలను (ఉద్యోగ విరమణతో సహా) ఆంధ్ర సెనిత్ర వారసత్వంలో వ్రాశాను. అవి వ్రాసిన తర్వాత యీ స్పెషల్ పుస్తకం వర్గాలకు అతిశయమైనవారు అంటే విదేశాలు వెళ్లి స్పెషల్ తిరిగివచ్చినవారి గురించి రాద్ధానునే పుస్తకం వచ్చింది. నా మిత్రులు వాకట్టుత నల్లి పాతులు అయిన డాక్టర్ కె. వి. ఎస్. శర్మగారు, (జెయిన్ జెయిన్ శర్మగారనీ, ఆప్టెలియా అప్పారావు, మేం పిలుస్తూ వుంటాం.) 'జెయిన్ జెయిన్ అను అమెరికా మజిలీ కథలు' యీ పత్రికలోనే ప్రచురించేటప్పుడు యీ ఫారిన్ రిటర్న్ కథలు రాయాలనే సంకల్పం వచ్చి వచ్చింది. కానీ డిసెంబర్ పూర్తిచేయాలనే ఆదర్శ ముందుకూ యీ కథలు వెంటకూ వెళ్లివచ్చాయి.

ఇది 'రైల్వే నెయిన్'లో రాసింది కొన్నిచోట్ల వ్యావహారిక దూరం మాత్రం కావు. విదేశాల్లో నడుపు కొచ్చిన వాని కింద సరచానే దురుద్దేశం వాకు లేదు. కానీ విదేశం వెళ్లటమే సరచా సరిగా భావించి, వెళ్లటం వల్లనే యెంతో సాధించామనీ, సాధించాల్సింది యింకేమీ లేదనే నుద్దేశ్యంతో వ్రాసారనే వాళ్లకు అది సరిబటు కాదని చెప్పటమే యీ కథల లక్ష్యం. ఇలా వ్రాసారనే వాళ్లు యింతవరకూ కొందరు, యీ సమస్య మరింత మంది కనిపిస్తున్నారు. అలాగని అందరూ అలాంటి వాళ్లనే చెప్పకూడదు. విదేశాల వెళ్లటమేగాక, విజ్ఞానాన్ని ఆర్జించిన వారూ దాన్ని పెంపొందించిన వారు...యీలా ఎందరో మహానుభావులు: వాళ్లందరకూ వందరాలే. కానీ, వాళ్లొచ్చినందుకే చెయ్యాలి తప్పదు అంటే మనసొప్పుదు మరి—

—డాక్టర్ కె.వి.ఎస్. శర్మగారు సెంకపిండినారాయణ శర్మ.

అలాగే...అలాగే...
భారీ దేశోద్ధారకుడు...భారీ దేశో...

'స్వగతం...సుస్వగతం...
దేశోద్ధారకు పూనుకు, దేశ
సేవై తిరిగి వచ్చిన త్యాగింనా;
స్వార్థరహితునకు స్వగతం!'

సుస్వగతం !!

ఈ పాట్లపై యెవరూ పాడటంలేదు; కరీంం రికార్డులద్యారా పాడి చటంతో గాడాను. అయినా ఫారిన్ వెళ్లటానికి యెన్నోపాలు పడి వెళ్లి తిరిగివచ్చేటంతటి సాటులు రావలసివేసేమిటా, అలా జరిగటం లేకేమిటా అన్న బాధతోని పుట్టిన భావాలు ప్రాసెస్ భాం చేత యీ రాగాలు వలికిస్తున్నయే. (అతగాడి పూర్తి పేరు పిడతా వద్దనాథం; అమెరికా వెళ్లిన మొదట్లో చిరక్షరం మాత్రం సౌకర్యం వసయోగించా రక్కడివాళ్లు! మొదట్లో 'భం' అంటూ పిలిచేవాళ్లు. రానురాను మాలలను సాగదీసి మాల్యాడందే విదేశీ ఉచ్చారణ రాదనే నమ్మకంతో దవ్వనాథం యొక్క ఇండియన్ ఫ్రెండ్స్ 'భం' అని పిలవటం మొదలెట్టారు. అమెరికన్లు మాత్రం 'భం' అనే పిలిచే వాళ్లు; కాకపోతే వక్కొక్కప్పుడు వత్తును తిప్పించేవాళ్లు. ఇకముందు వీరి 'భం' అనిగాక వద్దనాథం అనే వ్యవహరిద్దాం. ఇండియా ప(సి)స్థానాలు కాబట్టి మనం యీలా సంభోధించినా వారు కోప్పడరనే ఆశాభావంతో యీ వాని చెయ్యవచ్చు) సాఫెసర్ వద్దనాథం అమెరికాలోని ఒక యు. నివర్సిటీలో ఒక డాక్టరేటు పుచ్చుకున

మరోయేడాది ఆ యూనివర్సిటీలోనే టీచ్ సే తిరిగి యీ దేశానికి సేవచేయాలనే పుస్తకం వచ్చేసారు. ఇప్పుడీలా రావటానికి ఒక్క తొంభై కారణాలున్నయే; కానీ వర్షం భంగం ఒకేఒక కరణం తన్నీ దేశానికి తీసుకొచ్చిందంటారు. అదేమిటంటే—

'మన దేశంలోని బ్రెయిన్ డ్రైయినయి పోతోంది. ఇలా జరగటానికి నీల్లేదు. ఇలా జరిగితే దేశవ్యతిరేక గొడ్డలి పెట్టు; అందుకే నీ దేశానికి నీ శక్తిని (అంటే ఫారిన్ రిటర్న్ శక్తిని) వణంగా పెట్టు; నీ శక్తికి వెలకట్టుకు; వెలకట్టి యెల్లకాలం విదేశాల్లోనే వుండిపోకు; నీ దేశానికీ...వచ్చు పోకు...నీ మేధాసంతతి నందరకూ పంచి పెట్టు.' ఈ దృక్పథమే అనిండియాకు రావటానికి కారణం అంటారు వద్దనాథం గారు. ఈ నాలుగుముక్కల్ని బొంబాయిలో స్టేట్ డిగిన వెంటనే విలేఖర్లకు చెప్పాని యెంతో పుస్తానా వీళ్లరు వద్దనాథంగారు. స్టేట్ డిగి అక్కడెదురుగా నన్ను కుర్రాడు చేతిలోని కెమెరాను వెళ్లి తిరిగించు కంటుంటే వర్ణనాథంగారు నలసింది దుమ్ము చేతిలోకి తీసుకున్నారు. కెమెరాకిక్ మన్నేదు; అకర్రాడు అసక్తిగా సద్దనాథంనంక చూశాడు. కెమెరా కిక్ చెయ్యమన్నట్లు నవ్వుతూ తలాడిస్తూ చూశారు వద్దనాథంగారు. కుర్రాడు నవ్వుడుగానీ కెమెరాని క్లిక్ మనిపించలేదు. ఇక్కడ ఫోటోల్యూకూడదేమోలేనని సరి పుచ్చుకున్నారు వద్దనాథంగారు; పుచ్చుకున్న మట్టి నొదిలేశారు.

'విలేఖర్ల రాలేదా?' అనడిగాడు ప్రక్కన వున్నో ఆఫీసులాంటిదిలో పున్నతనో. వద్దనాథంగారి అవస్థలా గమనిస్తున్న నియర్ హోస్పెస్—

'లేదండీ...విలేఖర్లందరూ బంగ్లాదేశ్ వ్యవహారాల్లో మునిగిపోయారు. ఎవ్వరూ లేని నయంలో, రాని నయంలో, కాని నయంలో మీరిక్కడ లేరారు; పోవం!' అంది.

'ఇ.తే...ఇండియాలో కర్వెసేలేదు. మేం అక్కడున్నంతకాలం 'రండి ... రండి' అని చంపుకుంటింటారు. వచ్చాక సంగతే పట్టించుకోరు. 'ఏరోడ్రాం'కు కూడా రారు' అలటూ విసుక్కున్నారు వద్దనాథంగారు. 'ఇలాగయితే మళ్లీ తిరిగి అమెరికా

చెల్లించాల్సిందే అని కోర్టుకి భయపెట్టారు కూడాను. ఇన్నీడేసి వియర్ బోర్డు బయటకు వచ్చేశారు.

పద్మనాభం ఫారిన్ వెళ్ళకముందు గాలి వీసే పడిపోయేటట్లుండేవాడు; యిప్పుడు గాలినిండిన బంతిలా మున్నగు గుండంగా తయారయ్యాడు. పూర్వం పద్మనాభం మెడ అందరకూ కనిపించేది; యిప్పుడు మెడ మాయమయ్యింది; భుజాలకు బుగ్గలకూ మధ్య యెడమే లేచిపోయింది. ఫారిన్ వెళ్ళకముందు నడిచేటప్పుడు, సంభాషణ పడిచేటప్పుడు భుజాల అవనిరం కనిపించలేదు. ఇప్పుడు మాట మాటకూ, చీటికి మాటికి భుజాలెగ రేపున్నాడు. మాట్లాడనప్పుడు, మాటల్లేనప్పుడూ మరీ యెగరేస్తున్నాడు. భుజాలెగరేయటంలో వోపర్లు తుంది. ప్రతివాక్యం (లేనా మాట) మొదలెళ్ళేటప్పుడు భుజాలు పైకిలేవటం మొదలెడ్డాయి. వాక్యం పూర్తయ్యేసరికి రెండు భుజాలు రెండు చెవుల్ని ముద్దెట్టుకుని సీనిమాలో నాయకి తనను నాయకుడు మొదటిసారిగా కావలించుకున్న తర్వాత కరెంటు పాకు తీసేట్టు వరిగెత్తిన వేగంతో వేగం వేగంతో రెండు భుజాలు యధాస్థిగాని కొన్నయ్. తొలుబొమ్మలాటల్లో కొంత పేవటివరకూ అవనిరంలేని బొమ్మల్ని క్రిందికి దించకుండా వోమూల గుచ్చుతారు. తెరమీద నిగతా బొమ్మలు కదులుతున్నప్పుడూ కదలికకు ఈ బొమ్మల చేతులూ కాళ్ళూ పూగుతూ నంటయ్; నరిగ్గా యిలాగే చేతులూపుతూ పుంటాడు పద్మనాభం మాట్లాడేటప్పుడు. ఇలా భుజాలెగరేయటంలో యెంతో ఆర్థం వుంది. ఇండియాలో చదువుకుని, ఇండియాలో పుచ్చోగాల్లే సేవాళ్ళు పూనురోమంటూ ఏమీ తక్కి లేనట్లుంటారు. బాధ్యతల స్వీకరించటానికి తక్కిలేనట్లు, యేదో భుక్తికోసం అన్నట్లు, పుచ్చోగాల్లేమూ నంటారు. అంగుకని వాళ్ళ భుజాల్లంధాలమీద యెలాంటిబరువు బాధ్యతలు పెట్టలేం; పొంపొలున కూడా పెట్టకూడదు; చాలా తక్కు; నేకానికేళ్ళు కాని ఫారిన్ రిటర్న్స్ భుజాలు యెంతబరువైనా మొయ్యగేవ్; అందుకని భుజాలమీద నేకోర్డరణ లాంటి బరువులు పెడెయ్యమని మూవించుతూ విదేశాల తిరిగొచ్చిన వాళ్ళు భుజాలెగరేస్తారు.

భుజాలెగరేయటంతో బాటు గుండూ, యెగరేస్తూనే పద్మనాభం మరోవళ్ళు పడ్డు. కళ్ళు పెద్దవిజేసి, కనుబొమలు పైకెత్తి తల ప్రక్కకు వేలాడేస్తాడు. భుజాలు పైకెగరేసి కిందికి దించటం, కళ్ళు పెద్దవిజేసి కనుబొమలు పైకెత్తటం, తల ప్రక్కకు వేలాడేయటం — యీ మూడువరులు ఒకేక్షణంలో చెయ్యగలగటం

దేవ్వరూ అడగరుకూ. పద్మనాభం నేర్చుకున్న మరో విషయం 'య్య' అనటం. ఇండియాలో వుండి పోయినవాళ్ళకు 'కాన్ఫిడెన్స్' పోయి వాట్లాడితే 'అయ్యా' అంటారు. ఫారిన్ వెళ్ళి రావలంతో స్వకత్తిమీద నమ్మకంయేర్పడి 'య్యా' అంటారు. 'య్యా' అన్నది 'యన్'కు అవభంశం (చదువరికి తెలియదని మనని చెయ్యటంలేదని మనని.) ఇలాంటి అవభంశాలు బోల్దొచ్చు పద్మ

పద్మనాభం ఫారిన్ వెళ్ళి నేర్చుకున్న మొదటి విద్య. దాన్నే బాగా సాధనజేశాడు; కొత్తలో నేర్చుకోవటం కష్టమనిపించి యిది బోధనా విషయంగా యే నూనావర్చిటిలో నచ్చా వుండేమోనని వాకబు జేశాడు. 2 దశమ యూనివర్సిటీలు యీ విషయమై తిరిగారు. అప్పటికా విషయం నేర్చుకున్నాడు. అంగుకూ అన్వేషణ మానేశాడు. అందుకే గావ్యటికి 'నే నమెరికాలో' వది వన్నెండు యూనివర్సిటీల్లో 'ప్రజీ' నేకానంటాడు పద్మనాభం. 'నిర స దీక్షా'ని యిక్క

నాభానికి. ఇక వేషానికొస్తే పద్మనాభం వువయో గిందే భాషకూ, ప్రవర్తించే భావంకూ అదే తీసిపోదు. మగవంపలు చెనెగం దావుల వరకే ఆవగండా చెనెలలో సగభాగంవరకూ వుంచుతాడు. జాబ్బు దున్నటం అన్న విషయం యెప్పుడోనే మరచిపోయాడు. తెల్లసంస్కారాని కతగడి జాబ్బున్నడోనే తిలదకాలిచ్చింది. పద్మనాభం ఇండియా కొచ్చిన ప్రాతంలో అతగడు బజారుమీద అతిగడి స్నేహితులకు కవబడతే వార్తత

గడు పద్మనాభం అని కనిపెడితే ఏక్కడికి? సెలూన్ కా? అడిగేవాళ్లు.

‘అబ్బే!...అలా మా చుట్టూలింటికి బయల్పడరాను. అయినా యిప్పుడు సెలూన్ కెందుకు? క్రిందటి సమూర్లో కెనడా వెళ్లాను. టారెంట్లో వక సెలూన్ మంచిదని నా ఫ్రెండ్ చెబితే అక్కడ చేయించాను. ఏలా వుంది కెనడా హాయిర్ కటింగ్?’ అనేవాడు.

పద్మనాభానికి అతగాడి వంటిమీదన్న (వతి వస్తువూ-బూలు దగ్గర్నుంచి (దాంట్లాని వేజోడు మినహాయించ కుండా) అతగాడి జేబులో వన్న గుడ్ల వరకూ-యెక్కడ కొన్నాడో గుర్తే. అది అతగాడిలోని విశేషం. వాటిధర కూడా చెబుతాడు; అది అతగాడి ప్రజ్ఞ. ఇండియాలో చదువుకుని యిక్కడే వుద్యోగాల్నే సేవాళ్ళూ వున్నారు - యెందుకు? కుట్టించుకున్న సూటుధర, కొన్న స్వీటు ధరలు కూడా. గుర్తుంచుకోలేరు. వీరికి జ్ఞానకశక్తి, మేధాశక్తి లేవన్నదాని కిది నిదర్శనం కాదా? మరి పద్మనాభం విషయంలో అదేం కాదే! మీ రతగాణ్ణి అతగాడి చొక్కా ధరెంతో అడగండి; తొందర వడకండి...మిరెండుకూ అడగటం? అతగాడే చెబుతాడు...వినండి.

‘ఇదెంత?!...న్యూయార్కులో నాలుగు డాలర్ల డెబ్బైఅయిదు సెంటుకు కొన్నాను

ఫారిన్ ...

...అక్కడ చాలా బావుంటుంది’ అంటూ దాని ధర సెంటుతో నహా, దానితోబాటు కొన్న సెంటుబుడ్డి సంగతితో నహా చెబుతాడు.

పద్మనాభం వంటుకూ; అతగాడికాళికి అవినాభావ సంబంధం వుంది. అవి రెండూ వకట్రుంటు కుని మరొకట్రుంటు. దర్జీగాడు పద్మనాభం కాళ్ళచుట్టూ గుడ్లను చుట్టి అతగాణ్ణి మిషన్మీద పడుకోబెట్టి పాంటు కుట్టేశాడా అన్నట్టు చాలా ‘టైట్’గా వుంటుంది. అపాంటుకు పదంగుళాల వెడల్పు బెల్టు: పద్మనాభం యిండియా వచ్చేమందే రీసెంట్ ఫ్యాషన్ పాంటులు ‘బెల్ బాటం’ పాంటులమీదికి దృష్టి మళ్ళింది. కానీ యిప్పుడు వేసుకొచ్చింది టైట్ పాంటు. పద్మనాభం వో నాలుగు ‘బెల్ బాటం’ పాంటుక్లొన దగ్గిర పెట్టుకున్నాడు; అవిప్పుడు పెట్టెలో పెట్టుకొచ్చాడు.

ఇంత ధైర్యం గా యిక్కడకొచ్చి మాట్లాడగల్గుతున్నాడు గానీ పద్మనాభం వ్యవహారం ఆమెరికాలో చాలా దయనీయంగా వుండేది. ఏహాచ్. డి. తీసుకున్నాక ఆ యూనివర్సిటీలోనే ఒక మంచి పోస్టామెంట్ దేమానని మాశాడు. కానీ యేదో చిన్న టీచింగ్ పోస్ట్ యేడాదిచ్చి మానేశారు

ఏం చేద్దామా అని ఆలోచిస్తుంటే ఇండియాలోని ఒక ఇన్స్టిట్యూట్ వాళ్ళు అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ పోస్టు అడ్వర్టైజ్ చేశారు.

ఇండియానుండి అన్నయ్ జేసేవాళ్ళని వదో పదిహేనో కాపీలనింపి యేడున్నర రూపాయల పోస్ట్ లార్డర్ నహా సంవ మున్నూరు కొందర్ని రెండురూపాయల పోస్ట్ లార్డర్లు మాత్రం సంవమన్నారు. పోస్ట్ లార్డర్లనే అస్టి కేషన్ స్వీకరింపబడ దన్నారు. అస్టి కేషన్ లేని పోస్ట్ లార్డర్లు స్వీకరింపబడవు నన్నారు. క సా రి సంవిన డబ్బు యెంతమాత్రం తిప్పిసంవ బడదన్నారు. (రెండుసార్లు డబ్బుసంపితే యేం చేసారో చెప్పలేదు.) ముందు డబ్బు సంగతి గోవిందా అన్నారు! తర్వాత వుద్యోగం సంగతి కూడా సంతే నన్నారు. ఇండియా మంచి సంపే భక్తులు ‘గోవిందా’ అను కుంటూనే అస్టి కేషన్లు పోస్టాఫీసులో యివ్వారు. కొన్ని మువ్వులు మరికొన్ని పువ్వులూ సిద్ధం జేసుకున్నారు. ఇండియాలో పువ్వువాళ్ళకిన్ని నిబంధనలు పెట్టారు. ఫారిన్ సంచి దరఖాస్తులు సంపవలుచుకున్నవారుమాత్రం తెల్లకాగితం మీద రాసి సంవగలరని విన్నవించు కున్నారు. డబ్బు సంవక్కర్లేదన్నారు. మధ్యలో చేసే యంక్యురెలిలకు సమాధాన లిప్తబడన్ అని తెగిసి చెప్పారు. చేసేదేదో ముందే చెయ్యాలి కాబోల్దారా భగవంతుడా అనుకున్నారు అన్నయ్ చెయ్యదబ్బుకున్న వాళ్ళు.

ఈ ప్రకటన చేసిన ఇన్స్టిట్యూట్ ను నడిపించే ఆయన అన్నయ్ జేసిన ఫారిన్ అభ్యర్థులలోంచి యెప్పుకునేందుగ్గాను యేడాదికోసారి భూపదక్షణం చేసామా వుంటాడు. ఆ సంగతాయన వుత్తరొత్తరాయ్ పోస్టుక్లా అన్నయ్ చేసేటప్పుడు రాసుకుంటాడు. అది వేరే విషయం. కానీ యీ సంవత్సరం ఆయన మరేదో గొడవలో పడి భూపదిక్షణం వాయిదా వేశాడు. ఇలా తెల్లకాగితం మీద రాసి సంవిన విదేశాల్లోని మన దేశీయులకి సంవ త్సరం నేరుగా అర్పరు సంపాలని నిశ్చయించాడు.

ఈ ప్రకటన చూసే పద్మనాభం అన్నయ్ జేశాడు. అన్నయ్ జేసేటప్పుడు

నిన్ను ఆసక్తిపికిచ్చి ధన్య పెళ్లి చేయమ - ఇంటున్నాడు మౌనం. నువ్వు తొరగా. తిరపతెల్ల రావడమ?

శివ

అతగాడి మిత్రులు ప్రాఫెసర్ జిస్టిస్టే దళ దాని బెదిరించున్నారు. ప్రాఫెసర్ హెన్రీ నీనియర్ ప్రాఫెసర్ జీతంకోసం బేరమాడమన్నారు. తనండియాలో దిగం గానే మొదటికాలు విమానాశయంలోనూ రెండోకాలు తనకు వేస్ట్ బ్యూటీఫ్యూ క్వార్టర్లనూ పెట్టాలనే పుద్గేశ్యంలో వున్నట్టు తెలియజేయుచున్నారు. ఈ కోరిక లన్నీ కోర్టుండగా హిరణ్యక్షు దొచ్చాడు వద్దరాజం దగ్గరకు. వచ్చి—

‘అయ్యా! మీరు వంపే దరఖాస్తు కావీ నోకట్టించండి నాకు. నామీ దింతవరకూ నో అవనాదుంది. హిరణ్యక్షుడి కోరికలనే సామెత లేవదీసి ఆ అవనాదొకటి నామీద వేశారు. నాకీ అనదిష్ట తొలగించినందు కెంత్ దణవద్దాను. ఓ కావీ డయచేసి యిప్పించండి’ అన్నాడు.

‘అట్టే...మా కోరికల తిప్పికొని అవ్వ లేను. తర్వాత కనిపించు’ అని వద్దరాజం స్నేహితులు హిరణ్యక్షుణ్ణి వంపేశారు.

స్నేహితులైన కోరికలన్నీ రద్దాచునే అనుకున్నారు వద్దరాజం. కానీ, యెందుకో భయపడ్డాడు. తన ప్రస్తుతం వుంటున్న పుద్గేశ్యంకింకో రెండునెలల్లో వద్దరాజం చెప్పిస్తారని గుర్తుకొచ్చి ప్రాఫెసర్ పోస్టడక్యుండా అసిస్టెంటు ప్రాఫెసర్ స్కేల్డ్ వదలకొండొంద తీర్చుచున్నాడు. మిత్రులు ఉట్టిపోశారు; జట్టు కట్టి అత గజ్జి కొట్టినంత వస్తేశారు. అప్పకేషన్ను పోపు రియ్యునిచ్చుచున్నారు. విదేశాల్లో వుండే ఇండియన్లుకు ప్రతిష్ట తీసుకు రాకపోయినా అనదిష్ట మూతం లేవద్ద న్నారు. ఫాదర్ దిటర్వ్ రాళ్ళమీద ‘పూర్ వా పీ ని య న్’ కలగచెయ్యద్దని పిలు పెట్టారు.

‘నేను ప్రాఫెసర్ పోస్టడగితే యివ్వ కండా నా దరఖాస్తుని అవతల సారేస్తే నాకు మరో పుద్గేశ్యం మానీ పెట్టారా యిక్కడ? పోని నేనే మానుకుంటాను; మరో పుద్గేశ్యం దొరికేదాకా భోజనం పెద్దారా?’ అన్నాడు వద్దరాజం.

‘మొత్తానికి గట్టి వాడివే’ అని మిత్రులు మెల్లబడ్డారు. ‘మధ్య చెప్పిన రెండు వేల చూ కష్టమే...అప్పుయే నెయ్ పోవీ’ అన్నాడు.

ప్రజాప్రతినిధి పి.రమేష్ నారాయణ

వంశపారంపర్య లక్షణాలను వర్ణించే అనునంశిక విజ్ఞానానికి మూల పురుషుడు జన్మశాస్త్ర పితామహుడు అగు మెండెల్ మహేశ్వరుడు 1874 వ సంవత్సరంలో బొదాకరమున మరణం అనుభవించేటానికి కొరణం ‘క్రైట్స్ డీజీ’ అని చెప్పబడు తూంది. శాస్త్రీయంగా ఈ వ్యాధిని ‘గ్లుమరూలోసెఫ్టిస్’ అంటూ వ్యవహ రిస్తారు. మూత్ర పిండాలకు సంబంధించిన ఈ రోగం బిల్డ్ ప్రెషర్, టలపీనత, రాత్రుళ్ళు చాల మార్లు మూత్రం విసర్జించుట లాంటి లక్షణాలను కలబరుస్తుంది. దీని తొలి దశలో శ్వాస లక్షణాలలో పాలు కళ్ళ పుబ్బలు విపురేపు, చెవిపోటు, కాళ్ళ వాపులు వ్యక్త మవుతాయి.

ఈ రోగులు విసర్జించే మూత్రం ద్వారా రక్తము, ఆల్బుమిన్స్ అల్బ ప్రోటీను అంశాలు అధికంగా స్వపాతాంబూరని నిపుణుల పరీక్షలు వెల్లడిస్తున్నాయి. కొలంబియా యూనివర్సిటీ కాలేజీ ఆఫ్ ఫిజీషియన్స్ అండ్ సర్జన్స్ కు చెందిన డాక్టర్ డిక్సన్ రిచర్డ్స్ అభిప్రాయప్రకారం స్కార్ టిప్యా ఈ రోగానికి దారి తీయొచ్చుట.

ఈ వ్యాధికి ఖచ్చితమయిన వైద్య నివారణంబూ లేదని అమెరికన్ మెడికల్ అసోసి యేషన్ వైద్య శాస్త్రజ్ఞుల అభిప్రాయం. ఈ రోగులు నాలుగైద్యం చికిత్సలు పొంద కుండా నిపుణుడయిన వైద్యుడనే సలహా దించాలి. 1950 వ సంవత్సరంలో యునై టెడ్ స్టేట్స్ నందు పాపించబడ్డ ‘నేషనల్ కిడ్నీ డిజీజీ ఫౌండేషన్’ అన్న జాతీయవైద్య సంస్థ మూత్రపిండాలకు సంబంధించిన ఇలాంటి వ్యాధుల నివారణకు ప్రముఖంగా కృషి చేస్తున్నది. అమెరికాలో ప్రతి వందా పాతిక అమెరికన్లకు ఒక వ్యక్తి ఈ వ్యాధితో బాధపడుతున్నాడని ఆ సంస్థకు చెందిన పరి శోధకుల ఒక సర్వేలో వెల్లడించారు.

వచన పరిశోధనలు రూపొందించిన కృత్రి మాంసాల్లో మూత్రపిండాలను మార్పిడి

ప్రయోగాల ద్వారా ఈ రోగ నివారణకు మార్పుకోవచ్చు గాని ఎక్కువ డబ్బు ఖర్చుతో కూడిన ఈ చికిత్స సామాన్యుడి కంటే బాటులో లేని అంశమే. ఒక్కోసారి ఇలాంటి మార్పులు విఫలమయితే తోగి ప్రాణానికి ముప్పు రావచ్చు.

మూత్రపిండాలకు సంబంధించిన ఈ వ్యాధి గల వ్యక్తులు ఉప్పు తక్కువగవుండే అవసరం, ప్రోటీను ప్రమాణాలు తక్కువగ వుండే పదార్థాలను, మినరల్ నాలుకను పుచ్చుకోవాలి. ఆవారంలో ముఖ్యంగా కార్బో హైడ్రేటు పదార్థాలు అధికంగా తీసు కొంటూ, ప్రతి దినమూ కనీసం 100—200 గ్రాములు గ్లూకోజలాంటి చక్కెర పదార్థాల విధిగ గ్రహించాలి.

ఈ రోగులు ఎక్కువ వాలం పడకపై విశ్రాంతిని పొందుతూండాలి. వ్యాధి లక్షణాలు తగ్గుముఖం పట్టినా మూత్రంలోని ఆల్బుమిన్ తక్కువ గమనించుటానికి తరచూ మెడికల్ చెక్ చేయించుకోవాలి. శస్త్ర చికిత్సలు, డంఠ వైద్యము గావించుకోనే పరిస్థితుల్లో రోగి తనకు నెఫ్రటిస్ వుండే దన్ను విషయం విధిగ వైద్యులకు తెలులం ద్వారా ‘ఇన్ ఫెక్షన్’ నివారించుకో గలుగు తాను.

ఈ అంశానికి సంబంధించిన మరో ముఖ్యవిషయం— ఇతర మూత్రపిండాల వ్యాధులగు నెఫ్రైటిస్, పిక్నోసిస్, ‘సైరోనెఫ్రై టిస్’ లాంటివి ‘క్రైట్స్ డీజీ’ కు చాల సన్ని హితంగా రూపాంతరంచెందిన వ్యాధులని తేలవే. ఏది ఏమయినా పరంగానే వైద్య సలహా, చికిత్సా అంటూ నకాలంలో లేకపోతే వ్యక్తులకు ఎచ్చరికగా ప్రాణాపాయం కలి గిస్తుందీ వ్యాధి బృందం. ఇంకా ప్రారంభ స్థాయిలోనే వున్న ఈ అంశానికి సంబంధించిన వైద్య పరిశోధనలు త్వరలోనే సఫలీ లాగ నిస్తాయని అశించటం కచ్చా. ఇప్పట్లో చేయగలిగేదేమీ లేదు.

'అదీ అట్లా రండి దారికి... అయినా లూ పోవ్వయినా వస్తుందో లేదో' వన్నాడు : చారంగా వద్దనాభం.

'అదిగో... ఆ మాటలంటే మాత్రం వచ్చుకో' అన్నారు మిత్రులు.

'నిమిషంత గ్యూట్టి? ఇట్లా డక్టర్ బావరాళ్ళా, ఆ భవం పున్నరాళ్ళా అక్కల్లేరా' అన్నాడు వద్దనాభం.

మిత్రుల్లోని ఒక జ్ఞాని ముందుకొచ్చి చెప్పటం మొదలెట్టాడు.

'నువ్వవయేజేదీ యిండియాకు. అక్కడ మనస్సు తెలంటివాళ్ళు?' అన్నాడు జ్ఞాని.

'నల్లవాళ్ళు' అన్నాడు వద్దనాభం జోకే చేస్తున్నట్లు.

'ఒరేయీ! ఇక్కడొచ్చిన రంగుచ్చానీ పొంగిపోకు. ఈ వెరుపెంతో కాలం నీకు డబ్బులే. మునుపెంతో యిండియా కెళ్ళాక యికముందూ అంతే ... మిడినీ వడకు' అని.

'అట్లా మాట్లాడకు... కళ్ళు సతయే... నీ రంగులు మాసిపోయే... పొంగుమాత్రం పోనీ' అని వచ్చడి, సలహాయచ్చి కొన పోగొండు జ్ఞాని.

'ఁండియాలోని మనస్సులకు మొదటి నుంచి అంటే చరిత్ర మొదలుపెట్టిన దగ్గర్నుంచి కొన్ని క్షణాలు వెంట బడొస్తున్నట్లు మనకుంటు బడుతుంది యే

ఫారిన్ ...

చరిత్ర పుస్తకం తెరిచా. అందులో మొదటిది! మనాళ్ళకు పొరగింటి పుల్ల కూర రుచి. దాన్ని మెచ్చుకోవటం, పుచ్చుకోవటం ఆచారం. అలా చెయ్యకపోవటం ఆచారంగా భాసిస్తారు. దీనికితోడు మన శాస్త్రాలు 'పెరటివెట్టు వైద్యానికి వనికి రాదు' అని పోషిస్తున్నాయి. అందుకే యొక్కడోల్లన్న చెబునే పోషిస్తాం మనం. బయటన్నదే సునం కతుకుతాం. అలాగే బతుకుతాం.'

'ఇక రెండోసంగతి. మొగుడికి ఇంట్లో పున్న పెళ్లాం అందంగా కనిపించటం జగగని విషయం. అందరికీ తెలిసిందే. ఁది యండియన్ విషయంలో మరిచు. ఫారిన్ లో అయితే తన పెళ్లాంగాని అడదానికి చూపించినంత సాగడ్లు గౌరవం పెళ్లాని క్కూడా చూపిస్తాడు మగడు. 'యూ అర్ బ్యూటఫుల్ బుడే, డాళింగ్!'

అంటారు. ఈ విధంగా పెళ్ళయిన రోజు నుంచి ఏడాదు పుచ్చుకోవరోజు వరకూ యెంతమోజాతో, అంతే జోగున జోరిగ లాగ అంటూనే వుంటారు. వాళకి బోరు కొట్టదు. మరె యిండియన్ మొగుల్నిట్లా అనరే, పెళ్ళయిన మొదటి సంవత్సరంలో తప్ప. గాండోన్ పెళ్లాం మదిరే యిండియన్ పి.హెచ్. డి. క్కూడ వచ్చిన

మొదటి సంవత్సరాంతం వరకే. గౌరవం! మరి నీడిగ్రికో? పరదేశంకో వచ్చింది. పారిజాతాని కున్నంత విలుపుంది. అది నిత్య మాతన సౌందర్యపతి. నీడిగ్రి గురించి అదొచ్చిన చోటుగురించి నువ్వు చచ్చేరా చెప్పుకోవచ్చు. ఇండియాలో నీడిగ్రిని కళ్ళ కద్దుకుని (కళ్ళద్దాల్లే నివాళ్ళు కూడా) నిన్ను నెత్తి వెక్కిరించుకుంటారు సెలెక్షన్ బోర్డువాళ్ళు. తర్వాత నిన్ను వదిలుంది నెత్తి నీడ పెడతారు. వాళందరూ నీకు బ్రహ్మరథం వడతారు. కానీ నెనకాతేడు స్త్రీలు విన్నజాసి (అదిగో...యిది రాసేవా డలాంటివారేనని నా ఆనమానం... సరే యిప్పుడే అనక...నీం రాస్తాడో మాద్దాం. తర్వాత ఫూటగా నుత్తరాల్లాద్దాం... అయినా యెందుకూ?... ఇండియా వెళ్లి యితాడి అడను కనుక్కో.. ఫారిన్ పంపించి వో ముద్దలొచ్చే యేర్పాట్లేద్దాం. యింకిలాంటిని రాయడు.) వాళ్ళ కళ నీళ్ళు తడవాలని కూర్చోకు. వాళంతే...దేశం కదలరు. అజ్ఞానాన్ని వడలరు. ఇండియా లోనే పైసొస్తులక్కనిపెట్టు కూర్చుంటారు. ఏమీ కనపెట్టరు. ఒక్కసారి ముట్టరు...వాళ్ళంత... వాళ్ళనంగతొడితేయే ...ఇందువల్ల నీకీ సొస్సు రావటం భాయం. అదీ యిప్పటి యిండియాలోని వ్యాయం వాళ్ళకిప్పుడు అప్పకం కావాలి నీ సాయం.' అని భరోసా యిచ్చారు.

'అలాంటప్పుడు నీకెందకూ భయం' అని ధైర్యం చెప్పారు మిత్రులు.

'కాలంంటే బెట్' అన్నారు మళ్ళీ. మిత్రులవాక్కు నిజమయ్యింది.

తర్వాత రెండవలక 'ఇండియాలో జరిగిన యంటర్యాయలో పది పదిహేను కాపీలు నింపివంపిన అభ్యర్థులందరినీ (ఎదే డిపార్ట్మెంటులో వుంటూ నలుగురైదు గురకు డాక్టరేట్లు యిప్పించినవారితో నహ) ముక్కుతూ, మూలుగుతూ 'యంటర్యాయ చేశాం' అని అనిపించేసి వాళ్ళని సంపేసి ఆర్చరుమాత్రం అమెికా లోని వద్దరాభానికి వంపారు తల్పలింగా వడళ్ళపెట్టి తెక్సెర్లగాంటూ, 'డెక్ల గాడు డాక్టరేట్లుచ్చుకని నలుగురైదుగురు ట్టాడెంట్లకు డాక్టరేట్లు తెప్పించిన ముగ్గురి నెత్తికొద్దొచ్చి కూర్చుండు గాను యిండియాకు వి(వ)చ్చేశాడు వద్దనాభం. (ఇంకా వుంది)

మామగారి జబ్బు!

మామగారిని భయంకరమైన వ్యాధి వేసింది! అదిపోవాలంటే ఏప్పుడూ... ఏకపని చేస్తూ వుండాలి! ఏప్పుడూ నవ్వకూడదు! బాళిగా కూర్చోకూడదు!

చూడండి!

మాటికి నూరుపాళ్లు మిమ్మల్ని ఆనందపరిచే చిత్రం!

మిమిక్ర
చంద్రమౌళి
 పూర్వం

హిందీలో రమా ప్రభ!

✽ ఇంతవరకు తెలుగు, తమిళ చిత్రాలతో సరి పెట్టుకున్న రమా ప్రభను హిందీ హాస్య నటుడు మహమూద్ తన నిర్మిస్తున్న హిందీ చిత్రంతో ఒక ముఖ్య పాత్ర ద్వారా ఆ ఫీల్డికి పరిచయం చేస్తున్నారు.

దేవుడు వున్నాడా?

విధి వంచితమై న పసిబాలుడు విమానం ఎడారిలో కూరిగా, విశాకిగా నీరు, తిండి లేక అలమటించాడు. అతని మొరను అరికించే నాథుడే కరువయ్యాడు. కన్నతల్లి, తండ్రి ఎక్కడో ఉన్నారు. వారిని దరి చేరలేదు. చేరడానికి మార్గమూ తెలియదు. ఏ పాపం ఎరుగని ఆ పసికందుపై భగవంతుడు ఎందుకు పగ బూనినాడు? అందుకే విద్రావత తప్పిన నవరి వశము? అంటారు మన పెద్దలు.

ఎడారిలో దిక్కు, మొక్కు లేక అల్లాడే ఆ పసివాడు దీనావస్థను ఆచార్య ఆశ్రయ ఎంత చక్కగా లభించాడో చూశారా?

'అయ్యో పసివాడా అయ్యో పాపం పసివాడా దేవుడు వున్నాడా, నీపై దేవుడు పూనాడా అభిము, శుభము ఎరుగని నిన్ను అనాథ చేశాడా' అనెడి యీ పాటను ఘంటసాల ఎంత మనంగా పాడియుంటారో మీరే పూహించండి. ఇదంతా శ్రీ రత్నా చిత్రాక్షరీ వారి 'పాపం పసివాడు' చిత్రంలో కనిపిస్తుంది. ఏ పూర్వయాన్ని ద్రవింప చేస్తుంది. ఏ పూర్వచంద్రాపు నిర్వహణలో పూర్తి రంగులో నిర్మితమైన యీ చిత్రానికి వి. రామచంద్రాపు దర్శకుడు. రత్నా విడుదల.

పల్లెటూరే భాగ్యసీమ

మద్రాసుకు 30 మైళ్ల దూరంలో దండి మెట్టు అనే గ్రామం వుంది. ఆ గ్రామంలో హిరో కృష్ణకు జోలేడంత సొలం వుంది. ఆ సొలం సంగతి చాళ్ల మేనమామ ఎరుగు అని కృష్ణ పట్టుపు జీవితానికి అలవాటు పడ్డాడు. చెడు సహవాసంవల్ల కొన్నాళ్లు దురంవాట్లకు బానిస అయినా, తన అర్థాంగి పుణ్యమా అంటూ మంచివాడుగా మారాడు. అతడ్ని మంచి మనిషిగా, తీర్చి దిద్దిన మనత వాణి శ్రీకే చేందుతుంది. మంచివాడయినదాని, ఆమె చెప్పినదే వేదవాక్యంగా ఎంచి, అలాగే ప్రవర్తించే వాడు కృష్ణ తదనుసరింగా, తన యితాళి సలహాను పాటించి చట్టం వదలి, గ్రామంలో మకాం పెట్టాడు కృష్ణ.

గ్రామంలోని పైరు సంటను చూచి మురిసిపోతూ, దేశ సౌభాగ్యానికి పల్లెసీమలే జీవవాడుంట్లు విజృంభి గ్రహించి, ఒక చక్కటి పాటను ఆలా పించారు. ఏమని?

వాణిశ్రీ : పల్లెటూరు మన భాగ్యసీమరా,

హిందీ

పాడి నంటలకు రోటు లేదురా,

కృష్ణ : మంచితనం మమకారం
మనిషి మనిషిలో కనపడురా

అన్న పాటను కొనరాజు వ్రాయగా, సుశీల, ఎస్. పి. బి. పాడారు. కె. సుబ్బరెడ్డి సమర్పించే 'ఇల్లు—ఇల్లు' చిత్రంలోనిదే యీ ధృశ్యం పి. చంద్రశేఖరరెడ్డి దర్శకత్వంలో నిర్మితమయ్యే యీ చిత్రానికి ఎన్. సుబ్బరాయుడు, జె. ఏ. రామసుబ్బయ్య నిర్మాతలు.

నందినీ ఫిలింస్ నిర్మిస్తున్న 'ఇల్లు—ఇల్లు' చిత్రానికి మాలతీదేవి కథను, ఆరుద్ర, అప్పలాచార్య మాటలను సమకూర్చారు. ఈ చిత్రానికి మహదేవన్ సంగీతాన్ని, మకదేవ్ ఛాయను, కృష్ణారావు కళను, బ్రహ్మానందరావు సహకార దర్శకత్వాన్ని, పూర్ణచంద్రాపు సహాయ దర్శకత్వాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. పి. వి. రమణయ్య నిర్మాణ విస్తృత వాణి తయారవుతున్న యీ చిత్రంతో వాణిశ్రీ ద్విపాత్రాభినయం ప్రత్యేక ఆకర్షణగా ఉంటుంది.

పేరు మార్పు!

రామ విజేత సోదరులు దీక్షిత్ అనే మూతన నటుడ్ని తన 'రామరాజ్యం' చిత్రంలో పరిచయం చేస్తున్నట్లు, శ్రీ పూర్ణా, మూసీన్, సారధి అండ్ టి. పి. ఆర్. కంబైన్స్ చిత్రాలలో చేసేలా చేస్తున్నట్లు సోదరులకు తెలిపియున్నాను. ఆయన తన పేరును మార్చుకున్నారు. ఇకమీదట ఆయన

సత్యనారాయణ దీక్షిత్ కారు—శరత్ బాబు అవుతారు.

ఆరు కేంద్రాల్లో వంద రోజులు

ఉషశ్రీవారి 'మానవుడు—దానవుడు' చిత్రం లండ్రన్ దేశంలో ద్వీజయ యాత్ర సాగిస్తో వుంది. ప్రస్తుతం 11 వ వారంలో పడింది సెప్టెంబర్ 30 వ ఆరు కేంద్రాల్లో శతదినోత్సవం జరుపుకోబోతుంది. వంద రోజుల పండుగను వైభవంగా జరపడానికి విశ్వాత చిన్నపరెడ్డిచే నిశ్చయించబడింది. ఈ విజయం సరిశ్రమలో కొత్త బాటను యేర్పరచింది. ఈ చిత్రం ఉషశ్రీ బ్యానర్ పోల్చాచి సెంచింది. విశ్వాత బాధ్యతను సెంచింది. శోభనీకే కొత్త జీవితాన్ని ప్రసాదించింది.

ప్రేమ పక్షులు

'మానవుడు—దానవుడు' సెప్టెంబర్ 30 వ శత దినోత్సవం జరుపుకుంటే, ఉషశ్రీ ప్రాడ క్లబ్బ్ యొక్క నాగవ చిత్రం మోటోగు అక్టోబర్ 2 వ ప్రారంభం అవుతుంది. ఈ చిత్రానికి 'ప్రేమ పక్షులు' అని నామకరణం జరిగింది. కథను ఉషశ్రీ రచించగా, మాటలను మోడుకూరి జాన్స్ వ్రాస్తున్నారు. పర్సెనెంటు సభ్యులైన సుకదేవ్, అశ్వర్థామ, అంకిరెడ్డి, మోహన్ గాంధీ, సూరప్ర సాంకేతిక కాళింకు నిర్వహిస్తారు. ఇంత దనుక విశ్వాతగా మాత్రమే ప్రదర్శన చిన్నపరెడ్డి యీసారి దర్శకత్వం కూడా చేపట్టారు. అనిలే ప్రభావ్ విడుదల.

దసరాబుల్లోడి

సి ని మా

మానవుడు—దానవుడు

బంగారుబాబు

నాలుగవ షెడ్యూలు

దసరా బుల్లోడు చిత్రాన్ని నిర్మించి, నిర్మాతగా అత్యధిక లాభాల్ని గడించి, దర్శకునిగా గొప్ప పేరును సంపాదించిన జగపతి అధినేత వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్ త్వరలో తమిళరంగాన్ని ప్రవేశపెట్టబోతున్నారు.

తెలుగులో అఖండ విజయాన్ని సాధించిన 'మానవుడు—దానవుడు' చిత్రాన్ని తమిళంలో జగపతి బ్యానర్లో నిర్మించబోతున్నారు. దర్శకత్వం కూడా ఆయనే. శోభన్ ధరించిన వేణు బగన్ పాత్రలను తమిళంలో నాటి నాటివారు.

జగపతి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ ఈస్ట్ మన్ కలర్లో నిర్మిస్తున్న 'బంగారు బాబు' నాలుగవ షెడ్యూలు ఆగస్టు 30 కి పూర్తయింది. దీంతో చిత్రం సగంపైగా వచ్చింది. ఇంతవరకు ఆరు పాటల చిత్రీకరణ, హెర్బాస్టర్ ఫైట్, మరికొన్ని ముఖ్య సన్నివేశాల చిత్రీకరణ జరిగింది. 'సెప్టెంబర్, ఆక్టోబరు, నవంబరు షెడ్యూలులో షూటింగు పరిసమాప్తమవుతుంది. సంకాంతికి ఆంధ్ర ప్రేక్షకులకు కనువిందు కలిగిస్తుంది.

పై చిత్రానికి కథ, సినిమా అనుకరణ, దర్శకత్వంను వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్ నిర్వహిస్తున్నారు. మాల పాటలను ఆచార్య ఆశ్రయ, సంగీతాన్ని మహదేవన్, కళను కృష్ణారావు, కూర్పును సంతోషి చూస్తున్నారు.

ఇటీవల 'బంగారు బాబు' రషన్ చూసిన కొందరు, 'దసరా బుల్లోడు' ద్వారా అర్జీవివ పేరును యీ చిత్రం ద్వారా మరింత పెంచుకునే విధంగా రాజేంద్రప్రసాద్ టేకింగ్ వుందని, ఎన్. వెంకటరత్నం చాయాగ్రహణం అత్యద్భుతంగా వుందని చెప్పుకుంటున్నారు. ప్రేక్షకులు పెట్టుకున్న ఆశలు అడియానలుగావు. ఈచిత్రంలో నాగేశ్వరావు, వాణిశ్రీ, జయంతి, నాగభూషణం, రాజబాబు, రమాప్రభ, ప్రధాన పాత్రధారులు. గెంట్ల పాత్రలను ఎస్వీ రంగారావు, గుమ్మడి, వడ్డీ నాథం, రమణారెడ్డి సోషిస్తున్నారు. అన్నపూర్ణా విడుదల.

నమ్మక మైన
ఐటెక్స్ సౌందర్య సాధనములు
నాకిష్టం, నేను వాటినే ఉపయోగిస్తాను.

జయ కౌశల్య

MERS: ARAYIND LABORATORIES,
MADRAS-33

GP-AL-4

బంగారుబాబు దర్శకత్వం

బంగారుబాబు చిత్రానికి దర్శకత్వం వహిస్తున్న వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్, శోభన్ బాబు కథా నాయకుడిగా నటిస్తున్న చిత్రానికి డైరెక్షన్ ని చేపట్టారు. పల్లవి (ప్రొడక్షన్స్) పేరిట ఆక్కినేని ఆనందరావు నిర్మించుచున్న యీచిత్రం త్వరలో ప్రారంభమవుతుంది.

సుభాషిణీలో జమున

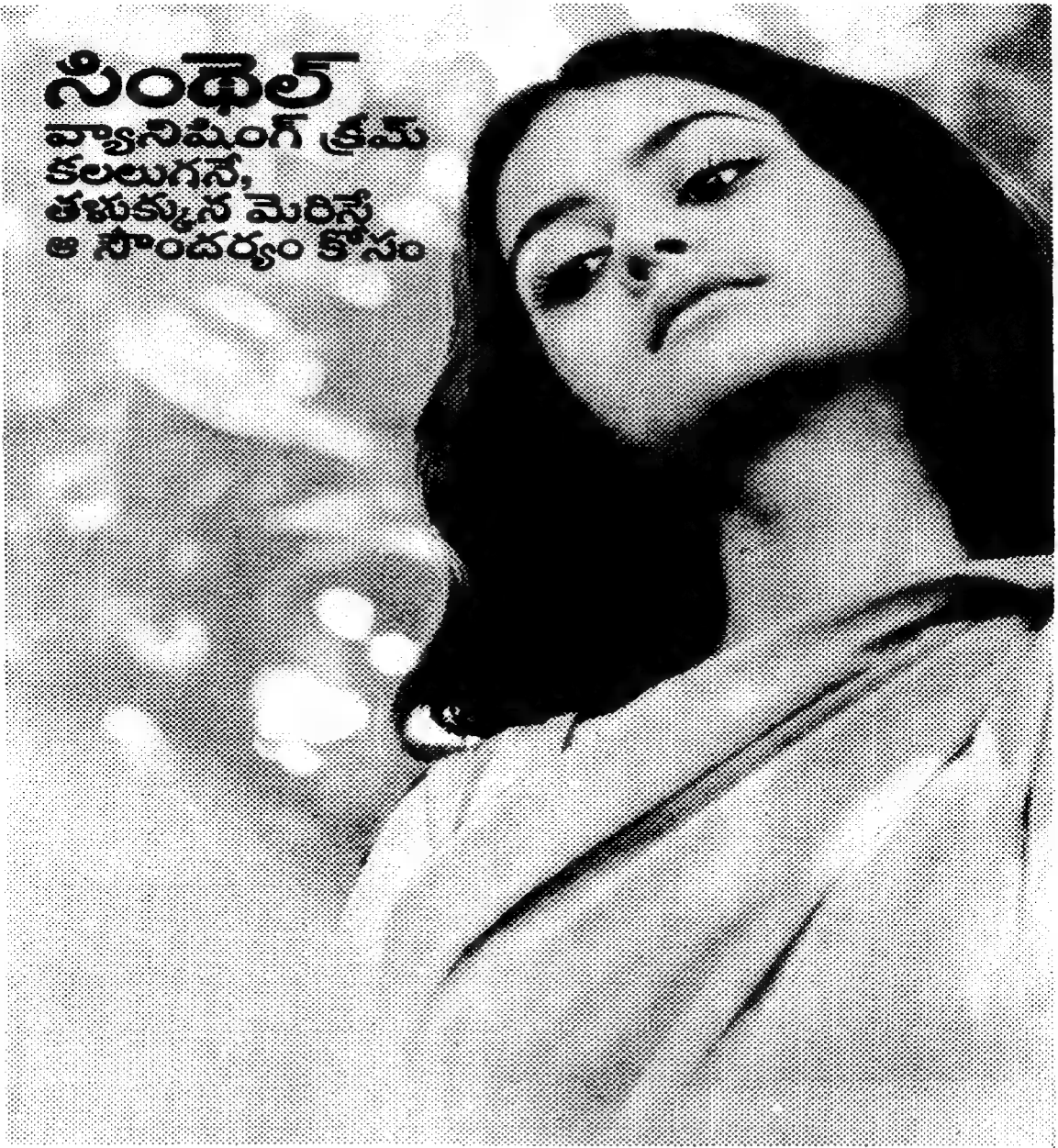
'వీణ దంపతులు' విజయాన్ని పురస్కరించు కుని, దర్శక—నిర్మాత హేమాంబరధరరావు సెప్టెంబర్లో మరొక చిత్రాన్ని ప్రారంభించే ప్రయత్నాలను పూర్తి చేశారు. భవిష్యిషి కథ, మాలలను వ్రాసే యీ చిత్రంలో జమున, నాగభూషణం, కృష్ణారాజు ముఖ్య పాత్రధారులు.

కృష్ణ విజయం ...

పాతకులకు కేవలం సినిమా పరిశ్రమలో జరిగే వార్తలను మాత్రం అందించడం నా అభిమతం కాదు. జనవాక్యాన్ని సేకరించి, వాళ్ల తీర్పును తెలిపే చిత్ర రంగపు వ్యక్తులకు విజయం తెలిపే వస్తుంది.

గత వారం నేను తిరుపతి, నెల్లూరు, గుంటూరు విజయవాడలకు వెళ్ళాను. 'పండుంటి కాపురం, ఇన్స్పెక్టర్ భార్య, కన్నతల్లి' చిత్రాలను చూశాను. హీరో కృష్ణ కనిపించినప్పుడల్లా ప్రజల కర్రలు చేసి, తమ ఆనందాన్ని వ్యక్తపరచడాన్ని కెల్లారా పరికించాను. కృష్ణ, విజయ నిర్మల జంటగా పటించడంవల్ల వాళ్లకు ఎలాంటి యిబ్బందిలేదు అన్న విజాన్ని గ్రహించాను. నాగేశ్వరావు, రామా రావులు గడించిన ప్రేక్షక అభిమానాన్ని యిప్పుడు కృష్ణ, శోభన్ బాబులు అందుకుంటున్నారు. పీల్చిర్ల

సింథెల్
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్
కలుగునె,
తళుక్కున మెరిసే
ఆ సౌందర్యం కోసం

సౌందర్యార్ని పెంపొందించటం కోసం, సింథెల్
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ అవసరమైన ముఖంపై
తళుక్కున మెరిసే మంచు విందువులాంటి అనుభవం.
ప్రతి రోజూ అలవాటుగా దీనిని వాడండి దీనిచే
మీ లాప్సార్ని యిసుమడిచే గుణం ఉంది.
మీ 'మేకప్'ను చక్కగా రుద్దండి, మీ
చర్మాన్ని ఎంతో తాజాగా ఉంచుతుంది.
రోజంతా, ప్రతి రోజూ.

ఇది **గోడ్రెజ్** వారి వస్తువు

GSVS-5 TEL

రికీ బోలెడన్ని అభిమాని సంఘాలు ఉండడాన్ని ఖచ్చితం చేశాయి.

గత నాల్గయిదేండ్లలో విడుదలైన కృష్ణ చిత్రాలన్నీ నిర్మాతలకి తాళాడం అర్జించిపెట్టాయి. కృష్ణుడు డామింగో హీరో అంటున్నారు, జనం వారి మనంబు నంతున్న బడయ, కృష్ణమున్నుండు కృష్ణ చెయ్యగలరని ఆశిస్తున్నారు.

కొత్త డైలాగు రైటరు!

హరికృష్ణ ఫిలింస్ నిర్మాతలైన చిత్రానికి గోపీ అనే కొత్త డైలాగు రైటరుచేత చిత్రంయొక్క పంథాక్షణం నిర్మాత బి. వి. కృష్ణమూర్తి వ్రాయు స్తున్నారు. ఈ రచయిత యిదివరకే అయిదారు చిత్రాల్లో పాటలను రచించియున్నారు. ఇప్పుడు విజయవంతంగా ప్రదర్శించబడుతున్న "పండంటి కాపురం"లో విడిపించే "మనసో" పాటకు కర్త యీ గోపీయే. 'పచ్చని సంసారం'లోని 'రాధ మనసు' పాటకు కూడా యీ యువ రచయిత వ్రాశారు.

పెళ్ళిరోజు సారథి

'పెళ్ళిరోజు' చిత్రాన్ని మీరు చూశారుగా? ఆ చిత్రంలోని పాటలన్నీ హిట్ అయిన సంగతి మీకు తెలుసుగా. ఆ చిత్రాన్ని నిర్మించిన వ్యక్తి పేరు శ్రీరామ్, సంగీత సారథి కూడా వారే.

ఆ శ్రీరామ్చేత హరికృష్ణ ఫిలింస్కి సంగీత సారథ్యం చేయిస్తున్నారు బి. వి. కృష్ణమూర్తి. ఈ చిత్రానికి ఎడిటింగు, దర్శకత్వం బాధ్యతని హరినారాయణ నిర్వహిస్తున్నారు.

పై చిత్రంలో విజయనిర్మల, ఎన్టీ రంగారావు, రామకృష్ణ, సత్యనారాయణ, సి. పాల్. కృష్ణమూర్తి ముఖ్య పాత్రధారులు.

సినిమా త్రివేణిలో రామారావు!

'బడిపంతులు' చిత్రాన్ని నిర్మించిన పి. పేర్రాజుకు ఎన్టీ రామారావు డిశంబరునుండి కాపీలు యిచ్చారు, రెండవ చిత్రంలో నటించ దానికి.

మొదటి చిత్రం చూచిన మద్రాసులోని ప్రతి ప్రేక్షకుడు ఎన్టీ రామారావుగారి నటనా శైలిని వ్యక్తి వేషాన్ని పొగుడుతున్నాడు. 'బడిపంతులు' పాత్ర ప్రేక్షక హృదయాల్లో చెరగని ముద్ర వేస్తుంది అంటున్నారు సినిమాడు ప్రిక్షించిన పెద్దలు. నిర్మాత పేర్రాజుకు రాజయోగాన్ని యిస్తుంది, అంటున్నారు చిత్రాన్ని ప్రిక్షించిన విజ్ఞులు. ఈ సీజన్లో పూర్ణా పంపిణీ సంస్థకి యీ చిత్రం మూడవ విజయం అవుతుంది.

జోతిలో శోభన్!

అవ్వపూర్ణా సిని ఎంట్రప్రైజెస్ నిర్మించ మన్న చిత్రానికి జోతి పంపిణీ హక్కులను తీసు కున్నారు. పి. రాఘవరావు నిర్మించే యీ చిత్రా వికీ కె. విశ్వనాథ్ దర్శకుడు. ముఖ్య పాత్రలను శోభన్, శారద, జయంతి పోషిస్తున్నారు. మాటలను బోల్లిమంత, పంగీతాన్ని చక్రవర్తి, శయను జి. కె. రాము, కూర్పును అంకిరెడ్డి నిర్వహి స్తారు. మూలంగా అక్టోబర్ 23 న ప్రారంభ మవుతుంది.

భర్త ఒక చోట

భార్య ఒక చోట

కన్న దిద్దల భర్తమా అంటూ అడిగితే

రాఘవరావు, అతగాడి భార్య జానకి వృద్ధాప్యంతో వేర్వేరు ప్రదేశాల్లో వుండవలసి వచ్చింది. తన ప్రాణ సమామరాలయిన జానకి వద్దనుండి ఉత్తరం వస్తుందా అని వేయికండ్లతో ఎదురు చూశాడు రాఘవరావు.

ఎన్నో రోజులనుంచి ఎదురు చూచిన ఉత్తరం రానే వచ్చింది. ఉత్తరం వచ్చిందన్న సందర్భంలో కళ్ళజోడు కిందపడి, పగిలి ముక్కలైంది. పాపం రాఘవరావుకు ఒక ప్రక్క అలరుతే, మరోప్రక్క చదవలేని అవస్థ సంభవించింది. ఏం చేస్తాడు? వియ్యంకుడు పాపారావును కళ్ళజోడు ఎరువు అడి గాడు. పార్థక నామదేయందయిన పాపారావు ఉబ్బి పొన్ని క్షయ అని చెప్పే మనవడ్డి, కోడల్ని దూరం చేశాడే? అలాంటి వ్యక్తి కళ్ళజోడు నిస్తాడా? కనీసం చదివి చెప్పటానికి కూడా నిరాకరించాడు. చేసేదిలేక కుప్పలాగా కూలిపోయాడు రాఘవరావు. ఈ ఉదాత్తమైన నన్నివేళ త్రివేణివారి 'బడి పంతులు' చిత్రంలో కంట తడిపెట్టించే విధంగా చిత్రీకరించబడింది. బడిపంతులుగా ఎన్టీ రామా రావు, పాపారావుగా నాగభూషణం, జానకిగా అంజలి దేవి నటించారు. పి. పేర్రాజు నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రానికి పి. పండ్లకేశవరెడ్డి దర్శకుడు. పూర్ణా విడుదల.

పాపం పసివాడులో నరబలి

విడి పంచితాడైన పసిబాలుడు ఎడారిలో దీనామ్మకు రోస్తే, పున్న కళ్ళ పోగొట్టుకుని, దిక్కు తోచక, పూచా తెలియక అగమ్యగోచ రంగావున్న స్థితిలో, అదవి వీరుల కంటబడి, రక్షింపబడతాడు. తన్ను కాపాడవారి దరినుండి ఆ పసివాడు దూరంగా పారిపోతాడు. పాడ్డి పట్టి, కొట్టి, నందానికి కట్టి అమ్మవారికి జలయివ్వ దానికి ఉపక్రమించారు. ఆ గూడెపు వాసులు. వరుల గులాబ్బి గూర్చి అడవి వీరుడు, వనిత ఒక జాణం విసిరారు ఏనువి?

అతను: మంచి యువరై కానరాదు

యీ మనుషులలోనా...

ఆమె: నీతి అప్పుడే తేనేలేదు

మనసులలోనా.....

అంటూ డ్రెరి ఆవేశంతో పాడసాగారు. ఈ పాటను కొనరాజు వ్రాయగా, ఎన్. పి. బి. ఈశ్వరి పాడారు. సత్యం సంగీత సారథి. శ్రీంక్షే ప్రొడక్షన్స్ ఈస్ట్ మన్ కలర్లో నిర్మించిన 'పాపం పసివాడు' చిత్రంలో పై దృశ్యం కనిపిస్తుంది. పి. పూర్ణ చంద్రరావు నిర్వహణలో తయారైన యీ చిత్రా నికి వి. రాఘవచంద్రరావు దర్శకుడు. రెక్కి విడు దల.

మల్లమ్మ కథలో

కొనరాజు పాట

ఆర్. ఎన్. మూసీస్ నిర్మిస్తున్న 'మల్లమ్మ (36వ పేజి చూడండి)

నవకత్తి చిత్ర రికార్డింగ్ సందర్భంగా రమణ, జి. కె. వెంకటేశ్, దాశరథి, యన్.ఎ. మల్లికార్జునరావు, జానకి.

பெரியசாலை (பெரியசாலை) - பெரியசாலை, பெரியசாலை

చిరంజీవి నాగేశ్వరరావు

స్వగతం అందుకుంటున్న అక్కినేని. ('తాత-మనసడు' చిత్ర ప్రారంభోత్స సందర్భంగా స్వగతమిస్తున్న నిర్మాత కె. రాఘవ.)

ప్రపంచంలో అనంతకోటి జీవరాసులు. అందులో ఎందరో మహానుభావులు. ఆసాధారణ ప్రజా వంతుల్ని మహానుభావులంటారు. అలాటివారిలో అక్కినేనిగారు ఒకరు.

ఈనెల 20కి, అక్కినేనికి 48 విండాం. విజయవింతలో 49 ని, సినిమావింతలో 29ని ప్రవేశించారు. వాటి రంగప్రవేశం మండి వేటి వరకు, అంధుల అభిమాన కథనాలుకుడిగా మన గంగడం అందరికీ సాధ్యమా? అక్కినేని ఎంత కృషి చేసియుంటే, ఎంత డిక్ట పూనియుంటే, ఎంత విశ్వాసం వుంచుకుంటే ఆ సాధ్యమయిన దాన్ని అధిగ మించుకుంటారు.

గర్వకారణం ...

మన దేశం కన్న పుత్రుల కళాకారుల్లో నాగేశ్వరరావు ఒకరు. కృషితో వాని దుర్భిక్షుడైన అన్న నానుడికి అక్కినేని జీవితమే ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం. అక్కినేని నిర్వహించిన కన్న పాత్రలు మరెవ్వరూ చెయ్యలేనివిగా, కంకాలం మన మనస్సుల్లో నిలిచి పోయేవిగా, ఆ వేషానికి ఆయన ప్రాణ సమర్పణ చేశారు. అందుకే ఆయన్ని చిరంజీవి అని సంబోధించాము.

భగవంతుడున్నాడు ...

నటసామ్రాట్ నాగేశ్వరరావుకు భగవంతుడిపై సమృద్ధిగా రేదంటారు అందరు. అక్కడే సభ్యుల కాల మేమన్నారూ. కొందరు భగవంతుణ్ణి రాము డిలో, మరికొందరు కృష్ణుడిలో చూస్తారు. నట సామ్రాట్ దేముడ్ని వృత్తిలో చూస్తూ, మురిసిపోతూ, భక్తితో కొలుస్తూ, తన జ్యోతిసాధనకు అవరక కృషి నలుపుతున్నారు.

చదువు అడ్డు గోడ కాదు..

సంస్కారానికి, సరస్వతి అడ్డుగోడ కాదు అని నిరూపించిన వ్యక్తి. తనవలెనే అడ్డుగోడ, సరస్వతి

పీఠానికి, విద్యను వరంగా గొప్ప వ్యక్తులకు కైవశం చేసి విద్యదామిలు అనిపించుకున్న అవమాన నటనా ధురీణుడే మన నాగేశ్వరరావు.

అక్కినేనిది విశాల పాఠశాల. ఆయన మనో భావాలు అంతకన్నా వెలయుతలు విశాలంగా వుంటాయి. విగ్రహంను ఆరాధించే పిచ్చి భక్తుడూ కాదు, దేముడనేవాడు పున్నాడా? అనిడి సందేహ ప్రాణి కాదు.

వ్యవస్థ ...

ఇంతవాడు ఎంతవానియినా, అపాం, కోపం, గర్వం లాంటి ముగులాంను తనవంత రావివ్యక పోవడమే అక్కినేని ప్రత్యేకత. నాగేశ్వరరావుకు ఒక వ్యక్తి అడదం కన్నా వ్యవస్థ అడదం వుదెరం.

ఎవర్ గ్రీన్ హీరో...

అక్కినేనిగారిని నమ్ముకుని, సినిమాలు నిర్మించిన వారిలో మూటికి మిగిలినది ధని నిజయాన్ని కీర్తి విజయాన్ని పొందియున్నారు. ఇప్పటికి 160 చిత్రాలు అయినాయి. అయినా, అప్పటిలాగే యిప్పటికీ, ఎప్పటికీ ఎవర్ గ్రీన్ హీరోగా వుండడం ఏ పూర్వజన్మసత్తుల ఫలంనా ప్రస్తుత కళ్ళకి మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది.

సంస్కారి ...

తన్ను సాగిడినప్పుడు ఎంత సంకోచిస్తారో, తన్ను మూలుగా నిమగ్నించుకుంటే అంత సౌగంధ్యం లినుకుంటారు. ఇలాంటి సంస్కారం అందరికీ వుంటుందా?

కామధేనువా ?

నిర్మాతల పిల్లి కామధేనువా? అనిపిస్తుంది కదూ! ప్రేక్షకుల పిల్లి పెన్నిధి అనిపిస్తుంది కదూ! పాత్రలేయంకు సరమ అప్పుడు అనిపి

స్తుంది కదూ! అక్కినేనిగారిని గన్న అల్లి, తండ్రు భాగ్యమే భాగ్యము. ఆయన్ని భర్తగా పొందిన అన్నపూర్ణమ్మ, ఆయన్ని తండ్రిగా బడసిన వారసులు ఎంతటి అదృష్టవంతులు.

భాగ్యనగరం—చిత్ర రంగం!

భాగ్యనగరంలో వందచిత్రరంగం అభివృద్ధి చెంద దానికి ముఖ్యకారణం అక్కినేని అగమనం అనడం సమంజసం. ఆయన తన మకాంను మార్చడం అంటూ జరగకపోతే, బరిపైస నిర్మాతలు హైద్రా బాదుకు వచ్చేవారేనా? ఇంత ప్రగతి సాధించేదేనా? ఆయన్ను గూర్చి పిచ్చిపిచ్చిగా మూడ్లడివ ప్రలు ద్దులే యిప్పుడు హెచ్చు హెచ్చుగా చెప్పుకుంటు న్నారు. అందుకే అక్కినేనిని కార్యభూతుడు అంటు న్నాడు.

చిరస్మరణీయం ...

అక్కినేని ధరించిన దేవదాసుడు డిలీవ్ చూచి ప్రాంపించి, ఆనందపాకవళ్ళంతో కొరించి ఏను న్నాడో తెలుసా? 'బ్రదర్. ముతే బహుత్ సనంద్ హయ్' అని చెప్పుకున్నారు. 'ప్రేమనగర్'ను రూపొందించిన, ఏమని చెప్పాడో తెలుసా? 'నీ అరుమయాయై సన్నియిరిక్కే. నీ చాయ్' అన్నారు.

ప్రపంచ యానం ...

అక్కినేని హైద్రాబాదుకు మకాం మార్చు చోతున్న సమయాన అమెరికా ప్రభుత్వం తమదేశం సర్వటంచవలసిందిగా ఆహ్వానం అందింది. అక్కడ ఒక మండలం సర్వటించి వచ్చారు. 'నేను చూచిన అమెరికా' పుస్తకాన్ని రచించారు. ఇటీవల రష్య దేశం సంపద అహ్వానాన్ని అందుకుని, అచ్చట పల్లం రోజులు వుండి వచ్చారు. అక్కడి అనుభవాలను అనేక సత్రికల ద్వారా వివరించారు. అమెరికా

జీవితం ఎంత ప్రీయతమం, ఎంత సుకుమారం.

క్లిక్ చేసి కలకాలం ఉంచగలరు

నమ్మకంగా పనిచేసే క్లిక్ III ఎప్పుడూ దగ్గర ఉంచండి. కీమకంలో ఎమూలామై, తంతరించి పోయే చురుకుదారలను కలకాలం, మీరు గుర్తుంచుకుంటే మీరు నిశ్చయంగా వాటిని నిలుపుకోండి.

ఆగ్మా క్లిక్ 'గురిపెట్టి బొమ్మ' కెమెరా, అచరణ యోగ్యం, యదార్థత, వాడుకం తేలిక మరియు పొదుపుగా పనిచేయుటకు రిగినది.

- 12 పెద్ద (6 x 6 సెం.మీ.) ఫోటోలు ప్రతి 120 రెల్లో రోల్ పైగా పుస్తాయి.
- ఒక ప్రత్యేకమైన ఎఫర్-రెడీ తెదర్ పెట్టి, హాల్డెయిడ్ రెస్స్, మరియు ఫ్లాష్‌గన్ అదనపు దరలో లభిస్తాయి.

సున్నపప్రమేస ప్రొంట్లు మరియు ఎన్‌లార్జిమెంటుల కోసం ఆగ్మా-గెవార్డ్ ఫోటో చేపట్టే కావాలని అడగండి.

ఆగ్మా-గెవార్డ్ అతీక్రమ విక్రయదారులు అందరినంద బొంబుతాయి.

ఆగ్మా-గెవార్డ్, ఎ.జి., రివెల్‌మెన్ట్ వారి సహకారంతో,

■ న్యూ ఇండియా ఇండస్ట్రీస్ లి., చే తయారుచేయబడినది.

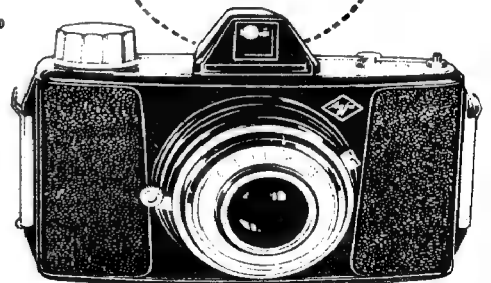
పోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

ఆగ్మా-గెవార్డ్ ఇండియా లిమిటెడ్

బొంబాయి • క్రొత్త ఢిల్లీ • కలకత్తా • మద్రాసు

® పోటోగ్రాఫిక్ వస్తువుల ఉత్పత్తిదారులైన ఆగ్మా-గెవార్డ్, అండ్ రెస్స్/రివెల్‌మెన్ట్ యొక్క రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్.

దర
రూ. 56.25
(ఎక్స్‌ట్రా సుంకంతో సహా.
మిగతా పన్నులు అధనం).

ఆగ్మా క్లిక్ — తారతమ్యం
అత్యంత అనాదరణగల కెమెరా

SIMOE/AG-11-TEL

చిత్రాల విజయానికి కారణకర్త అయ్యాడు.
రష్యన్ సర్క్యులస్ అనుభవాలను సమన్వయపరుస్తూ
ఒక గ్రంథాన్ని వ్రాయాలనుకుంటున్నారు.

సంఘంలో గుర్తింపు ...

సినిమా పలుదం లే కేవలం రంగు పూసుకునే
వాడు, అనేడిభావం ఒకప్పుడు వుండేది. అది తుద
తప్పు, సినిమానటులు సాంఘిక ప్రయోజకులు,
వాళ్ళకి సమాజంలో విలువ, మర్యాద వున్నాయి అని
అక్కినేని నిరూపించారు. ఎలాగని. మీరడగవచ్చు.
ప్రజలచేత సన్మానంనందుకున్న, గండపెండేరాలు
తోడిగించుకున్న, ఏమిగు పై పూడేగింపు చేంబుంచు
కున్న మొట్టమొదటి సినిమా నాయకుడు అక్కినేని
గారే.

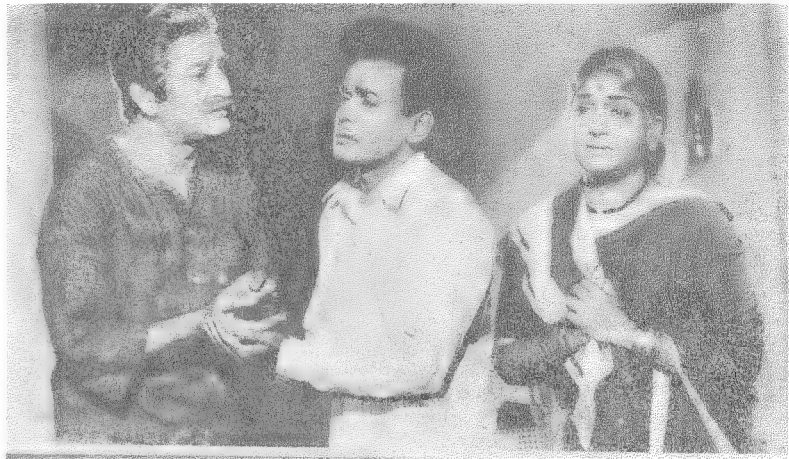
దేశంకోసం ...

చారిత్రాత్మక క్లిష్టపరిస్థితుల్లో - పున్నపూడల్లా,
తను కట్టించి అర్పించిన డాంట్స్ కొంతభాగాన్ని
దానం చేసిన త్యాగమూర్తి మన అక్కినేని. అనేక
విద్యాసంస్థలకు ధనదానం చేసి, తనకు అబ్బించి పడు
వుకు గురుదక్షిణ చేసిన సరస్వతీ భక్తుడు మన
అక్కినేని

మరువ లేనివి ...

అక్కినేని ధరించిన 'విప్రనారాయణ', అర్జుని
కన్నతల్లి, రైలామబ్బు, కళిదాసు, మాయాబజారు,
విన్నపూరి, అనార్కలి, భర్మరత్న, భూకైలాస్,
ఇర్లరుమిత్రులు, బుద్ధిమంతుడు, దసరాబుల్లదు,
'చిత్రాలోని పాత్రలు మనం మరువగలమా? మరో
కన్న ఆ పాత్రల్లో చూడగలమా?

నాగేశ్వరరావు మన దక్షిణభారత వాంఛక అంబరి
సరసన నటించారు. ఒక్కొక్క సీజన్లో ఒక్కొక్క
నాయికతో యూదయ్య చోడుగా వుండి, అనేక

'బడిపంతులు'లో రామారావు, రాజ్ బాబు, అంజలిదేవి.

చిరంజీవి పాత, కొత్తల సమన్వయం

పాతవాళ్ళకి కొత్తగా, కొత్తవాళ్ళకి పాతగా తన
నటనీవిరాన్ని సమన్వయ పరచుకుంటూ, జీవిత
యూత్రమ పొగిస్తున్నాడు, అక్కినేని. అందుకే
అయ్యి గమ్యం తెలియని యాత్రికుడు అంటు
న్నారు.

సంతృప్తి జీవితం ...

మనిషికి, మానవత్వానికి నిలువనిచ్చే వ్యక్తి.
మనస్సు, మమత పున్నవ్యక్తి. పెద్దల ఎడ భక్తి, పిల్లల
ఎడ అమరకి పున్న వ్యక్తి. సంతృప్తిని వరంగా
గొన్న వ్యక్తి. నిర్భయమైనా, కాలానుగుణంగా
నటించే శక్తిని బడసిన వ్యక్తి. పేరుకి 49వర్షించే
గానీ, 29 అంటే వయ్యార, మీరు?

—శ్రీనివాస్

సినిమా-

(32వ పేజీ తరువాయి)

కథ' నగం చిత్రం తయారైంది. కృష్ణ-కారద
దంపతులుగా నటిస్తున్న యీ చిత్రానికి అక్కినేని
సంజీవి దర్శకుడు. ఇటీవల కొనరాణ వ్రాసి,
కోడండపాణి సంగీతం సమకూర్చి, బాలసుబ్ర
హ్మణ్య పాడిన పాటను హీరో కృష్ణ పై, మద
రాసుకు 30 మైళ్ళ దూరానవున్న దండేపెట్టు
గ్రామంలో చిత్రీకరించారు.

'తొలివాన కురిసింది

'తొలకరి వచ్చింది'

అవెడి యీ పాటలో కృష్ణతోబాటు మరికొందరు
పాల్గొన్నారు. ఈ చిత్రంలో రామకృష్ణ, విజయ
లలిత, ప్రభాకరరెడ్డి, రాజబాబు, రమాప్రభ,
నాగయ్య, హేమలత, రాధాకుమారి, బాలయ్య,
శివారాణి, రమాదేవి ముఖ్య పాత్రధారులు. గెస్ట్
వేషాల్లో గుమ్మడి, సత్యనారాయణ కనిపిస్తారు.
లక్ష్మీ విడుదలచేసే యీ చిత్రానికి కె. చెంచు
రామయ్య నిర్మాత.

'సంస్కార'కి బహుమతి

లోకార్నాలో జరిగిన ప్రపంచ చిత్ర ఉత్స
వంలో 'సంస్కార' చిత్రానికి కాంస్య విగ్రహం
బహుమతిగా అభించింది.

కలర్ ఫిలిం కొరత

మద్రాస్లో ఆర్వో కలర్ పాసిటివ్ ఫిలిమ్
దొరకడం కష్టంగా వుంది. బొంబాయిలో కూడా
యిదే పరిస్థితి యేస్తుంది. ఆర్వో ఫిలిం ఉత్పత్తి
ధారులు, తమవద్ద స్టాక్ లేదని ప్రకటించార.

—శ్రీనివాస్

శ్రీనివాస్ దేవిదాసి, కృష్ణంరాజు

తప్పక చూడండి!

ప్రపంచము కరగింపే
కరుణామయ గాథ

పునాద్ కంప్లెక్స్

చందమామ

నందమూరి పునాద్

చందమామ

దృష్టికి అతీతమైన ప్రయోజనం యీ వస్తువులో లేదనుకొంటుంటే ఏంట్లో కూర్చుంటా? వెంటిగా వుండి వున్నట్లో.

నేను బి. ఎస్.సి చదివేరోజుల్లో మా తెచ్చుకోవడా వెళ్ళేవారు జీవితానికి, చదువుకి నంబు ధంలేదని. ఎలాంటి మనిషి నయినా — ఏటువంటి దొడ్డవాడినయినా, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు — ఒక మంచిమాట అలిగించే మార్పుని యీ వస్తువులు, ప్రాక్టికల్స్, యీ సైన్సు వివిధంగా కూడా మార్పులేవని అనేవారు.

ఈ మాట నిజమేనా ?

గుండెల్లో ఎక్కడో — ఏమూలో నిరాశ, నిర్లక్ష్యత, చల్లగాలి మెల్లగా తట్టి లేపింది నన్ను. కొన్ని నెలల్లో కాబోయే పోస్టుగ్రాడ్యుయేటుని నేను, ఇన్విరోజులు — కాదు, కాదు — నాకు జ్ఞానం తెలిసిన యీ వదినవత్సరాలుగా చదువు తప్ప జీవితానికి యింకే ధ్యేయం, దీక్షలేదని భావించే నాలో యిలాంటి ఆలోచనలు రేగుతున్నందుకు తోటోవలే నచ్చకున్నాను.

ఇంకా బిచ్చు రాలేదు.

నాలో చిరాకు యింకొందరి ఏక్కడ వుండి. చలిగలిచిరుజల్లుగా మారింది. బస్ స్టాండులో కొందరి ఒదిగి నిల్చున్నాను. విడుదలగా వెళ్తున్న కార్లను, వాన చినుకులు మెత్తగా తుడుస్తున్న వైచక్రీయ మామూలు, ప్రాధ్మ్యపు పాడుదేసిన ప్రాక్టికల్స్ గూర్చి ఆలోచిస్తున్నాను.

‘అమ్మా!’

ఉక్కిరిచి ప్రక్కకి చూశాను:

‘ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి పరీక్షకి ఫీజు కట్టాలమ్మా! ఏదన్నా నయం చేయండి. దయచేసి ఎంతయినా యివ్వండిమ్మా!’

బదులడగులు విత్తు, మాననపొడుగులాగు, చొక్కాతో నా ప్రక్కన నిలబడి ప్రపంచంలోని దిగులునంతా కళ్ళల్లో ప్రాగు చేసికొని అడుగుతున్న ఆ కుర్రవాడి మాటలు యాంత్రికంగా వింటూ నిలబడ్డాను.

‘అమ్మా!’ ఆ విలుపులో దినత్వం — అభ్యర్థన — అనివార్యత్వం.

□ కాలేజీనుండి బయటికి వచ్చాను, చాలా అలసటగా వుంది. ప్రాక్టికల్స్ కూడతక చిరగా కూడతంది. వెళ్ళుచుంటే చివర్లో వచ్చి ఏం బిచ్చాను. ఏంటో యీ జీవితం??

ఎందుకి చదువులు? దేన్ని పుస్తకం చదివి?? ఈ ప్రాక్టికల్స్, యీ రికార్డ్స్ బుక్స్ నాకు జీవితంలో ఎంతవరకు పువ యోగ వదుతుంది? కేవలం ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం, పేరుప్రతిష్టలుంటే చాలాక ప్రైవేట్ తప్ప, మానసికంగా, తాకిత

అవి గుర్తించినా, నిర్లక్ష్యంగా వీటో చూస్తూ వుండిపోయాను.

‘చదువుకునే మీలాంటివాళ్ళే, చదువు కోవాలనుకొనే నాలంటి వాళ్ళకి సహాయం చేయకపోతే ఏలాగమూ! దయచేసి...’

‘చాలానేవయ్యా! నీ దొంగమాటలు; నువ్వును. ఈ విధంగా చదువు—చట్టు బండలంటూ గౌరవంగా భిక్షమెత్తుకోవడం యీ రోజుల్లో ముష్టివాళ్ళకికూడ ఒక ప్యాషనయిపోయింది. చదువుకోవాలట. చదివి ఏవర్ని ఉద్ధరిస్తావ్?’ నాముందు నిలబడి వున్న ఒక పెద్దమనిషి ఆ కుర్రవాణ్ణి చూస్తూ చీల్చారించారు.

‘నిజమే. నేను మూతం చదివి ఏవర్ని వుద్ధరించాలి? కాన్ఫిడెన్సుంది నవంబరు రానికి పుట్టుకున్నాను పోస్టు గ్రాడ్యుయేటుల్లో నేనొకవాని. అంతే.’

‘అమ్మా!’ మళ్ళీ ఆ పిలుపులో అవే అర్థాలు, అవే భావాలు.

‘ఏంటి? ఏం కావాలి? నా దగ్గర యిప్పుడేలేదు’ నినుగ్గా పలికింది నాకంతం.

‘అలాగనకండమ్మా! రేపే జీతంకట్టాలి. చదువంటే నాకెంతో ఆసక్తమ్మా! ఆ కుర్రవాడు ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు. ఇంతలో నిండు గర్భిణిలా, క్రిక్కిరిసిన జనంతో జన్మ వచ్చి నిలబడింది.

బస్సుని చూసిన తొందరలో వాడిచూట లేనీ విసిరించుకోకుండా, అతిప్రయత్నంపైద అన్ను విక్రేశాను.

నెమ్మదిగా—నునమ్మల్ని (త్రోసు కొంటూ ఒక వ్రక్కగా నిలబడడానికి చోటు సంపాదించాను. నేనుకూడ జీతం కట్టడానికి యీరోజే డబ్బు తెచ్చాను. కాని ప్రాక్టికల్ గాడవలోపడి ఆమాటే శురభిపోయాను.

నాక్కూడ రేపే ఆఖరిరోజు జీతం కట్టడానికి. నేను—ఆ ముష్టికుర్రవాడు యిద్దరం జీతం విషయంలో ఒకే పరిస్థితిలో వున్నాం.

వాడిది చదువే—నాది చదువే.

నేను ఆడదాన్ని—వాడు మొగూడూ.

నాది పోస్టుగ్రాడ్యుయేటుకోర్సు—నాడు డిప్.ఎస్.ఎల్.సి కాని—భగవంతుడు అర్థికంగా, సాంఘికంగా మాయద్దరికి కలిగించిన భేదం మూతం ఎంత విచిత్రమైనది!!

ఇంతలో ఆలోచించే నేను—వాడడిగిన దేదో ఎందుకివ్వలేకపోయాను?

వాడు కట్టాల్సిన మొత్తం జీతం యిచ్చినా, యీ వ్రక్కాత్రంకూడ యిబ్బంది పడల్సిన ఆర్థిక పరిస్థితికాదు మాది.

అలాంటప్పుడు ఎంతైనా యివ్వడమ్మా అన్న వాడిమాటలకు కనీసం రెండురూపాయలకూడ ఎందుకివ్వలేకపోయాను.

అవును ఎందుకు—ఎందుకివ్వలేక పోయాను?? అంతటి తోటివా?

కాదు—కాదు—మరి???

అనవసరం అనిపించిందేమో!

ఉహూ, యిక్కడ అనవసరం—అవసరం అన్న వ్రనకై లేదు. నాకివ్వాలని అనిపించ లేదు. అంతే. మరే కారణంలేదు. ఎన్నో సార్లు వింతోమందికి యిచ్చాను. అలాగే కొంతమందికి కొన్నిసార్లు యివ్వలేదు. అందులో సిద్ధాకడు.

‘టికెట్ ప్లీజ్.’

రెండోసారి ఉలిక్కిపడ్డాను.

దిదురుగా కడకక్కురు!

‘సుగ్య చాలా పెన్సిటివ్ నాలూ! పతి చిన్న విషయాన్ని గురించి అందులో ఎలాంటి ప్రయోజనం లేకపోయినా, గంటల తరబడి ఆలోచిస్తావ్. ‘ఆలోచనలు’ అన్న నల్లక్ అంటూ పెద్దే అందులో మొదట నీవే వస్తుంది డాక్టరేల్’ అనే సార్వత్రి మాటలు జ్ఞాపకానికి వచ్చి, మెల్లగా నవ్వు కుంటూ, వర్చుకోసరం చేతిలోని పుస్తకాలని గుండెలదగ్గరకు తెచ్చాను.

గుండె గతుక్కురుంది!!

పిచ్చిగా కండక్ట్ వెళ్ళు చూసాను.

‘నా వర్చు’ అవయవ్యంగా వెలువడింది నా నోటినుండి యీ సాడిమాటలు.

‘నిమిషంబమ్మా!’ కండక్టరు కాంచెం కంగరుగా పడిగాడు.

‘నా వర్చుపోయింది’ సీరసంగా, అయోమయంగా అన్నాను.

ఏంటో గంపరకంలా వుంది మనస్సు మెదడు, వర్చులో రెండుమందల వైనపుండి ఫీజి. ఏదో పుస్తకానికి కలిపి.

ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి ఫీజు దానం చేయ

గల స్థితిలోవున్నా. రెండవరకం రూపాయలు పోగొట్టుకుంటే తేలిగ్గా తీసుకొనే ఆర్థికపరిస్థితి మాత్రం మాదికాదని నిశ్చయంగా చెప్పగలను.

‘ఏక్కడ వడేశావు? ఎంత డబ్బువుంది?’

ఇలాంటి వ్రశ్శలు బయలుదేరాయి బస్సులో.

‘ఏక్కే తొందరలో నమయం చూసి, ఆ భిక్షగాడు కొట్టేసి వుంటాడు. వాడి దొంగమాపులు, వాడ్ని చూస్తుంటే నాకు అప్పటినుండే అనుమానంగా వుంది’ బస్ స్టాండ్ లోని పెద్దమనిషి, ■ స్పృహ విగతా వాళ్ళతో అంటున్నాడు.

వర్చులోని డబ్బు విస్తరత్వాల కండక్టరు బస్సుని ఒక వ్రక్కగా ఆపుచేయించాడు. ఇంతసేపు అనవసరం—అనవసరం అన్న ఆలోచనే లేక అనేకరకాలగా ఆలోచించిన నేను—యివ్వగల ఆలోచించాల్సిన అవసరం యేర్పడేటప్పటికి, ఏం ఆలోచించాలో, ఏలా ఆలోచించాలా తెలియక—శక్తి లేక నల్లబుగా నిలబడిపోయాను...

‘అమ్మా! అమ్మా!’ ఏదో పిలుపు.

ఆ పిలుపులో ఆరాటం. ఆశ్రుత!

చివ్వున వెనక్కు తిరిగి బస్సు అద్దంలో నుంచి చూశాను.

బస్ స్టాండులోని కుర్రవాడు! ఒగర్చు కొంటూ వరుగెత్తుకొని వస్తున్నాడు. వాడివేతిలో నా వర్చు!!

గబగబా అందర్నీ త్రోసుకొని, ఒక్క అంగం బస్సు దిగి, వాడ్ని కభిముఖంగా రెండడుగులు వేశాను.

‘అమ్మా! మీరు బస్సు విక్రతుంటే వ్రశారీ క్రిందపడిపోయింది. మీరు చూసుకోలేదు. నేను నీ నున్నా విసిరించుకోలేదు. ఇంతలో బస్సుకదిలి వెళ్ళిపోయింది. అందుకని బస్సు వెనుకనే పరిగెత్తుకొంటూ వచ్చాను’ ఒక వ్రక్క ఆయానంతో ఏగత్వం పీలుస్తున్నా—గబగబా మాట్లాడే శాడు.

నెమ్మదిగా వర్చుతీర్చుకొంటూ వాడి కళ్ళలోకి చూశాను.

ఎలాంటి వివరం లేకుండా నా కళ్ళ

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

డిటెక్టివ్ నవలల పోటీ!

ఉత్తమ రచనకి

రూ. 1,116 బహుమతి

డిటెక్టివ్ నవల రచయిత (గ్రూపు)లకి మంచి అవకాశాన్ని ప్రోత్సహించి కలిగించడానికి ఈ పోటీ నిర్వహిస్తున్నాము. పోటీలో ఉత్తమ నవలగా ఎన్నికైన రచనకీ రూ. 1,116 లు బహుమతి ఇస్తాము. రచయిత (గ్రూపు)లందరూ ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని పోటీలో పాల్గొని దీనిని జయప్రదం చేయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

నిబంధనలు

1. పోటీ వంపే నవంబరు 75 ఆరేళ్ళాపు (ఎక్స్ క్లూజ్ నోట్ బుక్ పేజీకి రెట్టంపు) పేజీలకి మించి ఉండరాదు. కాగితానికి ఒకవైపునే నీరాతో రాయాలి.
2. రచనలు హస్తానికి దగ్గరగా ఉండి, తెలుగుదనం నిండి ఉండాలి. స్వంతరచనలు తప్ప అనువాదాలు, అనుసరణలు అయి ఉండకూడదు. ఇంతకుముందు ప్రచురిత అయి ఉండకూడదు.
3. నవల తమ స్వంత రచననని దీనికి అనుసరణకాని, అనువాదం కాని కాదని రచయిత (గ్రూపు)లూ రాసి పంపాలి. ఈ హామీలు నవల వ్రాత ప్రతిమీదే రాసి ఉండాలి. హామీలేని రచనలు పోటీకి అంగీకరించబడవు.
4. నవల వ్రాత ప్రతిమీద, కవరుమీద, 'డిటెక్టివ్ నవలపోటీ' అని స్పష్టంగా రాయాలి. రచయిత (గ్రూపు) పేరు, చిరునామా కూడా వ్రాత ప్రతిమీద స్పష్టంగా రాయాలి.
5. రచనలని 'సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టి (ఫ్రీడ్, ఇడరాం-13' పంపాలి. వ్యక్తులపేరే పంపరాదు.
6. ఉత్తమ రచనకి సంబంధించిన గుడి నిర్ణయం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక సంపాదకునిదే. ఈ నిష్ణయన్ని ఎలాంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపడానికి రీలులేదు. పోటీకి సంబంధించిన ఏ ఏ ఏ ఏ ఏ గురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు అరేనే అవకాశం లేదు.
7. అవకాశాల పొందిన నవలల వ్రాత ప్రతులని మేమే తప్పి వంపే నిర్మాణ చేస్తాము. పోటీ వాయిదయంలో మేము ఎలాంటి బాధ్యతనీ స్వీకరించలేము. రచయిత (గ్రూపు)ల తమరచనలతో పాటు, తగినన్ని స్టాంపులు అతికించిన స్వంత చిరునామా కల కవర్లని అంతరచనవనరం లేదు.
8. పోటీ గడువు తేదీ 30-9-1972. ఆ తర్వాత మా కార్యాలయం చేరిన రచనలు పరిశీలించడం జరుగదు.
9. పోటీలో అవకాశాల పొందిన డిటెక్టివ్ నవల ప్రచురణ 1973 సం. కాలం వంచి మా ప్రారంభిస్తాము.

ముగింపు తేదీ 30-9-1972

రచయిత (గ్రూపు)లందరూ మాతో పాకకరించి ఈ పోటీని జయప్రదం చేయ్యవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

న గ్న స త్యం

ల్లోకి చూస్తున్నాడు వాడు.

నిజం - నా చదువెంత గొప్పది?

వాడి సంస్కారమెంత చిన్నది?

అందరి దృష్టిలో సేనాక పొన్నగ్రాడ్యు యేటుని. కాని - ప్రపంచం దృష్టిలో, ఒక విధంగా నా దృష్టిలో కూడా భారతదేశం లోని వేలాదిమంది ముష్టివాళ్ళలో ఏదోకడు.

రెండువందలు నా వర్సలో మూలుగు తున్నా, రెండురూపాయలు యివ్వడం అనవ సరమనిపించింది నాకు.

చేతిలో రెండు పైసలు లేకపోయినా, రెండువందల్ని నా కవ్వగించడం అత్యవ సరంగా భావించాడు వాడు.

బస్సులో ప్రమాణించినంతసేపు నా చదువు, నా పరిస్థితులతో వాణ్ణి కొలిచిన నేను - విజానికి వాడిముందు నేనెందులో కొరతపడ్డానో స్పష్టంగా యిప్పుడు తెలిసింది. బస్సులో ఆలస్యానికి కలవరం జరుగు దేరింది.

'వర్స దొరకడం మీ అదృష్టం. ఇక రండమ్మా!' అరుస్తున్నాడు కండక్టరు.

వాడి చేతిని అంటే అంటున్నట్లు ముట్టు కొని బస్సువైపుకి నడిచాను.

ఉన్నట్టుండి వెనక్కి తిరిగి చూశాను.

నేను చేయనివనికి వాడికళ్ళు కాంతిలో మరుస్తున్నాయి.

వర్స తెచ్చినందుకు ప్రతీకారాన్ని యిచ్చి వాడి సంస్కారాన్ని కింబజరచని సంస్కారం వాలో వాణ్ణి చూసిన తర్వాత నా మేల్కొన్నందుకు నా మనస్సు తృప్తిగా మూలిగింది.

వాడి కళ్ళల్లోని కాంతికి అర్థం అనే ఆ అర్థాన్ని అర్థంచేసుకొన్న నేను - పొన్నగ్రాడ్యు యేటుని ధన్యరాల్ని.

బస్సు - అనేకరకాల చిరుత్తులు చేస్తున్న మనుష్యులని మోస్తూ కదిలింది.

ఏవ్వడో కూడా జీవితానికి, చదువుకి సంబంధం లేదనే మా లెక్కరే మాటలు నా చెవుల్లో దింగును మంటున్నాయి.

అవును - చదువుకి, సంస్కారానికి నింగికి నేటికీ వ్యస్తంతరూరం.

నిజం - ఇవి వ్యసత్యం!!!

మేనం : పుత్రికా సాటివారి పోటీ తగ్గుతుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. మీ మంచితనమే మీకు యిట్లుందిని కలిగిస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభించ గలదు. వారం ఆఖరులో వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో బృతి లభిస్తుంది.

పుష్కలం : ప్రయాణం గల పరిచయాల యేర్పడతాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. సాహసముతో రాజీన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సజ్జన సౌగంధ్యం లభించ గలదు. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు:— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

మిథునం : మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. రావణసేన దబ్బు సమయానికి అందు తుంది. విద్యార్థి జ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాజీనుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోష కరమైన వార్తలను వింటారు.

కర్కాటకం : అనవసరమైన శ్రమ కలుగుతుంది. పుత్రికా వివాహం యేర్పడతాయి. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణం ద్వారా కార్యకాండన చేయగలము. భాగ్యములతో కలసి చేసే వ్యాపారం బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు:— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఆదిక వ్యయం జరుగుతుంది.

ఎంహం : వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం మధ్యలో పుత్రికా పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. మీ తాలూకు వస్తువులు సేవచేస్తారు. వారం ఆఖరులో పుత్రికా వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో బృతి లభిస్తుంది.

కన్య అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం బాగుంటుంది. ప్రయాణాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. సాహసముతో రాజీన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. పుత్రికా నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. వారం ఆఖరులో మీ తాలూకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని పుత్రికాకేస్తారు.

స్త్రీలకు:— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

మేల పుత్రికా నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. స్థిర్యా వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుపు కొంటారు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి.

వారపలం

29-9-1972 శుక్రవారం మొదలు
5-10-1972 గురువారం వరకు

స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. విశాస వస్తువులు కొంటారు.

మృగం : ఉద్యోగంలో యెనసే విశేషంగా వమ్మడం తగదు. ప్రయాణాలు వాయిదా వడతాయి. వారం మధ్యలో పుత్రికా వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ప్రయాణం గల పరిచయాల యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు:— అనవసరమైన వ్యయం చేస్తారు. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

రనుస్సు : ప్రయత్నించిన ప్రతిపే సులభంగా నెరవేరుతుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వారం మధ్యలో వివాహం యేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో వమ్మం వస్తుంది. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

మకరం : వ్యాపారంలో శ్రమ మీద అధిక కృత లభిస్తుంది. సాటివారిలో వార ప్రతిపాదాలు తగవు. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. మీ ఆరోగ్యం లాభదాయకంగా ఉంటాయి. వారం ఆఖరులో చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారిపోవచ్చును.

స్త్రీలకు:— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

కంఠం : మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. రావణసేన దబ్బు సమయానికి అంద్యుతుంది.

స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతానానికి సాఫల్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

మిథం : అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం స్వల్పంగా ఉంటుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగ్గుపడతారు. వారం మధ్యలో నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. విద్యార్థి జ్ఞానికరంగాల్లో బృతి లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో యితరుల నిమిత్తం శ్రమకు గురి కాగలరు.

స్త్రీలకు:— సాటివారిలో గౌరవం బాగుంటుంది. అదలంబం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

—మహానా—

దేవి పిల్ల

హదండి ఖుష్ఖంగా అలస్యమైన. శ్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన, లేక ఆగిపోయిన బహిష్కృత. విశ్రాంతిని అందించు ముగ్ధులను అభ్యుదయ కలిగించును. SEALED PACKING: 28 & 14 TABLETS AVAILABLE AT ALL CHEMISTS. MFRS: SEENU & CO., MADRAS-81

35 సం॥ అనుభవం
విశేషము ముగ్ధులు పశువులు మొలలగు వ్యాధులకు అపరిషేష్ లేకుండా గురంటగా బాగుచేయుచును
రేండ్ కాం
గౌరీగుడ నీలబాగ్ దిక్ పడమర, రామమందిర రోడ్, హైదరాబాద్-12 తల్లి తనకి ఫోన్: 42870 ఇంటి ఫోన్: 38544

మీకు సంతానం లేదా?

శ్రీనాగార్జున మూలికా కుటీరం
రైల్వే స్టేషన్ వద్ద - రామోదయం దిక్, తెనాలి-2.

ఆకాశదీపాలు

పాలకోడటి సత్యనారాయణరావు

జరిగిన కథ

కాలేజీ ఎలక్షనులో పాల్గొన్నది కారణం. మోహనరావును ప్రేమిస్తుంది. తను ప్రాసిన కథ చదవమని కారణం ఇస్తుంది తల్లి. రామచంద్రయ్య కూతురు ఇందిర రిటైరు ఇంజనీర్‌బిల్లు రామబాబును ప్రేమిస్తుంది. ఇందిరలో ప్రేమ, తగ్గించుకొను రామబాబు తండ్రి చెప్పాడు. కాని అప్పటికే వాళ్ళిద్దరూ ఒకటయ్యారన్న సంగతి ఆయనకు తెలియదు. ఇందిర ఆ సంగతి నుండరికి తెలియనరాని అనుకుంటుంది. అనలో చెలరేగే అజ్ఞానం నుండరికి ఎలా చెప్పిలో తెలియలేదు ఇందిరకి. చివరికి నుండరికి ఉత్తరం ద్వారా తెలియ పర్చింది.

7

✱ ఇందిరకు ఆదపిల్ల పుట్టి నాటికి వారంలో జలయింది. ఇందిర ప్రత్యేకంగా కోరుతూ ఉత్తరం రాసింది నుండరికి— 'సికెంత ఆరవ్యాంక్షా. ఆర్యయతి ఉన్నా, తప్పకుండా రా! వచ్చి గుండనుంచి వన్న తప్పించు! బతుకుతానా ఆశకన్నా వచ్చిపోతాననే నమ్మకమే నాలో చాల ఎక్కువగా ఉంది. బహుశా తల్లిగే జరుగుతుందేమో! అలా జరిగితే... మంచిదేగానీ, నిన్ను చూసుకుంటా చావను, చావలేను. అందుకోసం తప్పక రా!' అంటూ... తిరుగు లుటాలో నుండరి వచ్చింది. ఈనూ ఉత్తరం నిన్నే కాకపోయినా, ఇందిరకు సాయపడాలనే కాంక్ష తనలో ఆగా వణుగూ ఆకమించి ఉంటే, గత్యంతరం లేక వచ్చింది నుండరి.

రకు సాయపడాలనే కాంక్ష తనలో ఆగా వణుగూ ఆకమించి ఉంటే, గత్యంతరం లేక వచ్చింది నుండరి.

'నీకు అనవసరమైన శ్రమ తల్లీ—' అన్నాడు రామచంద్రయ్య నుండరి రాగానే. 'అదేమిటి బాబాయ్‌గారూ, నీకు నేను వేరు, ఇందూవేరన్నమాట! ఈనూట నాకు తెలిసి ఉంటే రాకపోదును... పోనీ లేండి. ఇప్పుడు మాత్రం ఏం? రేపు వెళ్లి పోతాను.'

రామచంద్రయ్య బాధపడతూ అన్నాడు. 'కాదు తల్లీ, అలా అనికాదు, సికెందుకీ శ్రమ అని! అంతేగానీ, నాకు ఇంకా కుప్పి నీవే ఎక్కువ అన్న సంగతి నీకు చెలిందిగాదు.'

నుండరి నవ్వింది 'అలా అన్నారంటేనే నరికిదు. ఇప్పుడు — రేపు మీరు నన్ను 'పో' అని అన్నాగానీ పోతానా?'

'పో అని నేనంటానా? నీవు రావటమే నాకు సుహృద్భావం' అన్నాడు రామచంద్రయ్య.

విప్లవతర్వాతనో తండ్రి అంత సంతోషంగా ఉండడం ఇందిరకు సంతోషాన్నే కలుపజేసింది. అయినా సంతోషం కు కాలం ఉండేకాదు. నుండరి వెళ్లి పోనే...?

తో దురదృష్టవంశురాలు. ఈ విషయం వచ్చి నిజం!!

ఆరోజు రాత్రి నుండరి రామచంద్రయ్యతో మాట్లాడింది — అనలు అలా అనటంకూ సుందరితో రామచంద్రయ్య మాట్లాడాడంటే నబబు. నుండరి తనకు రాంబాబు కనిపించేట్లు, రామచంద్రయ్యకు చెప్పలేదు ఇందిర, అన్నది గ్రహించింది అప్పుడు. ఆ విషయం చెప్పాలో, లేదో నిర్ణయించుకొనేలోపునే, నోరుజారి పోయింది నుండరికి. రామచంద్రయ్య ముఖంలో కోపం, ద్వేషం కొంతసేపు తొండవించినా, క్షణంలో అంతా తగ్గి యించుకొని అడిగాడు. 'రాంబాబు తల్లీ?' అని.

'జానండి రాంబాబే!'

'ఏంస్తున్నాడమ్మా అక్కడ?'

'ఏమో నండి తెలిదు. నక్కనే చూశా రున్నారక్కడ. పలకరించటం బాగుండనని అనుకున్నానుగానీ లేకపోతే... అయినా రాంబాబే పలకరిస్తాడనకున్నా కానీ, అలాను నన్ను చూసేట్లు లేదు.'

'బహుశా చూసే పలకరించలేదేమో? చివర నెవగలరా?'

'లేదండీ, రాంబాబుగూరంబ నాకు బాగా తెలుసు. ఆతను నన్ను చూసే ఉంటే తప్పక పలకరించి ఉండేవాడు.'

'అలా అనుకోకు తల్లీ — ఇంకా సంగతి కొలిపాక, చూట అనుకోవడం ఏకీ కొంత ద్వేషంకాదు.'

'చీరలా అనకండి, ఇంకా నంగతి...
అదే, అ నంగతి అతని కనలు తెలియ.
మీరు నచ్చుండి. అతనికి అది తెలిస్తే,
రెక్కలుగట్టుకొని వాతాడు అక్షణంలోనే
సుందరికి రామచంద్రయ్య వరి స్థితి
చూస్తోంటే జాలినోంది-ఒక్కగా నొక్క
కూతురు. కని అపురూపంగా పెంచుకొన్న
దానికి ఇదా శిక్ష? కోరిందల్లా ఇచ్చి,
అమూల్యమైన స్వాతంత్ర్యాన్నికూడ ఇచ్చి
కంటలో పాపలా చూసుకొన్నందుకు కన్న
కూతురు ససాదించిన బహుమతి అవ
మానం అయితే, ఆ ముసల్ సాణం నింకలా
గిరిగిరిలాడిపోయివుంటుందో ఊహించుకొంది
సుందరి.

చాలసేపు మౌనంగా ఉండిపోయారు
ఇద్దరూ.

నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ అంది సుందరి
'బాబాయ్ గారూ పోనీ ఒక వస చేస్తే...?'
'చెప్పు శర్మి!'

'మీరొకసారి పైదరాబాద్ వెళ్లిస్తా
రేంటి?'

'ఎందుకమ్మా?'

'రాంబాబు కనిపిస్తాడేమోనని!'

'అంటే ... నీది పిచ్చి! అంతగానీ,
ఏదో ఒకరొకరైన చాల యాదృచ్ఛికంగా
కనబడ్డ రాంబాబు మళ్ళీ వాకానటుంలో
కనిపిస్తాడనే నీ పూచా?'

'అలా అని కొట్టిపారేయకండి! మానవ
ప్రయత్నం మనం చెయ్యకండా ఉండి
పోటుం సైతం ఉన్న అంటాను. మీరు
ఊ అనండి, రేపే వెళుదురుగాని - వెళ్ళి
ఆ చిక్కడవల్లిలో రెండురోజులు నిలబడితే,
అతనే కనిపించకపోడు వాకా నమ్మకం
ఉంది.'

రామచంద్రయ్య ఏమీ మాట్లాడలేదు—
అది ఏదో నిర్భయం చూపే సన్నివేశం. వెళ్ళి
వెతికితే దొరుకుతాడా అనే సందేహం. దొర
కకపోతాడా అన్న నమ్మకం ... నీటి మధ్య
త్రిశంకుని స్వర్గంలా ఉంది అతని మనసు.

కొంతసేపు ఊరుకొని అంది సుందరి—
'నామాట వినండి బాబాయ్ గారూ—మీరొక
సారి వెళ్ళండి. కనిపించి తీరుతాడనే నా
నమ్మకం వృథా అయిపోదు... నాకోసం
వెళ్ళండి.'

రామచంద్రయ్య ఏమీ అనలేదు. కని సారి
కూడా— ఆశ నిరాశలమధ్య ఊగిసలాడు
తోంది అతని మనసు.

'మావం అందరికీ నావకం. మీరు వెళ్ళు'

దానికి ఒప్పుకోవచ్చులేదా?

రామచంద్రయ్య నిర్దిష్టంగా ఉండేటోయాడు.

‘అయితే రేపు రాత్రికే మీ సయోజనం!’ కృణం ఆలోచించి అడిగాడు సుందరిని ఇందిరకి సంగతి చెబుతావా? అంటావా?’

‘వద్దండీ, వట్టూ—మీరు వెళ్లిపోండి. మీరు వెడతానంటే ఒప్పుకోకపోవచ్చు ఇందిర. వెళ్లివచ్చాక పలికాస్తే బట్టి ఆలోచిద్దాం.’

‘ఏమో, తల్లీ! అంతా నీ సుంచితనం వల్ల జడగాల్సిందే—’

రామచంద్రయ్యను మరోజా సాయంత్రం గుంధి తొందర చెప్పింది సుందరి. ఇంకా అడిగితే, సుందరి చెప్పింది కనుక ఒకసారి ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు. ఇందిర వద్దని తనలేకపోయింది.

తనకోసం తండ్రికెండుకు ఇక్ష?

కాల్చి వదిలిపెట్టి ఇంటనుంచి బయట తిన్న తామరచంద్రయ్య అరగంట్లో తిరిగి వచ్చేవాడు—ఒక దువ్వారా మోసుకొంటూ!

—శారద ఇల్లు కలిపేయిందట! ఆ పిచ్చి తల్లిదండ్రు!!—రాత్రి వదిలిపెట్టి పైన అటకొడున్న కాగితాలు తీసి చూద్దామనే ఊహతో అటకెక్కి, కిరసనాలులు దివంతో తిరగూతూ, కిందబెట్టిస కాగితాలమీద కొంత కిరసనాలులు ఒలికి, అంటుకొంది ఆ ఇల్లు—ఇయంతో కిందికికూడా దూక లేకపోయాడు ఆతడు—నజీవదహనం తిరిగి పోయింది ఆ పిచ్చిపడికి. బాగా కలిపేయి హాస్పిటల్లో చేరింది శారద.

—ఇదే జరిగిన సంగతి.

ఆ కాలానుక్ష ఇల్లు, కాలి పోయిన తునిపి తనం, సగం కలిపేయిన శారదను చూసి ఇక వెళ్ళ లేకపోయాడు రామచంద్రయ్య.

స్నేహితురాలి తండ్రి దహనం, స్నేహితులకి జరిగిన ఆ ఘోరం నివి బాగా చలించి పోయింది ఇందిర. ఆరోజే వెళతానంది, శారదను చూడటానికి. సుందరి, రామచంద్రయ్య బాగా పట్టినట్టుటలో వెళ్ళ లేదు. అంత రాత్రివేళ.

—మరునాడు—

ఇందిర, సుందరి ఇద్దరూ హాస్పిటల్కు వెళ్లారు—తామరచంద్రయ్య వద్ద ఉన్నది దింత వీరూ విరకుండా—‘ఈ రు ఉత్త మనుషులొక్కట, ఇంత తరుణంగా కాలి

ఆకాశ దీపాలు

పోయిన దృశ్యం మీరు చూడటం క్షేమం కాదు, వినండి వామాట— అని అన్నా విన కండా వెళ్లిపోయారు.

హాస్పిటల్లోకి వెళ్ళ వెళ్ళేసరికి స్పృహ తప్పిపో న శారద కనిపించింది పిల్లకు. వచ్చుతా బాగా కలిపేయింది. సచ్చగ వసేమి ఛాయలో ఆక్కోయంగావుండే ఆ యువతి, నల్లగా మాడిపో, కమిలిపోయి, బొబ్బలలో, చాల అనర్హంగా ఉంది. నిక్కువ సేపు కూర్చుందామనుకున్నా ఆనవ్యంవల్ల కూర్చోలేని స్థితి ఏర్పడుతోంది.

కొంతపేషంట్లే దాక్టర్లు, నర్సులు, ఒకటే కంగారుపడటం ప్రారంభించారు. మందులు, మెడిసన్లు, దాక్టర్లు, నర్సులు

గాజెర హల్వా

కావలసినవి:

గాజెరగడ్డలు (కరల్స్)	1000 గ్రాములు.
పంచదార—	750 గ్రాములు.
నెయ్యి—	500 గ్రాములు.
పాలు—	300 గ్రాములు.
జీడిపప్పు—	30 గ్రాములు.
సారపప్పు—	20 గ్రాములు.
కిమిన్—	20 గ్రాములు.
ఏలకులు—	10 గ్రాములు.

తయారు చేయు పద్ధతి:—

గాజెరగడ్డల్ని బాగా బుభ్రమయ్యే విధంగా కడిగి కొబ్బరి ‘కోరి’పెట్టుగా ‘కోరి’ (తురిమి) పెట్టుకోవాలి. పాలను సొయ్యి మీద పెట్టి వేడయిం తర్వాత తురిమిన ‘గాజెర’ ఎంతా వేసి దగ్గర వడేవరకూ చూసి అప్పుడ నెయ్యి, పంచదార వేసి బాగా కలియగలపాలి బాగా ఉడికిన తర్వాత ఏలకుల పొడివేసి దింపి ‘స్టెబ్’లో వేసి కిమిన్, సారపప్పు, బాదం వప్పు అద్దిలే బాగుంటుంది. చల్లారినతర్వాత తింటే ‘గాజెర హల్వా’ చాలా బాగుంటుంది.

రుచికరమైన ‘గాజెర హల్వా’ వేడివలన వచ్చే ‘దగ్గుల్లి’ తగిస్తుంది. సైత్యము, వాతము, కఫములను దూరం చేస్తుంది. పొట్ట, రొమ్ముల నొప్పులను పోగొట్టుతుంది. మూత్రపు సంవిరోధా ‘కెప్రీన్’లోనూ పుట్టే రాళ్ళను తీసివేస్తుంది. విర్యాన్ని పుట్టింది పుంస్తాన్ని పుద్దిచరచే ‘గాజెర హల్వా’ త్వరగా జీర్ణమై మంచి రక్తమును ఏక్కువగా తయారు చేస్తుంది.

—శ్రీ రామలక్ష్మీ వారాహముద్రి

అధికి అట్టిజనము, హైడ్రోజను ... అంతా వేస్తే—

చావాలైన శారదకు ప్రాణం సాయులేక పోయాయి ఇవేవి!

ఇంతకుండి ఉన్నా ఇంత దారుణంగా చావాలి ఉంది శారద!! అంత భూ చూస్తూ ఉండగనే చచ్చిపోయింది శారద. కన్నీట ముప్పీరుగ ఏడ్చింది ఇందిర.

సుందరికి శారద నిరం తేలియకపోయినా తనువచ్చి రోజునే ఈ దారుణసంఘటన జరగటంతో మనవలె బాగా కలత పడి పోయింది. ఇందిరను ఓదార్చుతో, సుందరి తన్ను ఓదార్చుకోవాలి లక్ష్యంకా బాధ పడింది—

ఇంకీవచ్చి రామచంద్రయ్యతో— ‘మీరి వేళ వెళ్తా బాబాయ్గారా?’ అని అడిగితే పేలసంగా నన్నేవాడు—

‘మాడు తల్లీ—బయటదేరాలని లేక పోయినా నీ నూట కొట్టివేయ లేక కదిలామ. కదలగనే దారుణ దృశ్యం చూశాను. రెండు వ్యలూ చూశాను ఇంత జరిగాక ఇంకా మంచి జరగుతుందనే ఆశ : లో చచ్చిపోయింది తల్లీ— ఇక నేను వెళ్తను; జరిగేదో జరగుతుంది—’

సుందరి ఏమీ అనలేకపోయింది.

ఇందిరకు ఉడసిల్ల పుట్టి, ఆ ఫెల్ల నెలరోజులు నిండేదాక ఉండి వెళ్ళింది సుందరి.

బారరాలరోజున ఆ ఆశపిల్లకు ఇందిర ‘శారద’ అని వామకాణం చేపొందగి నివి అశ్చర్యపోవలం మనవో ఇంకేమి చేయలేక పోయింది సుందరి.

* * *

చివరిదాకా చదవలేక ఆసేసింది శారద:

—ఎన్నెన్నో ప్రశ్నలు!!

అనల ఇదంతా నిమిటి??

అమ్మ జీవితం కాదుగదా?—ఉలికిపడింది శారద.

అయిఉండమ్మ, అయి ఉండమ్మ కాదా; అవును—

తనకు తనెరది కూతురో తెలివ. తన లండి తను పుట్టుకమునుపే విదేశాలకు చచ్చుకోసం వెళ్లాడుట. చదువోది ఎంత కాలం? విద్యకు అంతం లేదు నిజమే! కానీ కరరి-కా, అంటే జీవితం అంతమయి దాకా చదవలమని నా ప్సెన్స్—అంటే...?

— విదేశాల్లో జీవితాంతం చదువనేది అర్థంకాదు.

అసలు చదువని విదేశాల్లో ఉంటే? — పోనీ, చదవటానికి విదేశాలే వెళ్లి ఉంటే, తిరిగి రావటమా? — నో, నో— ఇదంతా ఊహిస్తున్నదే—

నిజం వేరు—

ఆ నిజం ఇప్పుడర్థమౌతోనే ఉంది— అమ్మ చేసింది పొరబాలు.

బచ్చితంగా చెప్పాలంటే కాలు జారింది. అలా అనకూడదు, అమ్మగనుక. అదే మరో స్త్రీ అయి ఉంటే, స్పష్టంగా చెప్పకోవచ్చు. కానీ ఇక్కడో అమ్మ!

కానీ—

అమ్మకి ఇప్పటికీ దాదాపు నలభై ఏళ్లుంటాయ్. ఇరవై ఏళ్లకిందట అమ్మ కింతటి స్వాతంత్ర్యం, స్వేచ్ఛా ... అయి ఉండదు. అప్పుడప్పుడో జరిగినవాటికి అమ్మ రంగులుపూసి రాసిన గాథ ఇవి. అందుకే జీవితం అంది!

— ఔను, ఇదంతా అమ్మ జీవితం!!

ఉదాహరణకు ఆనేకంలో ఒకలాంటి జీవితానికి సరివడ్డ విషయాన్ని కొని తెచ్చు కొంది అమ్మ. — 'అమ్మా, ఇదంతా నీ తప్ప కాదమ్మా—' అంటే — 'తప్ప ఏలా ఉన్నా తప్పే!' అనేది అమ్మ.

మరిసాళ్లుగా తనలో ఈ నంగతి వీందుకు చెప్పకపోయింది? — అంతా కథ లాగే ఉంది. ఏన్నో అడగాలని ఉంది. అడగ లేకపోయింది. ఎవ్వరినూ ఉండలే పోయింది. అదో స్థితి.

— ఇంత కష్టపడి పెంచిన అమ్మన అమ్మా! అనాలంటే గర్వం ఉంది కార డకు, నానంగ, మునివత్తిలాగ గడిచే అమ్మ వెనుక, ఆ తల్లి మనసులో విండిన భుమతానురాగాల వెనుక ఇంతటి అగ్ని పర్యటాలు ఉన్నాయని అయినా ఊహించుకో లేకపోయింది కారడ.

మౌనం ఉండిపోయింది కారడ.

మూతలు మౌనం వీనిధంగ అర్థం చేసుకోవాలో తల్లి — ఇందిరకూ అర్థం కాలేదు. కానీ కానున్నది కాక మానదని మొండిగనే ఉండిపోయింది ఇందిర,

తెల్లగ తెల్లవారిపోయింది,

రోజుకన్న ముందు లేచింది కారడ. తల్లి చూస్తుండగానే ముఖం కడుక్కొని తలంటుకొని, తనకెంతో ఇవ్వమనే నిలం రంగు, మామిడిపిందెల అంచువట్టు చీర కట్టుకొంది. తల్లిదగ్గరగా చేరింది. మెల్లగా నంగి తల్లి పాదాలకు నమస్కరించింది.

ఇందిర కేసుని దీవించాలో పాలుపోలేదు. తను చెప్పిన 'జీవితం'లోని పీ.ని కూతురు తెలుసుకొందో, ఆ కథను కాల క్రేపానికి విం దో అర్థం గాలేదు. మనసు అడగమని అంటున్నా బలవంతాన మౌనం వహించింది.

కారడ వెళ్లిపోయింది. వీన్చికలలో ప్రచారానికే అనుకొంది ఇందిర. అరగం పైవా కాలేదు. కారడ తిరిగి రానే వచ్చింది.

'అమ్మా, పాయంతం ఇంటికి వా మంది రావచ్చునే!'

ఇందిర వెమ్మడిగ అంది — 'రానీ! — 'రానీ అని వెమ్మడిగా అనేస్తే సరి పోదు, స్వీటు, హాటు కావాలి. తప్పకుండా!'

ఇందిర చేస్తానని తల ఊపగానే కారడ వెళ్లిపోయింది.

ఈ వీన్చికలు మంచికే వచ్చాయో, చెడ్డకే వచ్చాయో అని దీర్ఘంగా నిట్టూర్పు కొండ ఇందిర. కారడ వగైరెకి వెంగి

దుక్కలు జైలు కడుతున్నానో 'అమ్మా - అమ్మా! —' కారడకోసం బయటకొచ్చింది ఇందిర, విందరినో తెస్తుండనుకొన్న కాల తెచ్చిందొకరినే! —

'అమ్మా ఈ య న పే రు మరటి మోహన్. మేమిద్దరం ఏల్లుండే వెళ్లి చేసుకుంటున్నాం. మమ్మల్ని దీవించు—' అంది క్లవ్వంగ కారడ.

తన కథ చదివి ఇంత చేస్తుందని అనుకోలేదు. అలాగని ఊరికే ఉండలేదు ఇందిర.

తన కాళ్లకు నమస్కరిస్తున్న తా దంవతులనెలా దీవించాలో ఆలోచిస్తోంది ఇందిర.

ఆలోచిస్తున్న ఇందిర కళ్లకు దూరఇది ఏక్కడో అకాశం నేలకేసి వంగుతున్నట్లు కనిపించింది. అకాశంనిందా లెక్కలేనన్ని నక్షత్రాలు అప్పుడే తలమెత్త ప్రభుత్వ మున్నాయి.

ఔను, అన్నీ అకాశ దీపాలు!! (అయిపోయింది) ●

అంతం: చిన్నప్పటినుండి—వెంకటాచార్యులు, రిన్నవరికి— వెంకటరత్నం—కు, (సేమతో, కృతజ్ఞతతో— రవయిత.

✱ తెలుగువారి నిత్య వ్యవహారంలో కూడా సంస్కృత శబ్దాలు ఎన్నో దొరుకుతూ వుంటాయని చాలామంది అభిప్రాయం. మనం సంస్కృతాన్ని కొంచెం విక్రమ మోతాదుతోనే వాడుతూ వుండడం నిజమే. అయితే సంస్కృత శబ్దాలను ఆ భాష లోని అర్థాలతోనే మనం వాడుతున్నామా? అని పరిశీలించడం అవసరం. అప్పుడు మనం వాడుతున్నవన్నీ సంస్కృత శబ్దాలు కానేమో అనే సందేహం కలగవచ్చు.

(నతి భారతీయ భాషమీన సంస్కృతి ప్రధానం కొద్దిగానో గొప్పగానో కనిపిస్తూనే వుంటుంది. ముఖ్యంగా శబ్దాలం విషయంలో ఈ అంశం కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. కాని ఏ కారణాలవల్లనో, సంస్కృత శబ్దాలు విభిన్న భాషలలో విభిన్న అర్థాలు సంతరించుకున్నాయి. ఒక ఉదాహరణ: అవసరం అనే మాట తెలుగు, తమిళం మొదలైన దక్షిణాది భాషలలో తరచుగా వాడబడుతోంది. అవసర మన్న వ్యడు తెలుగువారమైన మనకు తలుక్కున స్ఫురించే అర్థం తొందర. మరికొన్ని అర్థాలుకూడా లేకపోలేదు. 'నా కిది అవసరం' అన్నప్పుడు అక్కరలేదు అనే అర్థంతో అవసరాన్ని వాడుతున్నాము. నా కిది ముఖ్యంగా కానాలి - అనడానికి 'ఇది నాకు చాలా అవసరం' అంటున్నాము. అలాగే నిత్యావసర వస్తువులు (తప్పకండా కావలసినవి), అవసర విషయాలు (అప్రధానమైనవి లేక వాటిమాలినవి) అని యిలా అవసరాన్ని వాడుతూ వున్నాం. కాగా అవసరానికి అక్కర, తొందర అనే

తెలుగు
మాటలు
విడుదలవుతున్నాయి
చక్కా చక్కా

రూఢ్యాలు ఏర్పడ్డాయి. ఈ అర్థాలతో సంస్కృత భాషాభిజ్ఞులు అవసరాన్ని ఉపయోగించరు. మనయం అనే అర్థంలో వాడతారు. మన ప్రాచీనులుకూడా ఈ అర్థంలోనే (తదవసరంబున) అవసర శబ్దాన్ని ఉపయోగించారు. విచిత్రమేమంటే, దక్షిణాది భాషలలో, చిహ్నీ తమిళం లోనూ, అనలు అర్థం మరలగున పడిపోయింది. అనే కొత్త అర్థం వ్యాప్తిలోకి వచ్చింది. అవసరంత, వికారం (మార్పు), అనుమానం (ఊహ) మొదలైన పెక్కు సంస్కృత శబ్దాలకు వాడక తెలుగులో కొత్త అర్థాలు ఏర్పడ్డాయి.

ఇంగ్లీషులోని 'నెవర్ నెవర్' మొదలైన తెలుగులో ఆర్థిక మంత్రి, మలయాళంలో దనకార్య మంత్రి; తమిళంలో నిది మద్దిరి అయినాడు. తెలుగువారి అసోర మంత్రి మలయాళీం వ్యవహారంలో భక్త్య మంత్రి. హిందీవారి ఉపన్యాస్ తెలుగులో నవల కాగా; అదే కన్నడంలో కాదంబరి అయింది. కన్నడంవారి ప్రబంధం తెలుగు వారి

దృష్టిలో వ్యాసం, తెలుగువారు అద్భుతం లేక బహుమండంగ వుంది అంటే తమిళులు ప్రమాదం అంటారు. తెలుగులో ఆగ్రహం అంటే కోపం, కాని మలయాళంలో ఆశ అని అర్థం. తమిళంలో ఆగ్రే అంటే అభిమానం లేక ఇష్టం.

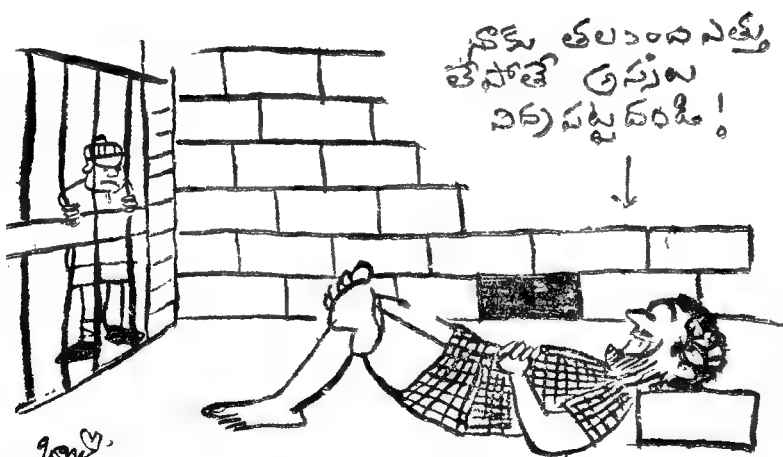
ఇంతకూ చెప్పవచ్చిందేమిటంటే; నతి భాషా సంస్కృతంనుంచి శబ్దాలు గ్రహించి వాటికి కొత్త అర్థాలు కల్పించుకుంది. అందువల్ల; అర్థ విపరీణాపం చెందిన సంస్కృత శబ్దాలను ఆయా భాషలకు చెందిన మాటలుగా గ్రహించడం నమంజన మని నా అభిప్రాయం. శబ్ద స్వరూపం మారకపోయినా, అర్థ విపరీణామమునకు మనం ప్రాధాన్యం యివ్వాలి. నజీవ భాషకు రూఢ్యాలు పరమప్రమాణం!

అవసరం
ఎంత
అయిందంటే?

ఈ విషయాన్ని ఒక ఉదాహరణతో వివరించడానికి ప్రయత్నిస్తాను. మన దేశంలో వండుతున్న నత్తి విదేశాలకు వెళ్లి, అక్కడ అది గుడ్డగా అయ్యారే, ఆ నత్త రూపంతో అది నత్తి మనదేశం చేరుకుంటోంది. దీన్ని మనం విదేశ వస్తువుగా గ్రహిస్తున్నాగాని, న్యదేశ వస్తువుగా భావించడం లేదు.

భాషకూడా జులువంటిదే. తెలుగు తమిళములలో 'డబ్బు' ని కాసు అని వ్యవహరిస్తారు. ఇంగ్లీషువారు కాసుని కాష్ (Cash) చేసుకున్నారు. కాష్ నుంచి కాషియర్ వచ్చింది. దీన్ని మన మివ్వడు తరుమగా వాడుతున్నాం. తత్ఫలితంగా

భాష ప్రసాదం వంటిది కనుకను,
శబ్దసిద్ధి వాడుకకల్ప వ్యవహారానికి కను
కను మనం రూఢ్యర్థాలకు ప్రాధాన్యం
ఇవ్వాలని ప్రస్తుతి. ఈ దృష్టితో చూచి
నల్లయితే, అర్థ విచరించాం చెందిన
శబ్దాలు ఆయా భాషలకు చెందిన మాటలు
గానే భావించడం సముచితమని వనని
చేస్తున్నాను. ●

కన్నీటి పోయట్టి!

వా దాహం చల్లార్చే నాథుడు లేడు
 శోభిలో దిగుదామని మనసేదాడు
 ఉచ్చిన క్షుణ్ణు పూజించే వా డియ్యో క్కాట్టో
 పెచ్చుగొనవా ఈనాటి వా క్కొట్ట నెచ్చుట్ట!

భీమబ్రతుకు

ఆర్.యన్.కె.మూర్తి

చీమల్ని గింజలు నోటి కంటించుకొని వరుగులు పెడ్చున్నాయి—వరుసలో!

రాయడు అనే చీరు చీరుకు వళ్ళు హానమై పోతున్నది. ఈ నాడహాడి అతనికి వచ్చలేదు. ఎంతగా వరుగులు పెట్టే మాత్రం ఏమిటి వరజానం! ఎప్పటికీ నిండే, ఈ ధాన్యపుగూళ్ళు! నిండి మాత్రం ఏమిటి సుఖం! నింపుకొన్న సొమ్ము నోటికందేలోగానే ఏ కాలికిందరో పడి నలిగిపోయి నన్నుకమేమిటి? బ్రతి న నాలుగక్షణాలూ వరుగులు పెట్టుటం! ఏదో అందుకోవాలని అతత చెందటం అందీ అందకనే అడుగు క్రిందపడి ధంపనమై పోవటం!

'చీ. చీ. పాడు బ్రతుకు'— అనిపించింది, చీరుచీరు రాయడికి. వళ్ళు చీరుచీరుకు కంటూ నిలిచిపోయింది, వరుసలో వెళ్తున్న రాయడు చీరు.

వరుసలో ఉరకలు పెట్టుకొన్న మరో చీరు, మరచీరు రాయడ్ని రాచకుంటూ వెళ్ళిపోయినై. అట్లాగే మరోటి, మరొకొకటి. చివరక వచ్చిందో చీన్నారి చీరు. అదే మిసెసు రాయడు. మిసెసు రోజీ రాయడికి తన రాయడిల్లా వళ్ళు నిరుచు కుంటూ కూర్చోటం అశ్చర్యం కలిగించింది.

'ఏంటయ్యా, అలా కూర్చున్నావు?' అని అడిగింది, చీమ భావలో.

'ఆ, పోదూ, వెధవ బ్రతుకు! ఏమగు వున్నది'— అంటూ మరసారి వళ్ళు విరుచుకుంది, రాయడు చీరు.

'నంబడమే. వేదాంతం చెప్తున్నానే, అప్పుడే. ఇంకా గూట్లో నగమైనా నిండ లేదు. శక్తి. నేడో నేను మరిన్ని గుడ్లు పెట్టబోతున్నాను. వచ్చేదేమో ప్రకృతి కాలం. ఎక్కడిలా కూర్చుంటే, రేపా నలుగురి గతి ఏం కావాలంటావు? లే... లే—' అని అదిలింది. సైజలో రాయడి కంటే వోచుట్టు ఎక్కువే ఉన్న మిసెసు రాయడు.

'అదికాదే, చీమభాయీ! మనమంత కష్టపడి ఏం ఆ భం చెప్ప. ఆ చలి చీరులు మాడు. ఎంతగా రెక్కలతో రిప్రెసెంటింగ్ చేస్తున్నాయో! పాటి ధాన్యపు గూళ్ళు చూడు, చకచకా ఎలా నిండి పోతున్నాయో! మనకీ అలా రెక్కలుంటే..'

* 'చీ. చీ. పాడు బ్రతుకు'— వళ్ళు నిరుచుకుంటూ నిలిచిపోయింది, వరుసలో వెళ్తున్న చీరుచీరు. చీమలు బాటకట్ట వెళ్తున్నాయి. గోనా వరుగులు పెట్టున్న... పుట్టి మునిగి పెట్టు ప్రళయం ముంచుకొస్తున్నట్లు చలి

కాలం మీదకు దుమికేస్తున్నట్లు తిండి కరువు చీమల జాతంతో సర్వకాలం కాబోతున్నట్లు ఏదో నాడహాడి! గింజలు గింజలు మోసుకెళ్ళాలి. గూళ్ళను నింపుకోవాలి. నేనని వెళ్ళకముందే వాతర నిండే వరుగులు సమకూర్చుకోవాలి.

‘విషాదంలోకి జారిపోయింది; రాక్షసులచేత;
వినుగంత నమస్సుకు తన చీమ
బుద్ధితో వేషాగ్రహారం కనిపెట్టే
సింది రాయడు అనే చిరుచీమ.

చలిచీమలా రెక్కలుంటే సర్వ నమ
స్సలూ దూదిపింజరైపోతయ్యనే నమ్మకం
కలిగింది, రాయడుచీమకు.

చిరుచీమకు, తనో చలిచీమను కావాలనే, కోర్కె పుట్టింది!

ఇది నాందీ ప్రస్థావన :

ఇదేమో పూర్వరంగం !

‘పోదూ, వెధవ బతుకు! ఎంత కష్టం
పడి ఏమిటి లాభాలి, ఈ చిట్టే, చిట్టే
నంపాదనలతో విప్పటికి ఉట్టికెక్కేను?’
అన్నాడు; చిట్టేబాబు.

‘అబ్బో, అప్పుడే ము జనమార్గం
వట్టేటట్లున్నారే? ఇద్దరు కూతుళ్ళు
పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యాలి. ముగ్గురు కొడుకులకు
కోడళ్ళు తెవాలి. అప్పుడే కాదీ పారేస్తే
దిట్లాగం డీ? కాస్త అపాలూ,
బ్రెహ్మ సీట్లో ఉండంగానే
చలికలాన్ని గురించి అలోచించండి.
ముందంతా ఖర్చుకాలమ్—’ అంది అతని
యింటి యిల్లాలు, జాకెట్లు, గుండీలు
పెట్టుకుంటూ.

అవిడో పిచ్చియిల్లా అని, తీనటం,
నంపారం చెయ్యటం తప్ప మరోటి తెనియని
దని అవిడ్చిగురించి చిట్టేబాబుకున్న పిచ్చి
పాపం.

‘పోదూ, వెధవ నంపాదన, చీమ
నంపాదన! ఏమీ ఎల్లరికీంద చేతులు
పెట్టే బతుకులు తెల్లవారేను’—
అన్నాడు. వల్లవిరుచుకుంటూ చిట్టేబాబు

‘అబ్బో, వేళాంతం నుండిరే పోయింది!’
అని నవ్వుతూ. చీరెకట్టుకోటానికి
లేచింది, మిసెసు చిట్టేబాబు.

‘వేదంతంకాదే, వెరిమొహా! జీవిత
నవ్వం! ఆ సుబ్బయ్య చూడు. వింతక్కా
నాటగు కాంట్రాక్టులుచేసి, మేడలేపేపాడ!
బదూ, అర్థాకలికి మనమెప్పటికి పెక్కి
వస్తామే, పిచ్చి మాలకనూ!’ అంటూ
మరోసారి వల్ల విరుచుకున్నాడు— గవర్న
మెంటు హెడ్ క్వార్టర్స్ చొప్పిటలు
గుమాస్తా, చిట్టేబాబు!

ఇదీ పూర్వరంగమే !

ఒకప్పటి చిట్టేబాబు తాను ఉత్త
గుమాస్తానని అనుకోవేవాడు కాదు. మేడి
కొడిపార్డు వెంటు ఉద్యోగినని అనుకునే
వాడు. విందుకంటే అతను మామూలు
గుమాస్తాల కంటే కాస్త ఎక్కువ పాయా
లొనే జీవితాన్ని గడుపుతుంటాడు— అత
నందే సీట్లు పుణ్యమా అని. అంతే కాదు.
అతను అప్పుడప్పుడు కథలు గట్టా
వ్రాస్తుంటాడు. దాంతో సోషలు లైపు
కూడ అతనికి కాస్తో, కూస్తో ఉన్నదనే
చెప్పిరి మామూలు గుమాస్తానికి అందు
బాటులోకి రాని కొన్ని సుఖాలు, కాన్ని
అనుభవాలు కూడ అతను అందబాటు
లోకి తెచ్చుకోగలిగాడు. ఉదాహరణకతను,
ప్రాపాదిషమ తీసెయ్యకముంకే, బ్రాదీం
తాగడు. పైదరాబాదు పోటల్లో
బస్చేసిన ఓరాతి, అతను ధైర్యంచేసి
హోటలు బాచేత బ్రాదీం తెప్పించు
కొని తాగడు. అయితే బ్రాదీంకోసరం తా
వి చేశానని అతననుకోడు, అది తాగిన అను
భవమేలా ఉంటుందో తెలుసుకోటానికే
తానావని చేశాననుకుంటాడు, చిట్టేబాబు.
ఇట్లాంటివే అతని జీవితంలో మరికొన్ని
అనుభవాలు చెప్పరానివి! చెప్పలేనివి!

మొత్తంమీద జీవితంలో కాస్తో, కూస్తో
అద్వైతరు మాసినాడే, చిట్టేబాబు.

అయితే ఈ మధ్య కొన్నిరోజులుగా
అతని మనసు కంగళిగా ఉంటున్నది.
రాతిళ్ళు తెల్లవార్చూ నృశానవిహారాలు
చేస్తున్నది, కొరినిదయ్యంలా ఏదో బాధ
దాన్ని పీడిస్తున్నది. విదురుదేవు శగిరిన
కాలివేలినుండి రక్తం కారుతుంటుంది.
వాస్తవ్యాశం వెంటనే తెలియను. రక్తం
గడ్డకటి, వగిరిన చర్మం బిరుసెక్కితే
తప్ప బాధ బయటకు రాదు. చిట్టేబాబు
మనస్సుకి అట్లాంటిదే విదురుదేవు తగి
లింది.

చీమ బతుకు కాదా, తనది?

ఈ ప్రశ్న చిరుక్కున మనస్సుకి తగిలి
కసిక్కిన గాయమైంది.

బాబులు తీరిపోవు చీమలను గమ
నించాడు, చిట్టేబాబు కొన్ని ఆలోచనలు
కథకుడి బుర్రలో గింగిరాలు తిరిగినై.
చీమలు గూడను వకద్వందీగానే కట్టు
కుంటే, చచ్చేటట్లు శ్రమపడి దిజల్చి

హిగుచేసుకోంటే కాని; జీవితకాలమేలా
కష్టించా. అవి ఓ గద్దెడ్డుగింజలు నిల్య
చేసుకోగలవా?

తనదిమాత్రం అంతకంటే ప్రయోజన
కరమైన జీవితమా ఏమిటి?— అనిపించి
ంది, చిట్టేబాబుకి.

మితగా బిల్లరికింద చేతులుపెట్టే
మాత్రం, ఓ వెక్కపున్నకం పంపాదించు
కోగలవా, తాను?

ఈ ఆలోచనే తన మనస్సుకి విదురు
దేవులా తగిలింది. అందుకే అతననుకున్నాడు
—బదూ, అర్థాకలికి ఎప్పటికీ పెక్కి
వచ్చేనూ— అని ప్రెక్కింటి సుబ్బయ్యలా
ఎప్పటికీ నేడకట్టేనూ— అని.

వినుగంత నమస్సు విసురైంది. చిట్టే
బాబుకు.

తన చిట్టే మనస్సుతో పెట్టే పరి
ష్కారం కనిపెట్టేతాడు; అదే... ఓ లాటరీ
టిక్కెట్టు కొని పారేశాడు, చిట్టేబాబు.
చలిచీమలా రెక్కలుంటే చిరుచీమ బ్రతుకు
నుంచి తప్పించుకోవచ్చుననుకున్నాడు.

అమ్మయ్య! అనలుకథ కొచ్చాం!

లాటరీలో వచ్చిన డబ్బుతో చిట్టేబాబు
నమస్సుల్ని పరిష్కారమై ఉంటే అతని
కథ చెప్పకోవలసిన అవసరమే ఉండేదికాదు
—కాపీరైటు చట్టాన్నికూడా దిక్కురించి.

ధిక్కురించట మేముంటే, తన యీ
లాటరీకథ ఏ రూపంలోను యితరులు వాడు
కోవటం యిష్టంలేదు, చిట్టేబాబుకి. లాట
రీలో తనకు వచ్చినడబ్బు తనకు మరిన్ని
నమస్సులను తెచ్చిపెడుతుందని ఊహించ
లేదు, అతను. చలిచీమలా దిగిరటంలో,
ఉప్పుకళ్ళను చేస్తున్న కలకకను పోగొట్టుకో
వలసి వస్తుందని అనుకోలేదు అతను.

లాటరీలో డబ్బు వచ్చింది; చిట్టేబాబుకి
అందులో వందేపాం లేదు.

తనకు లాటరీలో డబ్బు వస్తుందని
విశ్వసించటంలో కూడా పారపాటేమీ చెయ్య
లేదు చిట్టేబాబు. ఈడబ్బు రావటానికి
సరిగ్గా రెండునెలలా పదమూడు రోజుల
వాడు అతను మొదటిసారిగా లాటరీ
టిక్కెట్టు కొన్నాడు. అప్పుడది హాస్యానా
లాటరీ. ప్రైజు లక్ష రూపాయలు. అంక్ష
రూపాయలు తనకే వస్తయ్యని నమ్మటంలో
లోపమేమీ చెయ్యలేదు, చిట్టేబాబు. ఆ
బిడ్డి ఎలా ఖర్చైయ్యాలో కూడా అతను

తగినంత వకట్రుందీగానే ఆలోచన చేసి పెట్టుకున్నాడు. వరిదీమగా తన కార్యక్రమాలను గురించి చక్కటి యావకబునే చేసుకున్నాడు, చిట్టబాబు.

తనకొచ్చిన డబ్బుతో ముందో చక్కటి మేడ కట్టుకోవాలి. చిట్టబాబుకు ఏతార్నిత మైన యిల్లాకటే ఉంది. అది రెండుగురుల దాదాయిల్లు. దాదా సాతబడి పోయింది. ప్రిలం మాతం లంకంత. ఆ దాదానే మార్చేయ్యాలి. పైఅంతస్తు చేయించాలి, చాలలోనుంది— సీనిమా పెట్టలోలగ— పైకి పెట్టు కట్టించుకోవాలి. కాని తన దాదా యింటనోలు చిన్నది కదా? అక్కడి నుంచి వెట్టు అవి కుదిరేట్టు తదు. పోనీ యిల్లంతా పడగొట్టింది కొత్తది చేయిస్తే? అందుకు చిట్టబాబు మనసాపలేదు. అతనికి సెంటిమెంటు ఎక్కువ. తాతముత్తా తం కాలనంటి వస్తున్న యింటిని పడ గొట్టించటమంటే అతనికి ముమ్మ చిత్తుక్కుచున్నది. వచ్చిన డబ్బుపాటులను తనకున్న సుఖం కు కలుపుకోవాలను కున్నదే తప్ప, ఉన్నదాన్ని నాశనం చేసు కొని కొత్తది విరించుకోవాలని అనుకో లేదు, చిట్టబాబు. జీవితంలో కొత్త, కూస్తా సుఖాలను రుచిచూచినవాడే కదా అతను!

సీతావతి చిట్టబాబుకో కర్కశ. అతనికి సీతావతి అని పేరు పెట్టినందుకు వాళ్ళ వాన్ని అంకమాన్యు చేశారు. అతనికి, ఏకవిత్తవతానికి అంతటి దూరం, అత

చీమబ్రతుకు

నండేది నర్సుల శివులు, జీతాలు మానే సీట్స్. అక్కడ అతనికి లభించిన వరసతి సంతా అతను వర సతి సంపాదనకారకే విని యోగపరుస్తూ ఉంటాడు. సీతావతి అన్నాడు వోసారి!

‘ఒరేయ్, చిట్టే వివా అక్కా రాంగావే వించక్కా మన కాజయ్యల్లివార్లు సింగారి లేదా? దాన్ని తీసుకొని మద్రాసు చెక్కేయి. సింగారి హిరోయిన్లుగా వో బ్రహ్మాండమైన సినిమా తీసెయ్యి.’

ఈమాట విన్న చిట్టబాబుకి భయంతా తేల్చి, జైరులు పాకినట్టయింది. వచ్చి యెత్తు పర్మిషన్లు తనను చూచి నవ్వి నవ్వుడు పీరియట్లు పీరియట్లు, చెప్పి లేని ఆనందాలు కొన్ని చిట్టబాబుకి ఉన్నయ్యన్నాం కదా? వాటిల్లో ఒకటి ఈ పద్మిషియ. ఇతన్ని చూసినప్పుడల్లా నవ్వు తుంటుంది. దాంతో అతనికి ఎప్పుడో, ఏక్కడో పడ్డ తానతయం గుర్తుకొచ్చి వల్లంతా జైరలు పాకినట్టవుతుంది. సీతా వతి అన్నమాటలకు అతనికి ఆలానే చిరాకు పుట్టింది. చిట్టబాబు భార్య పిచ్చి యిల్లాల. తన బదుగురు పిల్లలకు అమె తల్లి. ఆమెను కాదని అనుకోవటం — లౌఠాధికారి బతే మాతం — తనకు నష్టం జేసా?

కాకపోతే లౌఠాధికారిగా తాను తన భార్యదగ్గర కొంతపోదా వెంగపెట్టాడు

తాను పై గోలో ఉంటాడు. వెంసా రాబా అవి అక్కడికే తెస్తుంటుంది, భార్య. రాతికికూడ పిల్లలందరూ క్రింది గదులలో నిద్రపోయిన తర్వాత పైకి వస్తుంది.

అప్పటికి తనకు సరదాగా ఉంటే అమెతో కొంత కాటక్టేషన్ చేస్తాడు. లేమా అంటే నక్క బెడ్డుమీద వడుకొని నిద్రపోతుంది అంటే

సీతావతిగాడ్చి పాతెయ్యాలి/ వెధవ మాటలు పీడూను. అది సరే సింగారి, రుగేళి గొడవలు లేకపోయినా, పేడ ఉంటా కదా? దానికే స్నాను కుడరటంలేదు. పోనీ యిల్లంతా మార్చింది, కొత్తది కట్టేస్తే ఓ అరవై, డెబ్బయివేలు యింటికే తర్చివు లింది. మరి మేడఉన్న తర్వాత కారు ఉండకపోతే ఏం బాగుంటుంద?

కారు కొనాలనే నిర్ణయం చిట్టబాబు ఏనాడో చేసుకున్నాడు. వాళ్ళ యింటుండు ప్రహరీగోడలో వూరం ఒక పెద్ద గేటు ఉండేది— వేడ్ ఆఫ్ బాంబూన్! వాళ్ళ తాతగారు దాన్ని అలా ఉంచారు. ఆయనకు వ్యసాయం చేయించాలని సహ సరదాగా ఉండేది సంత వ్యసాయం సంత విస్తారం బండి వరానరి దొడ్లకి వెళ్ళుటానికి ఆయనా వసాలగేటు వదిలిపెట్టిందా. ఆయనకు కాస్త కుత్యంలో సరివయముండేది. వాళ్ళ ఊరికి కలెక్టరు దొర వచ్చినప్పుడు ఈమన వరల్దాలు వదివాడు. దొరికి తెలుగురాడు. కలిగారికి యింగ్లీషు రాదు. మధ్య దుబాసీగా వనిసే నాయన దొంగారు. వద్యాలకు తెలియదుకొన్నారని చెప్పాడు. కలిగి గారు సంతోషించి, వెండి పాన్నుచేసిన తన సన్యం డబ్బిని దుబాసీకి బహూకానమిచ్చేశాడు. ఆ దుబాసీ ఎవరో కాదు చాంకాలంగా ఆ నల్లం డబ్బిమీద కన్నేసి ఉన్న వాళ్ళ వూరి వీధి అరుగు బడివంతులే కదా? అయినా కలిగారికి తన కుత్యానికి రాజాదరణ లభి స్తుందని, నానాజనందర్బారంటే ఆగ వారాలు సంపాదించి, స్వంత వ్యవసాయం చెయ్యాలని మోజుగా ఉండేది. ఆ హోదాకి పూర్వరంగంగానే ఆయన గేటు విప్పిం చాడు. కోర్కెమాతం తీరకందానే ముసలి గీసు నిర్యాణం చెందింది!

కలిగారి కుమారుడు, చిట్టబాబు తండ్రియైన గోపాలం ఉద్ధ మొద్ద

బాబూ! ఆయనకి చీకటి పాదావారిడి ఉండేది కాదు. అందుకే ఆయన గేటు తీయించేసి, గోడ కట్టించేశాడు. చిట్టిబాబుకి దాన్ని మళ్ళా గేటుగా మార్చి, కార్డు తొలించాలని సరదా! కాబట్టి కారు కొనక తప్పదు. కారు వింతలేదన్నా ఓ ఇరవైవేలు అవుతుందిట! అదీ విలాలు మెంటులో వస్తే, శక్తితో యింకో వది వేలన్నా పెట్టాలి. విలాలుమెంటు విస్తృతికి వచ్చేదో, ఏమో? కాబట్టి ముస్సులు వేయి ఖర్చుపెట్టక తప్పదు.

వస్త్ర లక్ష్మి మేడకి, కారుకే సరి సోలే, తర్వాత? నాళ్ళా మామూలు గుమాస్తా ఉద్యోగం చెయ్యాలా? ఛీ. ఛీ. అనిపించింది, చిట్టిబాబుకి. అదికాదు. ముందీ డబ్బుని పెంచాలి. ఏట్లా? బ్యాంకర మేదన్నా చేస్తే?

వ్యాపారం చెయ్యాలంటే చాలరకాలన్న య్యనుకోండి, కాని వాటి కన్నింటికీ రైసెన్సులు, పర్మిట్లు కావాలి కదా? చిట్టి బాబు స్నేహితుడొకడు తనవాటా కొచ్చిన రెండవేలతో హాస్పిటలుముందు బంకు వైడవామనుకున్నాడు. దానికి అననరమై న

రైసెన్సులన్నీ సరిపాదించేటప్పుడక ఆ రెండువేలు ఖర్చయిపోయి, అయ్యవారు మిగిలాడు. ఇప్పుడకను అస్సతి చెల్లనిడంలో, అనేకమంది నర్సులకు పర్సనలు అస్సెంటుగా వనిచేస్తున్నాడు.

రైసెన్సు సంపాదించేటప్పటికే తన డబ్బు మార్కెట్కి అయిపోతుందేమోనని భయమేసింది, చిట్టిబాబుకి: అదీగక, ఈ బాక్సు గోడవ ఒకటిలేదా? లాటరీ డబ్బుకంటే బాక్సులేదు. కాని ప్రభుత్వం కళ్ళన్నీ ఆ డబ్బుపైదనే ఉంటు. దాంట్లా రూపాయి ఖర్చుపెట్టి. ఇంకోరూపాయి సంపాదిస్తే, అదీ, యిదీ కలిపి దోచేస్తుంది, బాక్సుల ప్రభుత్వం. పానం, సీనిమా స్టార్లు అందుకేగదా, వాళ్ళడబ్బుని బాల్ రూం గోడల్లో దాచుకోవటం? ఏట్లా గబ్బా? మేడ, కారు హోదా నిలుపు కోవాలంటే వ్యాపారం చెయ్యాలి. చెయ్యా లంటే రైసెన్సులు! బాక్సులు! గోల! ఇండియా దట్టి భారత్ ప్రభుత్వం వారి రైసెన్సుగు విధానపు చిక్క ముడి విప్పి, నడదు ప్రభుత్వంవారి వన్నుల గొడుగుకి చిల్లలు పొడిచి, డబ్బును పెంచి.

మేడ! కారు! హోదా నిధాన్కోసం మెట్లాగా అని చిట్టిబాబు మధనపడు తుండగానే-అ లాటరీ ఫలితాలు వచ్చినన్నే అమ్మయ్య! తనకు ప్రైజ్ రాలేదన్నా!

* పోయండిలే - అనుకున్నాడూ చిట్టిబాబు. చాలిదాలని ఆ లక్ష్మి రాకుండా ఉండటమే మంచిది.

చిట్టిబాబుకి జ్యోతిషంలో వమ్మక మున్నది. ప్రస్తుతం అతనికి గురువు మహర్షి శరో ఉన్నాడు. ఈ పీరియడులో అతనికి ఉద్దరగా డబ్బు వచ్చి నడుతుందని జ్యోతుషులు బల్లగిద్ది మరీ చెప్పారు. అసలు చిట్టిబాబుకే ఆ నమ్మకమున్నది. కాబట్టి ఏ కాస్తోవచ్చి, జ్యోత్యం విజమై, మార్కెట్ లాగా, తనకు చిక్కులు ఏక్కువ చేసే కలెక్టె, ఆ చిన్నమొత్తం రాకుండా ఉండటమే మంచిదికదా?

రాజస్థాన్ లాటరీ ఇరవై ఒక్కలశాలు వింతక్కా ఆప్రైజ్ తీసుకుంటే, వాయిదా తనకోర్కెల్ని తీర్చుకోవచ్చు ననుకున్నాడూ చిట్టిబాబు.

టికెట్టు కొన్నాడు, చిట్టిబాబు.

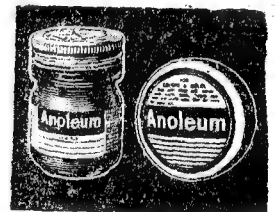
అనోలియమ్

కోల్డ్ రజ్

జలుబులని, దగ్గులని నివారించే మరొక ఆయెహుమైన శక్తి.

జలుబులేస్తే రొమ్ములో కపం చేరుకుంటుంది. గొంతుక, ముక్కు పూకుకుపోతాయి. అనోలియమ్ బాగా తోచుకొమ్మకుపోయి నులం ఇవ్వగలదు. అరు శక్తివంతమయిన రోషదాలుకం అనోలియమ్ జలుబు, దగ్గు, రొంబాదారం- ఏదని చప్పన, చల్లగా తగ్గిస్తుంది. ముక్కు, గొంతుక, రొమ్ము- చీకటివా, చిలిచిట్టా. అనోలియమ్ మర్తన చెయ్యండి. రాదమటుమాయమవుతుంది. అనోలియమ్ వెలకాదా పరవమయినదే!

ఇప్పుడు ఏసాలలో బాగా పొదుకుతోంది!

ఇది అమ్మతాంజన్ తిమిలిదేవారి శయ్యాం అని నువ్వు అంజుకోండా

హైదరాబాద్! మ్యూజికల్ థియేటర్ల
తనకు ఖచ్చితంగా నవ్విన నెంబరు!

చిట్టబాబుకి మ్యూజికల్ థియేటర్ల కూడ
నమ్మకమున్నది. అందుకే క్రిందటిసారి
టిక్కెట్టు కొన్నప్పుడు తనకు నరిపాయ్యే
నెంబరున్న టిక్కెట్టు తీసుకున్నాడు.
ఈసారి ఆ ఆ థియేటర్, ఓ టిక్కెట్టు
యివ్వవోయి—అన్నాడు.

‘ఏ నెంబరుసార్’ అని అడిగాడు,
దంకువాడూ.

‘ఏదోటి’ యివ్వవోయి. నెంబరులో
ఏముంది?’ అన్నాడు చిట్టబాబు.

చీ ము బ్ర తు కు

తీరామాస్ట్రే ఆ టిక్కెట్టు నెంబరు
లోని అంకెల్ని కూడితే మొత్తం ఖరచై
వీడు. మళ్లా ఆ రెండు అంకెలు
కూడితే తొమ్మిది. తన డేట్ ఆఫ్ బర్త్
మూడు. తొమ్మిది తనకు లక్ష్మీ నెంబరు!
హే, మ్యూజికల్ థియేటర్ చక్కగా కుదిరింది.
ఏస్ట్రాలజీ గ్యారంటీనే యిస్తున్నది. తాను
చలిచీమ కావటం యిక కొన్నిరోజుల
విషయం మాత్రమే సనుకున్నది, చిరుచీమ!

* * *

నిట్లాగూ పెద్ద మొత్తమే వస్తుంది
కాబట్టి, యిక వ్యాపారాలు, లైసెన్సులు,
టాక్సులు ఏటిగొడవ ఉండదు. చక్కగా
ఆ ఖరచై ఒక్కలక్షా బ్యాంకులో వేసు
కుంటే, దానిమీద వచ్చే వడ్డీతోనే తరాలు
గడిపేయవచ్చు. ఇప్పుడు బ్యాంకులు కూడ
అర్థరూపాయి వడ్డీ యిస్తున్నాయి కదా ?
ఆ లెక్కనారం ఏంతవడ్డీ వస్తుందో?
లెక్కలు కట్టాడు; చిట్టబాబు. నూటికి
అర్థ అయితే, వెయ్యికి ఐదురూపాయలు
లక్షకి. ఐదువందలు. ఖరచై ఒక్కలక్షకి
అబ్బే..వదివేల ఐదువందల రూపాయలు!
నెలకు వదివేలపై చిల్లర ఆదాయం!
ఇంకేం! హాయిగా కాటమీద కాలు వేసుకు
కూర్చోవచ్చు. ఓ రెండునెలల వడ్డీపెట్టి
కారు కొనుక్కోవచ్చు. ఓ సంవత్సరం వడ్డీ
మనది కాదనుకుంటే వేడ! అనలు
కదిలిందనుకొనే... అయితే ఈ వడ్డీ
మీదకూడ ప్రభుత్వం టాక్సు వేస్తుందేమో?

చిట్టబాబు వడ్డీ లెక్కలన్నీ అఫీసు
ల్లములో, అఫీసు స్టేషనరీ మీదనే
కట్టాడు. ఈ అనుమానం కూడా అక్కడే
వచ్చి ఉన్నట్లయితే అప్పుడే దాన్ని నివృత్తి
చేసుకొని ఉండేవాడు. అతనికి ఆలోచన
వచ్చింది; ఆర్థిక నిద్ర పోబోయేముందు!
దంతో అతనికార్థిక తెల్లవార్లాగా నిద్ర
వట్టలేదు. మర్నాడు ఫీసు కెళ్ళంగనే
అడిగాడు. ఒరేయి శేషిచారి, నునం కొంత
డబ్బు బ్యాంకులో వేశామనుకో. దానిమీద
వచ్చేవడ్డీకి కూడ గవర్నమెంటు ఇన్కం
టాక్సు వేస్తారా?

‘ఆ టాక్సు సంగతి తర్వాత చూద్దాం
గాని; ముందా సూపర్వెంటు డగ్గరికి
వెళ్ళు. చిందులు తొక్కుతున్నాడు’
అన్నాడు శేషిచారి. వరసలో ఉరకలు
పెట్టున్న చీమ, వళ్ళు విరుచుకుంటున్న
చీమను రామకంటా వెళ్లి సోయింది!

అన్నతికి రోజూ బోలెడన్ని పాలు
కొంటారు. నెలకు ఏన్ని పాలు కొనేది ఫిగరో
కాలివాడూ; కొత్త సూపర్వెంటు. వదివేల
ఐదువందల రూపాయలు అని తన వడ్డీ
ఫిగరోవేసి వంపించాడ, చిట్టబాబు. కొత్త
సూపర్వెంటు తెగమురిసి పోయాడు.
అంటే తనకు నెలకు రెండువేల ఒకవంద
ఆదాయం వస్తుందన్నమాట. ఏ పాలవాడైనా
నరే సూపర్వెంటుకి ఖచ్చితంగా ఖరచై

అక్టోబర్ పై జననం : 1926

శ్రీ లక్ష్మీగాపై గోవాలో సామర్యత
కుటుంబంలో జన్మించేరు. వీరి చిత్రాలు
40 సార్లు కంటే అధికంగా ప్రదర్శించ
బడ్డాయి. దేశ విదేశాలలో వీరి చిత్ర
శైలిపై చర్చలు, ప్రశంసలు వచ్చేయి.
లలితకళా ఎకాడమీ వీరికి రెండు పర్య
యాల బహుమతులిచ్చి గౌరవించింది.
వీరివ్యాస ఢిల్లీలో ఉంటున్నారు. వీరిది

అలంకరణ శైలి. ‘హిజెక్షన్’ పద్ధ
తిలో వీరు చిత్రాలు రచిస్తారు.

వీరు తన మేనమామగారి ఫోటోగ్రఫీ
స్టూడియోలో లేట్ బాయ్ గా ఉంటూ
చిత్రకళపై ఆకర్షితులయ్యారు.
బొంబాయి జె. జె. లో (1947)
కళాభ్యాసం చేసేరు. ప్రతిభాపంతు
డైన విద్యార్థిగా విఖ్యాతి గాంచేరు.
అక్కడే ఉపాధ్యాయుడుగా కూడా
ఉన్నారు. తర్వాత పారిస్ వెళ్ళేరు; ఆ
తర్వాత లండన్, ఆ తర్వాత మాత్రు
దేశం రావాలనుకున్నారు. కాని స్వీరిస్ లో
కొన్ని సంవత్సరాలు ఉండిపోయేరు.

గోవా, కాశ్మీరు, గాంధీ జీవితం
రామాయణ భారతాలు, గీతగోవిందం,
బుతునంహారం మొదలైన వాటిని
ఆహారంగా వీరు రచించిన చిత్రమాలలు
బహుప్రశంసలందుకున్నాయి. వీరికి
సంగీతంపై ప్రీతి మెండు.

జాతం యావ్యవలసించేదా? పొలకనికి కబురు పెట్టాడు, ఆ వెంటాము అద్య న్ముగా వెంపసుని. పాలాడు బదువందలూ యిచ్చి దండం పెట్టాడు. మరి ఆ అన్న త్రికి కానేది రెండువేల బదువందల రూపాయల పాలేకదా? నూపర్వెంటుకి వచ్చి మండిపోయింది. పిగిర్ వెంపన పాలా బెడ్డా సీటు గువగస్తాను సంతా యిషీ యిచ్చుకోమని ఆదేశించాడు, అవును మరి. అక్కడయిన యింటిదగ్గర సంతా యిషీ యిచ్చుకోతా, పాపం! ఏట్లాగూ రెండువేలు వస్తున్నయిగదాని, ఆ సాయం

తం వచ్చేటప్పుడు - రవ్వం - దుద్దులు తెస్తానని మాట యిచ్చి వచ్చిట్ట, ఆయన. అని తీసుకు వెళ్ళునందుకు ఏంత సంతా యిషీ వెచ్చకోవలసి వచ్చిందో? వెధవ సంతా యిషీ! ఈ మాపర్వెంటు, గీవర్వెంటుల్ని తాను లెక్కచేస్తాడా ఏమిటి? ఈ నాలుగు రోజులూ పోతే, ఏకంగా రిజిగ్నేషనే పారేయవచ్చు నన్నాడ, విరుచిమ జీవితంతో రోసిపోయిన చిట్టిబాబు. కాకపోయినా వెధవ దిద్దులకి రెండు వేలు ఎందుకో తెలియలేదు, చిట్టిబాబుకి. క్రిందటిసారి పుష్ట వచ్చినప్పుడు, ఊళ్లో

మందూ కొట్టేవాళ్ళు తప్పతి న్ని పుకంలా తలా వందా బోవసు పంచిపెట్టారు. అవి పెట్టి దిద్దులు కొన్నాడు, చిట్టిబాబు. తొంబులునుండి రూపాయలకే చక్కటి దిద్దులు వచ్చినై. మరి రెండువేల రూపాయల దిద్దులేమిటో. చలిచిమ జీవి తాన్ని గురించి తనకంతా తెలుసుననుకున్న విరుచిమ కాస్తంత పిగ్గువడ్చిది. 'ఏమే, రవ్వం దిద్దులు కానాల్సా నీక్కూడా? ఓ రెండు వేలు పెట్టి చేయిస్తాను' అన్నాడు చిట్టిబాబు పిగ్గును దాచుకుంటూ.

క్రిస్టల్ ముసినవ్వుల చమత్కారం

క్రిస్టల్ యొక్క మెరిస్ పళ్లు క్రిస్టల్ యొక్క సువాసిత ఊపిరి!

క్రిస్టల్ ముసినవ్వుల ప్రతి బింబంలో ఉత్సాహ భరిత జీవనం సర్వవిదితం. దీనికి కారణం — క్రిస్టల్ యొక్క సుగుణం క్రిస్టల్ టూత్ పేస్టు యందుగల అత్యంత గుణకరమైన పదార్థాలు దంత క్షయమును అరికట్టి, పళ్లను రోజంతా పరిశుభ్రంగాను తాజాదనంగాను వుంచుతాయి.

క్రిస్టల్ టూత్ పేస్ట్

ఎన్.ఎల్.ఎన్. డి.సి.సి. తో గూడినది.

అత్యధిక నురుగు-అత్యధిక సువాసన 2 వైజంలో లభించుచున్నది. అలెంబిక్ హోంప్రో ఉత్పత్తి.

everest/361 g/ACW-TL

'హా! రెండువంతు పెట్టి కంచి పీఠ కొనమంటే లేదాగాని, రెండువేలు పెట్టి దిన్నలు చేయిస్తారుట' అంటూ దెప్పి పాడిచింది, మిసెను చిట్టిబాబు! ఈ పిచ్చి బాగులదాని మాటలతో చిర్రెత్తుకొచ్చింది చిట్టిబాబుకి. తర్వాత పిచ్చి బాగులదానిమీద జాలేసింది. దీనికనలు రక్తంలనిదులంటే ఏమిటో తెలిసుండదు; అనుకున్నాడు.

'మాడూ, నువ్వు రేపే నుబ్బర్య కొట్టుతెచ్చి, ఆ చిరేదో తెచ్చేసుకో. వచ్చే నెల ఇరవైనాలక్కి డబ్బిస్తానని చెప్ప' అని భార్య కోర్కెను అధ్వమ్యగానే తీర్చే శాడు, చిట్టిబాబు.

జయపూరు వెళ్ళి డబ్బు ఏలా లేవాలో కూడ ఆలోచించే పెట్టుకున్నాడు, చిట్టిబాబు. ఆన్యతి పనిమీద ఊరు వెళ్ళున్నానని యింటోచ్చే జయపూరు వెళ్ళాడు. అక్కడ టిక్కెట్టు (పెజెంటుచేసి, చెక్క తీసుకుంటాడు. తర్వాత యింటికి వచ్చి, నిదానంగా తనకు డబ్బు వచ్చిన నంగతి చెప్పాడు. అది యంత పెద్ద మొత్తం వచ్చి వట్లు చెప్పకూడదు. ఇంతడబ్బు వచ్చిం

చీ మ బ్ర తు కు

దంకే, యిక పిల్లలు శ్రద్ధగా చదువు కోరు. వాళ్ళని జాగ్రత్తగా పెంచాలి:దా ? కాబట్టి వాళ్ళు చదువుల్లో వుద్దిలోకి వచ్చే వరకు వచ్చిన మొత్తాన్ని రహస్యంగా ఉంచాలి. శలోపల వాళ్ళకు ఏలోలు రాకుండా చూడాలి. పెద్దవాడు సైకిలిని గోలపెట్టున్నాడు. నాడికో స్కూటరన్నా కొనివ్వాలి.

'ఒరేయి బాబూ, నీకు వచ్చేనెలలో స్కూటరు కొనిస్తారా ?' అన్నాడు చిట్టిబాబు.

'స్కూట రెండుకుగాని, ఒక్క నూలు యాభై పారేయి. ఆ గోపిగడు సైకిలమ్ములాట్టు కొనుక్కుంటాను' అన్నాడు పెద్దవాడు.

చీమ పంపాదనతో చిర్రెత్తి పోయిన చిట్టిబాబు ఈ మాటలతో మరింత కోపమొచ్చేసింది. తర్వాత జాలేసింది. చలి చీమ హాయిలను గురించి ఊహించను కూడలేదు. వెధవలు! పోన్లే. అలా ఉండటమే మంచిది. అనవసరంగా వాళ్ళకు దర్జాలు తాను నేర్చుట మెండుకు ?

'రే' నువ్వుసైకిలు తీసుకో. వచ్చే వెళ్ళి డబ్బు యిస్తానని వాళ్ళనాన్నతో చెప్పాన్లే' అన్నాడు, చిట్టిబాబు

తెల వారేటప్పటికి సైకిలు యింటి కొచ్చింది. చీమగు అంబారిమీద ఊరేగే మహారాజులా సైకిలుమీద యింటికిచ్చాడు పుతరత్నం. అది చూసి కూతురు నవ గటం మొదలు పెట్టింది, అనిడకో రెండు జార్జెలు వోడేలు కావాలిట. ఎంత పెద్దవది యాభై రూపాయలు! వీళ్ళ చీమకోర్కె చూస్తే నవ్వువచ్చింది చిట్టిబాబుకి 'అమ్మ చీరతోపాటు, నువ్వువోడేలు కూడ తెచ్చుకోపో' అన్నాడు చిట్టిబాబు

చీమ నవ్వుతులు! గొప్ప జీవితాన్ని గురించి ఊహకూడలేని జీవులు! తానంటే రకరకాల మనుషులతో తిరుగుతాడు. కాబట్టి తనకు అన్నిసాంఘాల జీవితం తెలుసు. రేపు అన్నితాము నచ్చినా తాను నిబ్బరం చెడగొట్టుకోడు. 'తనవాళ్ళు అట్లా కాదే! కాబట్టి వీళ్ళకు డబ్బువచ్చిన నంగతి చెప్పనే కూడదు. మరి చెప్పిండా తాను ఉద్యోగం మోపే యింటి

కార్యంటే దిబ్బా? ఈపాడు ఉద్యోగం దానంతట అది పోతే బాగుండు ననుకున్నాడు. చిట్టిబాబు.

బడియూ వచ్చింది, చిట్టిబాబుకి.

మావర్షెంటు ఏలాగూ నంశాయిషి అడిగాడు కదా ?

అది యివ్వకుండా ఉంటేనరి. ఇన్ నబార్డి నేషనువార్డి పెట్టి, వాళ్ళే తీసేస్తారు; అంతే చేశాడో, చిట్టిబాబు.

చలిచీమలా సైకిల నిగదాలంటే; క్రింది చూపులు పనికిరావు మరి !

లాటరీలో (సైజు వచ్చింది, చిట్టిబాబుకి. అందులో నందేహం లేదు. అది వస్తుందని విశ్వసించటంలో కూడ ఆతనమి పొరపాటు చెయ్యలేదు. కాకపోతే తనకు వచ్చిన డబ్బు తనకు యిన్ని చిక్కులను తెచ్చి పెద్దందరి మ్రాతమే అతను ఊహించలేక పోయాడు.

మిందుకనంటే అతనికి వచ్చింది. కన్స్ లేషన్ సైజు నాలుగు వందల రూపాయలు మ్రాతమే !

బిట్టలకొట్టో రెండువందల యాభై సైకిలు వాళ్ళకి నూటయాభై, వచ్చిన మొత్తం సరే పోయింది.

పోన్లే, చేసిన అప్పలవరకైనా సరి పోయిందేలే అని తృప్తిపడ్డాడు, చిట్టిబాబు ఇంతలో పిడుగులాంటి వార్త! విండ్ సాల్ ఆదాయాలమీద భారత ప్రభుత్వం వారు వస్తు చేశారుట. యాభైరూపాయలు వస్తు కింద పోతేట !

గురు మహర్షులతో ఉవ్వనారికి కూడ ఈ శనిగాడి వీక్షణం తప్పలేదే - అనుకున్నాడు చిట్టిబాబు - తామరాకు 'ది నీటిబొట్టులా మెరుస్తూ'.

పోన్లే, వచ్చేనెల జీతంలోనో, నాకం లోనో ఆ యాభై సర్వలేక పోతామా? అనుకున్నాడు, చిట్టిబాబు.

ఆఫీసు కెళ్ళాడు, చిట్టిబాబు, చీమ హడాహడితో.

నన్నెన్నను మెమో ఎదురు వచ్చింది; చిట్టిబాబుకి.

ఏక్కడో. ఏ కాలి కిందనో గడ్డ చీమ ఒకటి చిటుక్కుమని ధ్వని చేసింది !

రక్కలు రాకపోగా, రోడ్ పాలైంది; రాయడు చీమ ! ●

బేబీటన్

గ్రెస్ మిక్చర్

తల్లి ముద్దుగా నవ్వించండి!

లంకాచేసి యుగాదే. ఇంతలోనే అద పల్ల వచ్చేకాదు. ఎంతో వరదాగా వున్నాడు. అలోగ్యహావమేనంతరి. గాత విడిచోతాడు కాని కడుపునొప్పి! అది తగ్గటం ఎంతోపెళ్ళ కాదరెంది. బేబీటన్ గ్రెస్ మిక్చర్ క రహస్యకాం ఫ్యామిలీ వారి ఉత్పత్తి అమర్కోభావన నాక్కు 518, హైదరాబాద్-3 పోస్టు బాక్స్ 16460 బాంబాయి-16

ఎస్. వి. ఆర్., జంషెడ్ పూరు

రావ. షింగ్ గారు, మీ భాగవతుల
నంగాన్ని ఉద్ధరించడానికి మీకొక ముప్పు
త్రుడు లేనందుకు విచారం కల్గుటం
లేనా?

న.శ.ద.రకుల: ఒక్క అబ్బాయిలేనని యింకా
అనుకుంటున్నారా మీరు! మీరు చాలా పాతకాలం
వారులా వుండి. . . .

ఎస్. ఎస్. ఆర్., కాకినాడ

మీ రచయిత్రులందరికీ తగని గర్వం—
ఏదో సంఘాన్ని ఉద్ధరింస్తున్నట్లు! మీ
కామె.ట్ ?

అందరి సంగతికూడా కాని నా సంగతి చెప్పనా. . .
రథద కం మీద వారిని యాగలాంటిదాన్ని నేను—
'అబ్బా, ఏం దుమ్ము పేస్తున్నాను' అనుకుని నంతో
పిన్నా వుంటాను. నరేనా? 'చేతనైంది' అంటే
గర్వం అంటారు. 'చేతనాలేదు' అంటే నవ్వుతారు—
ఏలా మీరా?

రాంగారు, టెక్సస్

తప్పచేసిన ప్రతివాళ్ళను టిక్షించడం
ధర్మం. కాని కొందరు ఆపీసర్లు టిక్షించి
కొందరిని టిక్షించడంలో—వారి ఉద్దేశ్యం
ఏమిటి?

ఆ ఆపీసర్లు, 'మేం మనుషులమేగాని భర్మ
మూర్ఖులైన మనుషులం కాదు బాంబాబా' అని
చెప్పన్నారు.

ఇ. బి. వి. ఆర్., శ్రీరంగం

మనసును ఉల్లాసవరిచే ప్రేమగాథలు,
గుండెలు బద్దలయేలాంటి పౌడ్రయవిదారక

మూత్రము తరచుగా

విసరిస్తున్నారా?

(Sai Sai Booi)

"యూరిబోన్ బిళ్ళలు" ప్రాచీన కాలం నుండి
ప్రఖ్యాతిపొందిన యూనాని వైద్యవిధానంలో అపూర్వ
వైద్య పరిమూలకలు. టిషధులతోను, కషాయముల
తోన శాస్త్రీయంగా తయారైన బిళ్ళలు— ఈ
వ్యాధిని నిర్మూలించగలవు

"యూరిబోన్" పాదపై నది నిరపాయమైనది.
సులభంగా తిసికోవచ్చున ప్రత్యేక అవారనియమాల
జీవు సామాన్య ఆరోగ్యంకలవారుకూడా ఈ మందులో
ఆక్సినిచ్చేగుణముగలదు గాన రాదవచ్చును ఏవరము.
కృపలగుటకు వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపెదము.

ధర: 40 బిళ్ళలకై సీసా రు. 10 మాత్రమే
స్వీకింగ్ అండ్ పోస్టేజీ రు. 2 రు. అదనం ఒకేదసా
2 లేక అంతక ఎక్కువ సీసాలకు ఆర్డరు వంపు
వారికి పోస్టేజీ ఉచితం

BARRYS (HERBAL) LABORATORIES (P.M)
G.P.O. BOX NO. 107, Calcutta

మైన బాధలు యీ పిడికెడు గుండెలో
ఎలా యిమడ కల్గుతున్నాయి.

అదే 'గుండె' వింత. అది అవసరం అయితే
నామన పాదలాగా విశ్వం అంత వరకుకో కుండు.
లేకుంటే తక్కువదిలా కంటికి కనిపించకుండా
పోతుండు.

పి. ఎస్. కంకటపాలెం

మీకువచ్చిన ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానం
యిస్తారా? లేక మీకువచ్చిన వాటికేనా?

అన్నిటికీ యిస్తే వారం వారం వో వత్రిక
విడిగా వేయాలి చిట్టితల్లి: సాధారణంగా ప్రశ్నలో
వున్న జోరుని చూసి ఎంపకుంటాను.

వి. జి. కె, కావలి

మొదట్లో పూటుగావున్న మీ జవాబులు
యివ్వడంకు చచ్చబడుతున్నాయి. కాస్త
జవాబు యిస్తారా?

మీకు ముఖం మొత్తింది, అంచేత. కొత్తవారికి
బాగానే ఉంటాయి. అదీకాక, కొందరికి అలవాటు
—ఏదీ బాగులేదు అనడం—బాగులేకపోతే మానె
య్యండి— అంటే ఉడుక్కొండ. అయినా అసలే
కావలిలో నీళ్ళులేక చస్తుంటే పూటు ఎందు
కంటి?

ఎ. టి, పెనుకొండ

అడవారికి సహనం ఉందాలి అంటారు.
కాని మీకు చాలాకోపం. ఈర్ష్యతో సమా
ధానం చెప్తుంటారు.

ఎవరిమీద కోపం తాతా? ఎందుకు ఈర్ష్య?
సమాధానం యిచ్చిన ప్రశ్నకు పట్టి జవాబు పడువు
తాతా? లేక నవ్వు పట్టా?

పి. ఎస్. టి, పిటూరం

పెంపకంవల్ల కష్టం వుంటుందా?
ఉండదు చిట్టితల్లి. పెంపకం మరీ హాయి—
పెయిల్వే పెడెంటి హాట్ కదా!

కె. ఎల్. ఎల్, కాకినాడ

మేవమ, ఈ శిర్షిక మొదలైననుండి

మీరే ఇస్తున్నారా? అయితే మీకున్న క్వాంటి
సేకేషన్ ఏమిటి?

ఏం క్వాంటికేషన్ లేకపోవడమే—నాకున్న క్వాంటి
కేషన్ పాదరి. ఈ ప్రశ్నానం శిర్షిక మీ రడగ
దానికి—నేను చెప్పడానికి ఏర్పాటైంది. అడిగేదాన్ని
పట్టి చెప్పి తీరు ఉంటుంది. ఉడుక్కొండ—
విన్నపిల్లలా.

ఎస్. ఎల్; జి. ఎస్, కారటిగి

అక్కయ్యగారూ, ప్రశ్నానశిలో మీ
సోటో ఒక్కసారి అయినా వేయదు
ఎందుకని?

మీరంతా భయపడి వత్రిక చూస్తే చాలు
వెళ్లి కేటలు పెడతే?

పి. ఎస్. ఆర్, కాచిగూడ

మానవుడు నిత్యం పదిమందిలో తనకు
మంచి పేరు రావాలని తననుచూసి అందరు
గొప్పగా చెప్పకోవాలని తానత్రయపడతాడు.

పొరపాటు. అలా తానత్రయపడేది— స్వల్ప
కాలం కూడా వుండరు. ఏవరి బ్రతుకు నాట
య్యాద్యదానికే 24 గంటలు చాలక వస్తుంటే
యీ పొగడలకీ, తాగడలకీ పై మెక్కడిమంచి
వస్తుంది—మామూలు మనిషికి!

ఆర్. వి. ఆర్, వార్లపూడి

వల్లెటూరి జీవితం మంచిదా? పట్టుద
జీవితం మంచిదా కె. రామలక్ష్మిగారూ?

పట్టుం జీవితమే హాయి—ఎవరి బ్రతుకు వాట
హాయిగా బ్రతకవచ్చు. పట్టులో ఎవడి బాధ
నాడిది. వల్లెలో ప్రతివాడి బాధ అందరిదీని.
ప్రయత్నం ఉండదు....వల్లె జీవితం మంచిది—
ప్రశాంతంగా వుంటుంది—అంటాననుకొండి 'అదిగో'
తెలియని విషయాలు రాయకు! అంటూ కోప్పడు
తుంది పురాణం సీత.

జి. వి. ఆర్, వార్లపూడి

సన్యాసికి నన్నాసికి తేడా ఏమిటి?

సన్యాసికాడికి సన్యాసిగారికి ఉన్న తేడామే
తమ్ముడా. ఒకటి గౌరవ సూచకం. రెండోది
తిట్టు!

కె. వి, కొయ్యలగూడెం

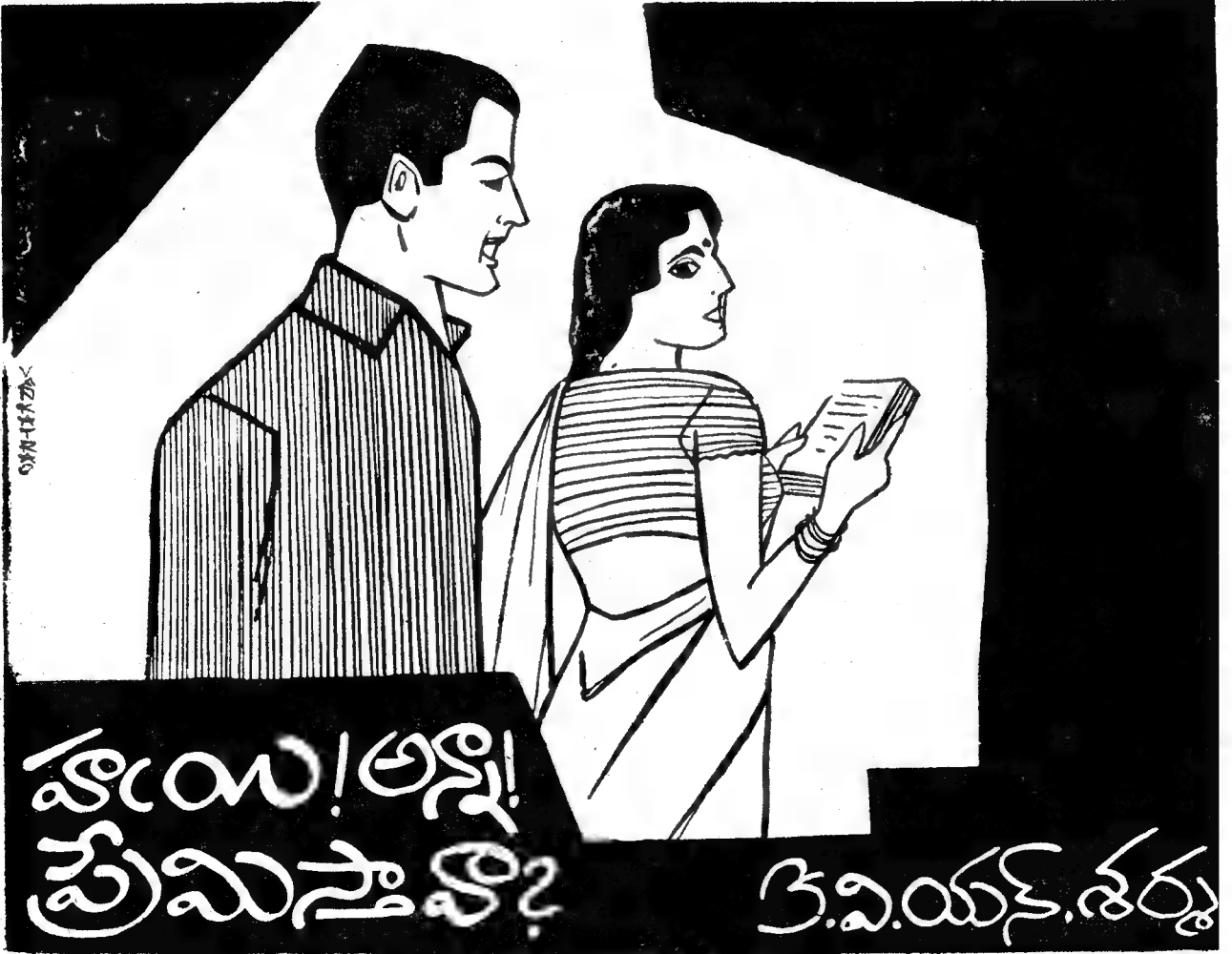
నా నృషి: కురుతే రావ్యం అంటే?

రుషి కానివాడు కావ్యం వివరించలేదని! (రుషి
అంటే ఏమిటి అని అడక్కొండి—గడ్డం వున్న
రచయిత అనాల్సి వస్తుంది!)

ఎస్. వి. బి, జి. డి

మేగజైనులో నేను దానిన గేయాలు
గేయాలు చూసి పెద్దలు కనుబొమ తగ
రేశారు. ధైర్యంగా నాలుగైదు కథానికలు
పత్రికలకి పంపాను.

ముందు ఎందుకు కను తగరేశావో కుక్కో
వలసింది బుద్ధిబాబూ!

హయ! అన్ని! ప్రమిస్తావో?

రె.వి.యన్.నర్మ

* మనవి: ఆ, ఆ అన్నది ఇంగ్లీషులో A లాగా ఉచ్చరించాలి. ఉదాహరణకి లాబ్ అన్నది ఇంగ్లీషులో lab లాగాను రాట్ అన్నది Rat లాగాను ఉచ్చరించాలి. అల్లాగే అండ్ అన్నది And లాగాను అప్లెక్స్ Appex లాగాను పలకాలి. అంటే తెలుగు భాషకి మరో అక్షరం (శబ్దం?) జేర్చమని మనవి.

* భూమ్మిడింకా (ప్రేమించటం ప్రేమించబడటం గౌరవనీయులు చేయాలి) నమలు కావని నమ్మేవారున్నారంటే మీరు నమ్మరని తెలుసును. మామూలుగా అయితే నేనూ నమ్మను. కాని ఇది నేను ఫి. హెచ్. డి. చేస్తున్న ఇంస్టిట్యూట్ లోనే జరగటంచేత, రిసెర్చి మానుకుని ఆనువక్రతులు పట్టుకుపోయింది నాతో చిన్నప్పటినుంచి చదువుకున్న నరసింహారావు

అవటంచేత నాకు నమ్మక తప్పలేదు. నరసింహారావుకి అల్లా అవాల్సిందే అనుకున్న వాళ్లు లేకపోలేదు. కాని వాళ్లలో రమ ఉమ లేరు. నిజానికి రవుడీ అబ్బాయి అన్న పేరు నరసింహారావుకి పెట్టి, అది మా పాత యూనివర్సిటీ నుంచి ప్రస్తుతపు ఇంస్టిట్యూట్ వరకు మోసుకు వచ్చింది వాళ్లే. వాళ్లలా అనుకోడంలో తప్పలేదు. నరసింహారావు రమని ఉమని విద్యార్థి దశలో అల్లరిపెట్టిన మాట నిజమే. కాని వాళ్లకూడా కాస్త పెంకి ఘటాలు. అతను నిజంగా, ఎప్పుడూ భూమికేసే మాస్తూ భూమ్మిడే నడిచే సీతాలమ్మల్ని అల్లరిపెట్టలేదు. అయితే రమ ఉమ చెప్పింది విని సీతాలమ్మలు, అనసూయూ అరుంధతులు నమ్మటంతో అతనికి రవుడీ అబ్బాయనే పేరు స్థిర పడింది. అల్లాగే అతను యూనివర్సిటీ

వదిలి మరో ఇంస్టిట్యూట్ కి రిసెర్చి కోసం పోతుంటే పాత మేష్టర్లు ఆ నందభాషలు రాల్చారు. వాళ్లు స్టూడెంటు అభివృద్ధిలోకి వచ్చాడనికాదు. వాళ్లని వదిలిపెట్టి పైకి పోతున్నాడని. నరసింహారావుకున్న రెండో దుర్గుణం అతను న్యాయంకోసం అవునరమ్మేతే మేష్టర్లని ఎదిరించటం.

ఇల్లాంటి దుర్గుణాలపుట్టుక స్పందించ గల హృదయం వుండటం సానిత్రి కో పెద్ద నేరంలా కన్పించటంతో ఆశ్చర్యం లేదు. ఎందుకంటే సానిత్రికి హృదయం స్పందించటానికి ముందు హృదయం వుండాలని తెలియదు. అలోచన అంటూ చెయ్యగలిగినవాడికే తప్ప అలోచనలు వస్తాయని రిసెర్చిచేసే వాళ్లందరికీ తెలుసు. అల్లాగే హృదయం అంటూ వున్నవాళ్లకే హృదయ స్పందనలంటూ వుంటాయని

ప్రేమించేవాళ్ళందరికీ తెలుసు. నేను వర
లక్ష్మిని ప్రేమించాను. అందుకనే నాకు
నరసింహారావు సానుభూతి.

నరసింహారావు దగ్గరున్నది అతను
ఇంకొకళ్ళ దగ్గరనుంచి దొంగతనంగా
ఎత్తుకొచ్చిన హృదయం కాదు. కేవలం
అతనిదే. అతని స్వంతం. పోనీ అతని
దగ్గరున్నది సావిత్రిదైవుంటే నేరమే.
కాని సావిత్రి తనది తనదగ్గరే భద్రంగా
దాసుకుంది కదా! మరి నేరమైన
విషయం ఏమిటి? అతని హృదయం,
ఏ హృదయం అయితే రిసెర్చి పేరుతో
జరిగే అన్యాయాలకి కూడా చెక్కుచెదర
లేదో ఆ హృదయం, సావిత్రిని చూసి
విలవిల లాడిపోవటం. ప్రేమే నేరమా?
అంటూ పాట పాడకండి. మా ఇన్స్టి
ట్యూట్ లో అది నేరమే! మరి నేనెలా
ప్రేమించానంటారా? వరలక్ష్మి మా బోల్గో
లేదు. విశాఖపట్నంలో మా ఇంటివక్క
నుంది. తన్నే ఎల్లాగో మా అమ్మా
నాన్నా కట్నం కానుకలతో స్థిరపరిచారు
కనుక ప్రేమించటం మొదలుపెట్టాను.
రేఫో మాపో నాకు పి. హెచ్. డి. వస్తే
మా పెళ్ళయిపోతుంది. అందుకని
పెళ్ళయ్యేవరకు కాలం వృధాపోకుండా
సెలవల కింటికి వెళ్ళినప్పుడు యుగళ
గీతాలు పాడుకుంటూ, దూరంగ పుష్పప్పుడు
ప్రేమ లేఖలు వ్రాసుకుంటూ ఉన్నంతలో
మా నాన్నగారు ఒప్పుకున్నంత జాగాలోనే
నా ప్రేమ సాధానికి పునాదులు వేసుకుంటు
న్నాను.

హాస్టిల్లో నా రూములోనే వున్న
నరసింహారావుకి శనివారం రాత్రి మొదలు
పెట్టి సోమవారం పొద్దున్నకి పూర్తిచేసే
సువాసన నీలిరంగు కాగితాల పుత్రుల
వైసం తెలియకుండా, బతానీ గింజలలాంటి
అక్షరాల పుత్రులు, చిరునవ్వులు నవ్వు
కుంటూ నేను చదువుకోటం కనిపించ
కుండా ఎల్లావుంటాయి. దీనివల్ల కొంత
డిమాన్స్ట్రేషన్ ఎఫెక్టు నరసింహారావు
మీద వుండివుంటుంది. లేకపోయినా ప్రేమ
విషయంలో నరసింహారావు స్వయం శక్తి
సింపన్నుడు ఉన్నట్టుండి ఉగాది తరువాతి
నరసింహారావు ప్రతిరోజు తెల్లబట్టల్లో
మెరిసిపోవటం మొదలుపెట్టాడు. మందర
అది నరసింహారావు కొర్ర సంవత్సరపు

తీర్మానమేమో అని కొన్నాళ్ళ నిర్లక్ష్యం
చేసాను. కాని ఉగాది వెళ్ళి నెలైవాకూడా
నరసింహారావు ప్రవర్తనలో మార్పులేదు.
ఎప్పుడు ఏమవునరం వస్తుందో అన్నట్టు,
ఎప్పుడూ పువ్వులా వుండటం నాకాశ్చర్యం
కలిగించింది. నాకతను తెలిసిన పది సంవ
త్సరాలలో ఏ సంవత్సరంకూడా అతను
ఉగాది తీర్మానాల కన్నీరోజులు అతుక్కుని
వుండటం చూడలేదు. అందుచేత ఇది అది
కాదు, వేరొకటి, అని పోల్చుకున్నాను.

నరసింహారావులో మార్పుకి కారణమైన
చిన్నదెవరా అని జాగ్రత్తగా కనిపెట్టాను.
మెస్సులో, రైబెజ్ లో, కాఫీ క్లబ్బులో
ఎక్కువగా ఎవరు వచ్చేవోకీ నరసింహారావు
నన్ను లాక్కెడుతున్నాడో గమనించాను.
వారం రోజులయ్యేసరికి ఆ చిన్నది అన్.
సానితని పోల్చుకున్నాను. (*) అన్
అంటే ఏమిటో నాకు తెలియదు. అందరు
అనేది సతీ సావిత్రి అని. ఆ బాలిక, పెళ్ళి
కాకపోయినా పతివ్రతనై పేరు తెచ్చుకుంది.
ఆ సాద్య పురుషులకేసి కన్నెత్తికూడా
చూడదు తన రిసెర్చి ఏమిటోతనేమిటోలా
వుంటుంది. పైగా ఆ అమ్మాయి నరసింహా
రావు గురించి రమ, ఉసులు చెప్పే కథలు
విని వుంటుందనుకుంటాను. నరసింహా
రావు దారిలో ఎదురైతే, అతనిటు
నడుస్తూవుంటే సావిత్రి అటు పారి
పోయేది. మెస్సులో నరసింహారావు పక్కన
కూర్చోనల్సినస్తే, చేతివాలుదూరంలో
వుండకుండా రెండు కుర్చీలు ఖాళీగా
వదిలేసి మరీ కూర్చునేది. నాకీ వ్యవహారం
నచ్చక 'నరసింహారావు! నీకింక ఎవరూ
దొరక లేదా!' అని అడిగానోసారి. దాని
కతను సావిత్రివంటి పతివ్రతకీ పతి కాగల
గటం కంటే అదృష్టం వేరొకటి లేదని,
రేపు సావిత్రి కనుక అతని పెళ్లాం
అయితే, ఆమె మరొకడికేసి కన్నెత్తికూడా
చూడదు కనుక అదివారంకూడా ధైర్యంగా
లాబ్ కెళ్ళి రిసెర్చి చేసుకోవచ్చునని చెప్పి
ఆపైన నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో ప్రేమించిన
వాడిని ఎందుకు ప్రేమించా వబ్బాయి అని
అడక్కుడదని, మళ్ళీ మాట్లాడితే
ప్రేమించిన చిన్నదాని లోపాలకూడా
సుగుణాలగా వర్ణించగల నేర్పు ప్రేమించిన
చిన్నవాడి కుంటుందని అర్థమయ్యాయి.

నరసింహారావు బాకులా దూసుకు
పోగలడు. చాలా చొరవగలవాడు కనుక
త్వరలోనే సావిత్రితో పరిచయం చేసేసు
కుంటాడని అనుకున్నాను. ఎందుకంటే
అతనవర్సైనా సరే 'ఏమండి మీది
రాజమండ్రీకదూ మీగురించి సుబ్బారావు
చెప్తూ వుండేవాడు' అంటూ నిలబెట్టి
పలకరించగల ధీరుడు. అయితే చిత్రంగా
నెలరోజులైనా పరిస్థితిలో మార్పులేదు.
అంటే నరసింహారావు ప్రేమ విషయంలో
కాదు. అది విశాఖపట్నం పెరిగినట్టు
ఉధృతంగా పెరిగి పోయిందికాని
పరిచయం మాత్రం విశాఖపట్నం
రోడ్ల పరిస్థితి మెరుగుపడనట్టు,
మెరుగుపడలేదు. నా కాశ్చర్యం కలిగి
'గురూ! నీ చొరవంతా ఏమైపోయింద'ని
అడిగాను. దాని కతను 'అతేరా రధికుండు
అంటూ మనం శ్రీకృష్ణనిర్యాణంలో
చదువుకున్నాం గుర్తులేదూ అర్జును
డంతటివాడు అసాధారణ పరిస్థితుల్లో
భామిని భంగి ఏం చెయ్యలేకపోయాడుట.
అల్లాగే ప్రేమ కలగని సాధారణ పరిస్థి
తుల్లో చెయ్యగలిగిన ఘనులు ప్రేమకలిగిన
అసాధారణ పరిస్థితుల్లో చెయ్యలేదు. నేను
సావిత్రిని ప్రేమించటంచేత తను ఎదురు
పడ్డప్పుడల్లా గుండెలు డబడబా కొట్టు
కోవడం, గొంతుక కిళ్ళిలెక్కున పమిలి
నవ్వులులాగా డెక్కపట్టుకోడం జరుగు
తోంది. ఇంక నేను వెళ్ళి ఆ అమ్మాయిని
పలకరించేదెల్లా!' అని వాపోయాడు.

ఓ వక్షంరోజులు గడిచాక నరసింహా
రావుకి బంగారంలాంటి అవకాశం వచ్చింది.
మనక చీకట్లు కమ్మితున్నవేళ నేను,
అతను బస్సుకోసం మా ఇన్స్టిట్యూట్
గేటుదగ్గర నిలబడ్డాం. అదేమై ముక్కి
మమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేకపోడంచేత సావిత్రి
వచ్చి మా దగ్గర నిలబడింది. నేను నర
సింహారావు చెప్పల్లో ఆ అవకాశం జార
విడుచుకోవద్దని పోరటం మొదలు
పెట్టాను. నరసింహారావు ధైర్యం కూడ
దీసుకుని 'నా పేరు నరసింహారావు...
మీ పేరు...' అంటూ సూటిగా పలక
రించాడు. సావిత్రి 'మమ్మల్ని కలుసు
కోడానికి సంతోషంగా వుంద'ని అనలేదు,
'నాపేరు సావిత్రి' అని అనలేదు, 'శ్రీహా
అల్లాగ' అని కూడా అనలేదు. ఇదే

అనుకోగా 'నాపేరు మీ కెందుకు?' అన్నది. అది కుతూహలం కాదు కోపం. 'మీతో పరిచయం చేసుకుందామని అడిగాను. మీ పేరు చెప్పటానికేమన్న అభ్యంతరమా?' అని అడిగాడు సరసింహరావు. సావిత్రి తన కథ్యంతరమని బహుమతి జవాబు చెప్పింది. ఇంతలో బస్సు రావటంతో ఆ సంభాషణ అంతటా అంతమైంది.

కాని సరసింహరావు సావిత్రిని వసంతం ఆరాధించటం మానలేదు. మంచికుటుంబం లోంచి వచ్చిన ఆడపిల్లలు అనవసరంగా మొగపిల్లలకి చినువియ్యరని, కేవలం మంచి కుటుంబంలోంచి రావటంచేతే సావిత్రి తనతో పరిచయానికి మొగ్గు చూపించలేదని సరసింహరావు సరిపెట్టుకున్నాడు. దాంతో సావిత్రి చూపించిన నిర్లక్ష్యం కూడా సావిత్రి సుగుణాలలో ఒకటిగా జమైపోయింది. అయితే అవంచల మైన పేమకలిగిన సరసింహరావు నెల రోజుల్లో సావిత్రితో కొంతమార్పు తెచ్చాడనే అనుకోవాలి. ఆ సంఘటన జరిగిన తరువాత సావిత్రికి అతనిపట్ల కొంత కుతూహలం కలిగిందని ఒప్పకోవాలి. మెస్సరో సరసింహరావు వక్రమ కూర్చోవాల్సి వచ్చినప్పుడు మధ్యలో సావిత్రి వదిలేసే కుర్చీలసంఖ్య రెండుమంచి ఒకటికి వడిపోయింది. రైల్వేలో పుస్తకాల రాక్స్ మధ్య నందుల్లోంచి, చదువుతున్న బిచ్చర్ చాటునుంచి సావిత్రి సరసింహ

హాయి! అన్నా!...

రావుని గమనించటం నేను గమనించాను. ఇల్లా మరో సంవత్సరం జరిగివుంటే ఎల్లా వుండునో కాని సరసింహరావు తొందరపడ్డాడు. సరసింహరావు తొందర పాటు చూసి కంగారుపడి సావిత్రి హైస్కూలు అమ్మాయిలు చెయ్యల్సిన పనిచేసింది.

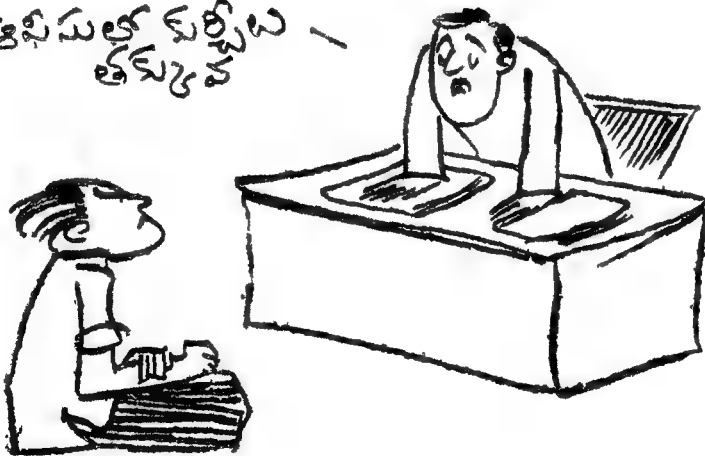
దసరా బొచ్చాయి. ఆ సందర్భంగా వో మూడువారాలు పెలవుపెట్టి, వర లక్ష్మితో కాస్త బీచులకి సినిమాలకి తీర గచ్చు కదా అని నేను విశాఖపట్నం వెళ్లాను. నేను వెళ్తుంటే రైలుదగ్గర 'నువ్వచ్చివ్వవంతుడివి' అన్నాడు సరసింహరావు. అందులో అసూయలేదు. తనకి కూడా అల్లాంటి ఆవకాశం వుంటే బాగుండునన్న కోరిక తప్పింది. ఇంటికి వెళ్లిన నేను నాపనేదో నేను చూసుకో కుండా నేను వరలక్ష్మితో గడుపు తున్న మధుర క్షణాల గురించి కవిత్యం పుట్టివడుతూ సరసింహరావు కో వుత్తరం వ్రాసాను. అది చదువుతున్న సర సింహరావు తనేదో పోగొట్టుకుంటున్నాడన్న నిస్సహాయో, ఇంకెన్నిరోజులో అల్లా పాగుట్టుకుంటూ బడుద్దాయిలా వుండ కూడదన్న ఆవేళతో తొందరపడ్డాడు.

నేను హాస్టల్ కి తిరిగివేసరికి, మాసిన బట్టలతోను, కొబ్బరిపీచులాంటి జాటు

తోను, పెరిగి పెరగని వికృతమైన గడ్డం తోను చేతిలో సిగరెట్టుతోను, మంచం మీద పడుక్కున్న సరసింహరావు సాక్షాత్కరించాడు. గదినిండా సిగరెట్టు పీకలు. 'వీరపేమికుడి కొంచల వుంచాపేమిటి మన గది' అన్నాను కోపంగా. మామూలుగా అయితే నవ్వుతూ ఏదో జవాబు చెప్పే సరసింహరావు నోరు విప్పలేదు. ఎన్ని ప్రశ్నలడిగినా సరసింహరావు జవాబు చెప్పలేదు. ఆఖరికి సరసింహరావు సాయింత్రం నాతో మెస్సూకి కూడా రాలేదు.

మెస్సూలో చాలామంది సరసింహరావు విషయం ఎత్తారు. కొంతమంది 'పాపం! ఏమిటి మీ సరసింహరావు అల్లా అయి పోయాడు!' అంటూ సానుభూతి చూపించారు. కొంతమంది 'సరసింహరావు మధ్య పెద్ద గ్రంథకర్త అయ్యాడండోయి' అని పలకరించారు. మరి కొంతమంది 'ఏమండీ! మీ సరసింహరావు మరి నల్ల పూసైపోయాడు. ఎంత విరహమైతే మాత్రం మరి ఇంత ఇదా!' అంటూ జోకు లేసారు. కాస్త వివరంగా మాట్లాడింది సుబ్బారావు! సుబ్బారావు నోట్స్ సుప్రసిద్ధి వానదు. అతను నన్ను చూస్తూనే 'ఏమండీ శర్మగారూ! మీ సరసింహరావు సరిసావిత్రి వెంట పడ్డాడుట. అవిడేమో నీ హృదయం నాకక్క రేదంటూ పొట్లంగట్ట ఇచ్చేసిందిట. అయినా అవిడల్లా ఇచ్చేస్తే సంతోషించాల్సింది పోయి సరసింహరావు బెంగపెట్టుకుని మంచమెక్కిడం పూరం.' అంటూ వార్త అందించేసాడు. సరసింహరావు సావిత్రిని ప్రేమించిన విషయం సుబ్బారావుకి తెల్పిందంటే మరి హాస్టల్ లంతా తెల్పిందన్నమాటేగా! అల్లా ఆలోచించి సరసింహరావుతో నా తరువాత ఎక్కువగా పరిచయం వున్న రామారావుని అసలు విషయం ఏమిటని అడిగాను. దానికతను 'విజం ఎవరికీ తెలియదు శర్మా! అందరూ తలోలా ఊహాగనం చేస్తున్నారు. సరసింహరావు అపునని అనడు కొదని అనడు. అందరు చెప్పకునే దేమిటంటే సరసింహరావు సావిత్రితో ఆ అమ్మాయిని తను ప్రేమిస్తున్నా నన్నాడనీ, అవిడేమో మళ్ళీ అల్లా మాట్లాడితే మర్యాద దక్క

ఎవ అనుకోకు నడూ -
మా ఆఫీసుల్లో కుర్చీలు -
తక్కువ

దన్నదనీను, ఆ అవమానం భరించలేక నరసింహారావు బయటికి రావటంలేదనీను. పోతే నిన్న మీ ప్రాఫెసర్ గారు హాస్టలుకు వచ్చిన విషయం నాకే తెలుసు. ఇలా కనుక ఇతను రిసెర్చి మానేసి మజ్నుగా మారితే ఇంటికి వంపించేచూర్చి వస్తుందని ఆయన అన్నారని సుబ్బారావు అంటున్నాడు. అతను పొంచి విన్నా విని వుంటాడు.' అంటూ తనకి తెలిసిన విషయాలు చెప్పాడు.

మర్నాటి సాయంత్రం నరసింహారావు దగ్గర మెల్లిగా ఈ విషయం ఎత్తాను. 'ఎద్దుకేం తెలుసు అటుకులు రుచి అంటారే అలాగే నీ గొప్పతనం సావిత్రికి తెలియకపోవచ్చును. తెలియకపోడంచేత తను నిన్ను తిరస్కరించవచ్చు. అంత మాత్రాన నీ గొప్పతనం తరగదు. నీలాంటి స్పృక్ష్మను మన ఇంస్టిట్యూట్ లో ఎంతమంది వున్నారు. వాళ్లలో బి. యి. ఆమ్. ఇ. ఫస్టు క్లాసులో పాసయినవాళ్లు ఎంతమంది! అందుకని బెంగపెట్టుకోవాల్సింది సావిత్రి

గాని మమ్మకాదు.' అంటూ కోప్పడ్తాను. 'అయితే నిజం నీకు కూడా తెలియదా శర్మా! మన ప్రాఫెసర్ గారు నిన్ను పిలిచివాళ తెక్కరివ్వలేదా?' అని అడిగాడు నరసింహారావు ఆశ్చర్యంగా.

'ఆయన నాలో ఏమీ చెప్పలేదే! ఇంతకూ నిజం ఏమిటి' అంటూ ఆశ్చర్యపోడం నావంతైంది.

'సావిత్రి నన్ను తను ప్రేమించటం లేదని తన నోటితో తను చెప్తే నిజమే కాబోలు అనుకుని నరిపెట్టుకుందును. మౌనం వహించటంతో అది సిగ్గుకున్నాను. మౌనం అర్థాంగికారం అని మన తెలుగు మాస్టరు చెప్పింది గుడ్డిగా నమ్మాను' అంటూ నరసింహారావు ఆలోచనతో పడ్డాడు. ఆరోజుకింక ఆతన్ని ఎలకరించి తాళలేదు. రేపు అతనే పూర్తి కథ చెప్పాడని ఊరుకున్నాను.

నేను మర్నాడు విద్రలేచేసరికి నరసింహారావు స్నానంచేసి గడ్డం గీసుకుని గంజిపెట్టిన తెల్లబట్టలు వేసుకుని వండులా తయారయి మెస్సుకి వెళ్లడానికి

రెడీగా వున్నాడు. నేను కూడా లేచి గబగబా తయారయ్యాను. ఇద్దరం మెస్సు కెళ్లాం. నరసింహారావు నవ్వుతూ అందర్నీ ఏమీ జరగనట్టు ఎలకరించాడు. అదే నరసింహారావుతో గొప్పతనం. తన బాధని అందరికీ పంచిపెట్టాడు. తనలో ఎంత బాధ వున్నా తను నవ్వుతూ అందర్నీ నవ్వించగలడు. నాలో డిపార్చుమెంటుకు వచ్చి ప్రాఫెసర్ గారిని చూడటానికి వెళ్లాడు.

మళ్ళీ సాయంత్రం రూములోనే నాకు కనిపించాడు. 'ఏమిటి కథ ప్రాఫెసర్ గారి దగ్గరకు వెళ్లావ్ పొద్దున్నే?' అని అడిగాను.

'చెప్పలే. అల్లా కొంటీన్ దగ్గరకెళ్లి ఓ పీగిరెట్టు పెట్టే కొనుక్కుని అల్లా చాకలాళ్లు చెరువుదాకవెళ్లి కథలు చెప్పుకుందాం పద' అంటూ దారిలీసాడు. కథ వివాలన్న వుత్సాహంతో అంతదూరం నడిచాను. అప్పటికే చాకలాళ్లలా ఇళ్లకి వెళ్లిపోయారు.

'ఇక్కడ నేను తప్ప గాడిదలేవీ లేవే,

చాకలి గజ్జి

మొండు

చర్మ వ్యాధులకు

డాక్టరచే

పిపారను చేయబడినది

మొట్టిమలు

ఆస్తి మెండుల పావులలోను దొరుకును.

తామర

గజ్జి

మెడిమిక్స్

బెషద సబ్బు

CHOLAYIL PHARMACEUTICALS

14, A. P. ROAD, MADRAS

అని నవ్వాడు నరసింహారావు.

'ముందర కథ చెప్పు. గాడిదల నంగతి తరువాత మాట్లాడండి' అని తొందర పెట్టాను.

'ఇంటికి వెళ్లి వీకాబోయే అవిడతో నువ్వు సినిమాలకి బీరులకి చెట్టావట్టు లేసుకుని చిలకా గోరింకలలాగా చెక్కేయడం గురించి నువ్వు రాసిన వ్రత్రతరం చదివాక నా మనస్సదోలా అయిపోయింది. నేనూ వున్నా నెందుకు అనిపించింది. పాతికేళ్లు వచ్చాయి. ఏ అమ్మాయితోను చెప్పకోదగ్గ పరిచయం లేదు. విదేశాల్లో అయితే అబ్బాయిలకి వద్దాలుగేళ్లొచ్చినప్పటినుంచి ఎంచక్కా అమ్మాయి స్నేహితులుంటారా! మనకి ఫాతికేళ్లొచ్చినా ఆడపిల్లలతో చెప్పకోదగ్గ పరిచయాలండవు. అందుకని మనకి నచ్చే అమ్మాయిని మనమే చూసు కుని పెళ్లిచేసుకునే అవకాశం చాలా తక్కువ. అల్లా అని పూర్వంలాగా వద్దెనిమిదేళ్లు రాగానే ఏ వన్నెండు వద మూడేళ్ల పిల్లనో పెళ్లిచేసుకుని పండు గలకి వద్దాలకి అత్తవారింటికి వెళ్తూ పెద్దలచాటు రోమాన్సు ఏడుస్తున్నామా అంటే అదీలేదు. సీలంటి అదృష్ట వంతులు, ఎక్కడోగాని వుండరు. అంటే మనం రెంటికి చెడ్డ లేవడంల మౌతున్నా మన్నమాట. మనకి మిగిలినదేమిటి? వయస్సువచ్చి కూడా, ముక్కుమొహం తెలి

హాయి! అన్నా!...

యని అమ్మాయి మెళ్లో తాళికట్టడం అని నరసింహారావు అంటే నాక్కోపం వచ్చింది. ఏమిటితని అభిప్రాయం పెద్ద వాళ్లు నిశ్చయించిన సంబంధాలు మంచివి కావనా?

'ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకునే విదేశాల్లో పెళ్లిళ్లు సరిగ్గావుండి యేడుస్తే మరి అక్కడ వున్నామనే విడాకుల మాటేమిటి? అక్కడున్నంత మోరంగా ఇక్కడ లేవు కదా! ఇక్కడ పెద్దలు చేసిన పెళ్లిళ్లు నిలబడిన మాత్రమైనా నిలబడటం లేదే!'

'అవోయ్! దేశభక్తి గీతాలు. కొందరికి వయస్సు పెరిగినా వ్యక్తిత్వం ఏర్పడదు. వాళ్లు అమ్మా నాన్నా చూసిన అమ్మాయిని చేసుకుని సుఖవడగలుగుతారు. మనదేశంలో చిన్నప్పటినుంచి నిర్ణయాలు తీసుకోగలగటం అంటే డెసిషన్ మేకింగ్ నేర్పరు. అందుకని మనదేశంలో వ్యక్తిత్వం ఎదగని బుచ్చి బాబులు బుల్లి పాపలే ఎక్కువ. ఒకవేళ ఎవరైనా పారపాటున ఏ ఖర్మకొద్దో తమంతట తామే నిర్ణయాలు చేసుకోగల సమర్థత సంపాదిస్తే అది పెద్దలవట్లు గౌరవం లేకపోడంగా జమకట్టబడి అణిచివేయ బడుతుంది. అందుకనే పాతికేళ్లు వచ్చినా అమ్మా

నాన్నలదగ్గరనుంచి మని ఆర్థర్లు తెప్పించు కుంటూ పరీక్షలకెళ్తూ చిన్న అబ్బాయిలుగా చెలామణి అయ్యే వోటింగ్ హక్కుగల వయోజనులతో మనదేశం నిండిపోయింది, వీళ్లంతా ఉద్యోగాలలో చేరాక, నిర్ణయాలు చేయాల్సినస్త్రీ ఏంచేస్త్రీ ఏం కొంచ మునుగుతుందో అన్నభయంతో ఆపని ఇతర్లకి వదిలేయ్యటం చేస్తూవుంటారు. కొన్నాళ్లు కందులో నేర్పు సంపాదిస్తారు. ఆ నేర్పు పైళ్లరూపంలోను ఎర్రటేపు రూపంలోను దేశం అంతా విశ్వరూపం ధరించింది. మన ఇన్స్టిట్యూట్లోనే చూడు. ప్రతీయేడు ఇంటర్వ్యూలకొచ్చే కుర్రాళ్లని సీటాస్త్రీ చేర్చావా? అని అడిగిచూడు. మానాన్న నడిగిచెప్పానం టాడు. వాళ్లనానంటే వచ్చేంత గౌరవం వుండికాదు. రేపేదైనా బెడిసికొడ్డే నీవల్లే ఇల్లా అయిందని బ్లేమ్చెయ్యడానికి వీలుగా వుంటుందని. ఈసోది అంతా ఎందుకు చెప్పున్నాననుకుంటావేమా. సావిత్రికూడా అల్లాంటి వాళ్ళలో ఒకత్తని చెప్పడానికి.'

'అంటే...సావిత్రి వాళ్లు నాన్ననడిగి చెప్పానందా? అందే అనుకో నువ్వు చెప్పి నట్టు ఆ అమ్మాయి వయస్సు పెరిగి వ్యక్తిత్వం ఎదగని మెజారిటీ గ్రూపులోకి వస్తుందని సరిపెట్టుకోక మరి ఈ పిచ్చి వాడి వాలకం ఏమిటి?' అని అడిగిను. ఎదగని వ్యక్తిత్వం అంటూ నరసింహారావు అంటున్న మాటలు నిజానికి నాకు సూటిగా తగిలాయి. నేనూ ఆ కోవలో నాడినే. అందుకని నాకు కోపం వచ్చింది. నరసింహారావు ఆర్థం, అయినవాడిలా వో చిరునవ్వు నవ్వి, ఆపైన వోదమ్ము లాగి కథ అందుకున్నాడు. 'నాకు సావిత్రి రూపురేఖలు చదువు సంధ్యలు వచ్చాయి. సావిత్రి గురించి బాగా తెలుసుకుని ఇద్దరి మనస్తత్వాలు సరిపడితే త్వని పెళ్లి చేసుకోవాలన్న అభిప్రాయం కలిగింది. ఈమధ్య నాపట్ల సావిత్రికికూడా ఏదో కుతూహలం కలిగిందన్న విషయం నువ్వు మనించే వుంటావు. నాకిక్కడే సమస్యగ ఎదురైంది. అవిడ అభిప్రాయాలు తెల్పు కోడం ఎల్లా? మొగస్నేహితులు కలిగి వుండటంమీద చిన్నచూపు కలిగిన మన పమాజంలో ఆడపిల్లలనవసరపు స్నేహ

మొన్న ఎనామకచ్చవి
గట స్థలజడైవేడు.
పైనా చంక్రుట్టిచూళ్ళు.
అంకుకేనకి
అపరింద పాక్!

శ్రీమతి

లిష్టపడరు. అందుకని అబ్బాయిల్తో చనువుగా వుండరు. కాని మామూలుగా ఏ అమ్మాయైనా తనకి ఫలానా అబ్బాయితో పెళ్ళవుతుందని నిర్ధారణగా తెలిస్తే అతగాడితో స్నేహంగా వుంటుంది, నీతో వరలక్ష్మి వుంటున్నట్టు. నా ఇబ్బందేమిటంటే సావిత్రి ఎల్లాంటిదో తెలుస్తేగాని నేను పెళ్ళి చేసుకుంటానని ఎలా అనగలనని'

'చక్కగా ప్రేమ వివాహాల సంఖ్య పెరిగితే ఆడపిల్లల తండ్రులకి కట్నాల బాధ వదిలిపోతుంది కదా!'

'ఇదింకో తమాషా శర్మా! ఆడపిల్లల తల్లిదండ్రులు ఆ అమ్మాయి సరియైన నిర్ణయం ఎక్కడ చేసుకోలేదో అని బొల్దొన్ని కట్టుదిట్టాలుచేసి వెయ్యికళ్ళతో కనిపెడుతూ వుంటారు. కాని వాళ్ళ అమ్మాయిని ఎవరైనా ఇష్టపడి కట్నం ప్రసక్తిలేకుండా పెళ్ళిచేసుకోడానికి ముందరకి రాకపోతారా అని ఆశపడతారు. అల్లాంటి ఇష్టం ప్రేమెల్లా అవుతుంది? మోహం అవుతుందికాని. నీకు మరో అమ్మాయికి సుధ్య చనువుంటేగాని ప్రేమ వుట్టదు. అవునా? కాని పెళ్ళికి దారితీసే ప్రేమ అని నమ్మకంవుంటే తప్ప ఆ అమ్మాయి

తల్లి దండ్రులు మీ ఇద్దర్నీ చనువుగా వుండనీరు. సావిత్రి హాస్టల్లో వుంటోంది కనుక ఈ బాధలుండవనుకున్నా. అందుకనే వో పదిహేనురోజుల క్రితం రైబెరీ దగ్గర వంటరిగా కనిపించిన సావిత్రితో 'మీరంటే నాకిష్టం మీతో స్నేహం చెయ్యాలని వుంది' అన్నా. ఆ మాటలు వింటూనే బెదిరిన లేడిలా అక్కడ్నుంచి సావిత్రి వరిగితి పారి పోయింది. ఈ యేడు సావిత్రి కనుక రన్నింగ్ రేసులో పోటీచేస్తే నాకో కప్ప పోతుంది. ఆడపిల్లల్ని బెదరకొట్టుకుండా మనస్సులో మాట చెప్పగలగటం వో పెద్ద నేర్పనుకుంటాను. అది నాకు లేదు. పైగా నేను కుర్రాడిగా వున్న రోజుల్లో చేసిన అల్లరికి నగిషి పెట్టి రమ ఉమ సావిత్రికి చెప్పివుంటారు. ఆరోజుల్లో ఆడపిల్లల్లో స్నేహం చెయ్యాలనే ఉబలాటం వుంది. చేసేందుకు విల్లేని వరిస్తీతులవల్ల, ఆడపిల్లల్ని ఆకర్షించేందుకు అన్న మాటలు, చేసిన చేష్టలు అల్లరిలోకి వచ్చేమాట నిజమే!' అంటూ నరసింహారావు ఆ రోజున లో వడ్డాడు.

నరసింహారావు చిలిపి అల్లరి నాకు

బాగా గుర్తుంది. అతని అల్లరితో అతను ఎవర్నీ బాధపెట్టేవాడు కాదు. అల్లాంటి వాటిలో నాకో సంఘటన బాగా గుర్తుంది. వోరోజు రమ తలంటిపోసుకుని కొత్త బట్టలు కట్టుకుని యూనివర్సిటీకి వచ్చింది. నరసింహారావు, రమని చూస్తూనే 'ఏమోయి! తలంటి పోసుకుని కొత్తబట్టలు కట్టుకున్నావ్! నీ పుట్టిన రోజా? ఏమన్నా తినిపిస్తావా? పోనీ ఏ సినిమాకి రమ్మంటావ్?' అంటూ విజృంభించాడు. ఆరోజుల్లో నేను బదుర్దాయలానే వున్నాను. అప్పటికేకా నా తల మీద నేనుంచుకోవాల్సిన జట్టు పాడుగు మా నాన్నగారు, మాయింటి కొచ్చే మంగలి మాత్రమే నిర్ణయిస్తున్నారు. అందుకని నరసింహారావెందుకు అల్లా అంటున్నాడో అర్థంకాక 'అదేమిటి నరసింహారావు! నా పుట్టినరోజు నెల క్రితమే వెళ్లిపోయిందిగా' అన్నాను అశ్రుర్యంగా. ఇంతలో రమ, ఉమని కొట్టడం ఉమ మధ్య నన్నెందుకు కొద్దావ్ అని రమని అడగటం దానికి రమ 'ఏదో తినడానికి కావాలన్నావు కదా! అల్లరివాళ్ళకి పెట్టేవివే' అనటం ఆపైన ఉమ రమ నవ్వుటం జరిగాయి. అప్పుడు రమకేసి

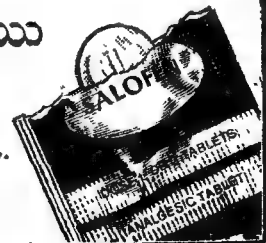
అవును- శాలోపెన్ బాధానివారిణి మాత్రమే

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి తయారీపు

తలనొప్పి, ఫ్లు, పంటినొప్పి,
ఒళ్లనొప్పిలని
వెంటనే పోగొడ్తాయి

శాలోపెన్ లోని ఔషధాలు
డాక్టర్లు సిఫార్సు చేసేవే.

శాలోపెన్ ఉన్నదోట బాధ ఉండదు.

జూనియర్ నేను నరసింహారావు
అమాటలు నన్ను వుద్దేశించి అనలేదని
గుర్తించాను. నాకు వరలక్ష్మితో పరి-
చయం అయినకొద్దీ ఆడపిల్లల మనస్సు
లుగా అర్థమవటం మొదలుపెట్టింది.
రమకీ ఎక్కడో నరసింహారావంటే ఇష్టం
వుందని, నరసింహారావు అల్లరివాడని
చూచారం చెయ్యటం కేవలం మిగిలిన ఆడ
పిల్లల్ని బెదరగొట్టి పోటీ లేకుండా చేసు
కోడం కోసమేనని నా అభిప్రాయం. ఈ
అభిప్రాయంతో నరసింహారావు ఏకీభవం
చేయడం నాకు ఆనందం. నా అభిప్రాయం.
ఈ అభిప్రాయంతో నరసింహారావు ఏకీభవం
చేయడం నాకు ఆనందం. నా అభిప్రాయం.

నేను సావిత్రితో స్నేహం చెయ్య
బోడంలో నాకే చెడు ఊహలు లేవని సావి-
త్రితో చెప్పదల్చుకున్నాను. అందుకని, తను
మర్నాడు కనిపించినప్పుడు 'నేను మిమ్మల్ని
పెళ్ళిచేసుకుందామనుకుంటున్నా' అన్నాను
అలా అంటే అయినా మాట్లాడుతుం-
దేమో ననుకున్నాను. కాని సావిత్రి మౌనం
వహించింది. ఆ మౌనాన్ని తప్పగా అర్థం
చేసుకుని 'పోనీ ఆలోచించి రేపు చెప్పండి'
అన్నాను. ఆ తరువాతి రెండ్రోజులు
సావిత్రి చెలికత్తెలు లేకుండా పంటరిగా
కనిపించలేదు. అందుకని మూడోరోజున
వేసే హాస్టల్ కి వెళ్లి సావిత్రికోసం కబురు
చేసాను. సావిత్రి లేదని కబురొచ్చింది.
సావిత్రి హాస్టల్ వుందని నాకు తెల్సైంది.
సావిత్రి ఉండి లేనని చెప్పించటం నాకు
చాలా అవమానకరంగా అనిపించింది. తనకి
వేసంటే ఇష్టంలేకపోతే ఆ మాటే
చెప్పచ్చుకదా! వీడి మొహం వీడికి నోటి

హాయి అన్నా!...

తోనే జవాబు చెప్పాలా అనుకున్నట్టుంది.
లేక నేనంటే చాలా భయపడి వుండాలి.
ఇదే నిజం అనుకుంటూ ఎదురుపడితే ఏం
చేస్తానో, అసలే రోదీని కదా, అని భయ
పడి వుంటుంది. ఆ భయంతోనే వాళ్ళ
ప్రాఫెసర్ కి చెప్పంటుంది.'

సావిత్రి వాళ్ళ ప్రాఫెసర్ తో చెప్పిందా?
ఏనుని చెప్పంటుంది. ఏదో చెడుగానే
చెప్పంటుంది. కొత్తగా వోడీ లేనుకునే
హైస్కూలమ్మాయిలు, పెళ్ళి గురించి,
సెక్స్ గురించి తెలిసి తెలియని వయస్సు
వాళ్ళు మొదటిసారి ప్రేమలేఖ అందు
కున్నప్పుడు కంగారుపడి పాడ్మాష్టర్ కి
రిపోర్ట్ చేసినట్టు వాళ్ళ ప్రాఫెసర్ కి
చెప్పిందా! అని చాలా ఆశ్చర్యపోయాను.
తేరుకున్నాక 'ఏమని చెప్పింది?' అని
అడిగాను.

'సావిత్రి వెళ్లి వాళ్ళ ప్రాఫెసర్ తో
'నరసింహారావనే రిసెర్చిస్కాలర్ నావెంట
పడుతున్నాడు ప్రేమాగీమా అంటూ!
అతన్ని సివిలింజినీరింగ్ అని రమ చెప్పింది'
అంటూ చెప్పింది. ఆయన ముప్పై
యేళ్ళ సర్వీసులో ఇదే మొదటి ప్రేమ
కేసుట. అందుకని ఈ ఛాన్సు పోనీరాదని
అనుకుని మన ప్రాఫెసర్ గారిని ఫోనులో
పిలిచి 'మీ డిపార్టుమెంటులో వుంటున్న
నరసింహారావనే జాలాయి బాలుడు మా
డిస్టామెంటులో వుంటున్న ముగ్ధ బాలిక
సావిత్రి వెంట పడుతున్నాడు. గట్టిగా
మందలించాల్సింది. మరోసారిలా జరిగితే

హాట దక్కదు.' అంటూ మన ప్రాఫెసర్
గారు చెప్తున్నది వినిపించుకోకుండా ఫోను
పెట్టేసాడు. మన ప్రాఫెసర్ గారికి
దక్కనిది నామాటో తనదో తెలియక
తనదే అన్న నిర్ణయానికొచ్చి నరసింహారావు
అంటూ వుండబట్టి కదా నాకిల్లాంటి అను-
మానాలు అవమానాలు కలుగుతున్నాయి
అని కోపం తెచ్చుకుని; నన్ను పిలిచి
సిసలైన సాంఘిక చిత్రంలోలాగా 'నువ్వీ
ఇంస్టిట్యూట్ లో జేరింది రిసెర్చి చెయ్య-
టానికా? ప్రేమించటానికా! నువ్వు
అమాయకురాలైన సావిత్రిని అల్లరి పెడ-
తావా? హాయి! అన్నా! ప్రేమిస్తావా
నువ్వు అమ్మాయిని?' అంటూ దులిపే
సాడు. నాతత్వం తెల్సుకదా!

'ఎందుకు ప్రేమించకూడదు సార్?'
అని ఎదురు ప్రశ్నించాను.

'నువ్వు ఇంస్టిట్యూట్ లో జేరింది
రిసెర్చి వెలగబెట్టడానికి కనుక ప్రేమ
వెలిగిస్తే రిసెర్చి వెలగదు కనుక' అన్నా-
డాయన.

'అదేమిటి సార్!...ఆయనకి సార్ అనక
పోతే కోపం వస్తుంది తెల్సు కదా!...
ప్రేమించినవాళ్ళు రిసెర్చి చెయ్యలేరా!
లేక రిసెర్చి చేసేవాళ్ళు ప్రేమించలేరా?'
అన్నాను.

'ఎల్లా చేస్తారేం?' అని నిలదీసాడు
ఆయన.

'అదేమిటి సార్! మీరు పెళ్లాంతో
కాపురం చేస్తూ, మీ పిల్లల జలుబులో
బాధపడుతూ రిసెర్చి చెయ్యడం లేదా
సార్!' అని అడిగాను. నిజానికి ఆయన
చెయ్యటంలేదు. కాని ఆమాట ఆయన
వల్లికగా ఒప్పుకోలేదు కదా. అందుకని
ఆయన ప్లేటు మార్చి

'గౌరవమైన కుటుంబంలో నుంచి
వచ్చిన సావిత్రిని ప్రేమించానడం
ఏమన్నా బాగుందా!' అని అనునయంగా
అడిగాడు.

'గౌరవమైన పిల్లని ప్రేమించకపోతే
అలా వాళ్ళని ప్రేమిస్తామా సార్!
ఇంక పోతే గౌరవమైన కుటుంబంలోంచి
వచ్చిన అమ్మాయి ప్రేమించబడటానికి
అనర్హురాలు అని మీరంటే అది చేత
విషయం' అని సవినయంగా సమాధానం
చెప్పాను.

'ఎవరైనా - నీ చెల్లెళ్ళతో ఇదేమాట

అంటే? ఆయన పాతపాట అందుకున్నాడు.
'ఇతరలచేత ప్రేమించబడటానికి కావ
ల్సిన సుగుణాలేవో మా చెల్లెళ్ళలో
వున్నాయి కదా అని గర్విస్తాను సార్!'
అన్నాను.

'ఏ అడ్డమైనవాడో ప్రేమించినా
కూడానా?' అని అడిగాడు. అప్పటికే
ఆయన మొహం ఎర్రబడింది. ఆయన
కోపం చెల్లెలు గౌరవం కాపాడటం విష
యంలో పి. యు. సి. కు క్రాడికొచ్చే
కోపంలా వుంది.

'ప్రేమించ బడటంలో ప్రేమించిన
వాడి అడ్డం, నిలుపుల ప్రసక్తి లేదు సార్!
తిరిగి ప్రేమించడానికేగాని. ఎంత నల్లటి
అబ్బాయిని తెల్లటి పెళ్లాం కావాలని
అనుకోడంలో తప్పులేదు. ఆ నల్లటబ్బా
యిని పెళ్లిచేసుకోడం చేసుకోకపోడం ఆ
అమ్మాయి ఇష్టం. అట్లాగే ఆ ప్రేమిం
చినవాడు అడ్డమైన వాడైతే మా చెల్లెలే
'క్షమించండి నాకు చేత వున్నారని చెప్పి
తప్పించుకుంటుంది' అన్నాను. అక్షణంలో
మన ప్రాఫెసర్ గారు నటనని ఆయన
భార్య తెలుపని మర్చిపోతూను.

'మీ చెల్లెలికి స్వయంగా నిర్ణయాలు
తీసుకోగలిగిన శక్తి లేకపోలే?' అన్నారు
ప్రాఫెసర్ గారు.

'నన్నుడగచు కదా సార్' అన్నాను.

'సావిత్రి కల్లాంటి శక్తి లేకే వాళ్ళ
ప్రాఫెసర్లుడిగిందనుకుందాం' అన్నాడు.
ఆయన మొహంలో విజయగర్వం కనిపించింది.

'సావిత్రి కనుక ఆయన్ని అల్లాగే అపి
గుంటే ఆయన 'ఇదిగో సావిత్రి సరసింహా
రావు నిన్ను ప్రేమించాడు గాని నన్ను
ప్రేమించలేదు. ఇష్టం వుంటే తిరిగి
ప్రేమించు. లేకపోతే మానెయ్యి. పోతే
సరసింహారావు ఎల్లాంటి వాడని అడుగు
రావా? నాకేం తెలుసు తెలిసిన వాళ్ళ
నడుగు. లేక సిలీంబినీరింగ్ లో పి. హెచ్.
డి. చేసిన వాళ్ళకి ఉద్యోగాలు ఎస్సాయీ
అని అడుగుతుంటే వాళ్ళ ప్రాఫెసర్లుడిగి
చెప్తాను' అని ఆయన అని పుండాల్సింది.
అంతేకాని మాటదక్కదు అంటూ పోను
చెయ్యటం చూస్తుంటే సావిత్రితోపాటు
ఆయనకి కూడా సరిగ్గా ఆలోచించటం
రాదనిపిస్తోంది' అన్నాను. నా అర్హు
మెంటు కొంచెం పొడిగిస్తే 'ఆయన పోను
చేసినంతమాత్రాన మీరు నన్ను విలదీయటం
చూస్తుంటే మీకూ ఆలోచించటం రాదని

అనుకోవాల్సి వస్తుందన్న భావం ఏ
మాత్రం తెలివైన వాడికైనా తడుుంది.
మన ప్రాఫెసర్ గారి కామాత్రం తెలివి
తేటలున్నాయి. దాంతో ఆయనకి కోపం
వచ్చింది. అదునుకోసం అగిపోయాడు.

ఒక వారం రోజులపాటు ఆ సావిత్రి
విషయం వాళ్ళ ప్రాఫెసర్ విషయం సమా
ధిలో కూర్చుని ఆలోచించాను. ఆ యేడో
రోజు పాయింట్లం జ్ఞానోదయం కలగలేదు
గాని, మర్నాటి నుంచి యధావకారం
డిపార్టుమెంటుకి రాకపోతే మరి రావలసిన
అవుసరం లేదని మన ప్రాఫెసర్ గారు మన
రూమ్ కొచ్చి చెప్పి వెళ్ళారు. అందుకని ఈ
సత్యానందస్వామి కొన్నాళ్ళు మన వూరు
వెళ్లి శాంతి ఆశ్రమంలో విశ్రాంతి వుచ్చు
కుంటారు' అంటూ సరసింహారావు కథ
ముగించాడు.

'మధ్యలో ఈ సత్యానందస్వామి గొడవ
ఏమిటి?' అని అడిగాను. ఆశ్రమానికి
వెళ్ళేది అని స్వామి పెట్టుకున్నాను.
సావిత్రి జీవితంలో సత్యపంతుడిని ఎల్లాగూ
కాలేక పోయానుకదా అని సత్యనామధేయం

స్వీకరించాను. ఈ ఇంస్టిట్యూట్ వడ
ఇంతటితో వదిలిందికదా అని అనంద
పడుతూ అనంద అన్న ముక్క తగిలిం
చాను' అంటూ సరసింహారావు అన్నింటికి
తేలికగా సమాధానం చెప్పి తన మామూలు
ధోరణిలో సమాధానం చెప్పి మర్నాడు
విశ్రాంతిపట్నానికి రైల్వెక్కాడు.

నా అనుమానం సావిత్రికి తనవెంట
ఫలానావాడు వడ్డాడని అందరికీ తెలియ
డంలో గర్వం, ఆనందం తను అల్లాటప్పా
మనిషి కాదని అందరూ గుర్తించాలన్న
అవసరం వున్నాయి. కాని సావిత్రి తనకి
వచ్చినలాంటి అవకాశం అందరికీ రాదని
గుర్తించలేని మూర్ఖత్వం గుర్తించినా
స్వయంగా నిర్ణయం తీసుకోలేని బలహీన
వ్యక్తిత్వంకూడా వున్నాయి వానితోపాటు.
సావిత్రిలాంటి అమ్మాయిని ప్రేమించడమే
సరసింహారావు చేసిన పొరపాటు. చేసిన
పొరపాటుకి ఫలిత మనుభవింపక తప్పదు
కదా! అందుకనే శాంతి ఆశ్రమానికి
వెళ్ళామనుకున్న సరసింహారావు పిచ్చాబు
సల్లికి వెళ్ళాడు. ●

కడుపు సరిగ్గా లేదా?

వాయువు?
కడుపులో ఆమ్లము?
గుండెల్లో మంట?
అజీర్ణము?

2 రెన్నే నమలిండి.
సత్వరం కడుపులో
హాయిగా వుంటుంది

పిత్తరసము
దీనిని తిరిగి కడుగు
తుంటుంది.

శ్రీ వెంకటేశ్వర సుప్రభాతమ్

వెం: 25 పైసలు దాచేపల్లి బుక్ డిపో, మ్యాజనరల్ బజార్, సికిందరాబాదు-3.

24 పేజీల ఈ చిన్న పుస్తకంలో ప్రచురణ కర్తలు, సుప్రభాతము, స్త్రోతము, ప్రవృత్తి, మంగళా శాసనములు, ఇమిడ్పాడు. ఇంత తక్కువ వెంట్రో ఇన్ని పాటకులకి అంద చెయ్యగలము ప్రశంస నీయము పుస్తకంలో బొమ్మలు కూడా చాలా ఉన్నాయి. —జి.సి. సమీక్షితుడు

పుస్తకాలు

మానవులు

స్వామి బాలానందులు రచించిన 'Man' అను ఆంగ్ల మూలమునకు శ్రీ 'శారదా-శివం'ల అనువాదము. క్రాసు 12+156 పుటలు. వెల రూ 1-25. ప్రకాశకులు—బాలానందభక్తి బృందం శ్రీరామనగరం, రాజమండ్రి, ప్రభుత్వం—శ్రీ ఎన్ శివబ్రహ్మం, వెన్—పెన్డెంటు, బాలానంద భక్తి బృందం, కోవెలపేడి, కాకినాడ.

మానవులలో చాలామంది తాము తరించడానికి మారాలను అన్వేషిస్తూ వేదాంత గ్రంథాలను పరిష్కార, దృఢనిష్ఠ దులను నిర్వహిస్తూ. యోగులను సేవిస్తూ వారి ఉపదేశాలను వింటూ ఉంటారు ఇలా చెయ్యడం సహజమే అలా ఉపాయాలను అన్వేషించడానికి ముందు మానవుడు మానవుడుగా ఉండడానికి తగినట్లు ప్రయత్నించి, తనలోని అవాంఛనీయ భావాలను పటాపంచలచెయ్యాలి, దానికి కూడా గట్టి ప్రయత్నం కావాలి. మానవుడు ఎలా ఉండవలె? — ఎలా ఉంటున్నాడో ఈ పుస్తకంలోని ఉపన్యాసాలు తెలియ జేసాయి.

మూలకర్త శ్రీ బాలానందస్వామి రమారామి నలభై ఏళ్ళ క్రిందట గిరిజనోద్ధరణకావ్యం సాపి కొండలపై ఉన్న పేరంటపల్లిలో శ్రీరామకృష్ణ మునివాళ్ళాన్ని స్థాపించి, అపారమైన సంపాదన చేసిన సాధుపుంగవులు. తనస్సంపన్నులు, జ్ఞాన నిధులు స్వామి వివేకానంద, స్వామి రామతీర్థ, మున్నగు మహానీయుల ప్రవోధములను కార్య రూపంలో పెట్టిన కృతకృత్యులు శ్రీ స్వామి ఆంగ్లంలో Message to Humanity మున్నగు మరికొన్ని గ్రంథాలు రచించారు. భక్తులు, కీర్తగా శ్రీవాడు 1968 మార్చి 17 వ తేదీనంచి వాలుగు రోజులు ఇచ్చిన ఉపన్యాసాల సారమే యీ పుస్తకం. ఇందులో మానవులు, మానవ జీవిత కర్తవ్యం—దాని నిర్వహణ, మానవ జీవితం యొక్క సరమ కర్తవ్యం, ఆ సరమకర్తవ్యపు నిర్వహణ అనే విషయాలను గురించిన వివరణ చక్కని ఉదాహరణలతో కూడా ఉన్నది. పై ఉపన్యాసాలు ఆంగ్లంలో ఇచ్చినవి సభ్యుల కోరికపై శ్రీ స్వామి తెలుగులో ఇచ్చిన ఉపన్యాసం 'తెలుసుకోమట, తదనుసారంగా నడుచుకోమట' అనేదాని సారాంశం అనుబంధంగా ఇయ్యబడినది ఉపనిషత్తులలోని సారము, విగూఢంగా ఉన్న సత్యము ఈ పుస్తకంలో ఇమిడి ఉన్నది. జీవితాన్నెట్లు నేర్చుగా గడవవలెనో దీనివల్ల బాగుగా తెలుస్తుంది. ప్రజానీకంలో ఒక అమోఘమైన ప్రవోధాన్ని కావించడానికి ఇది మిక్కిలి ఉపయోగిస్తుంది.

ఇట్టి ఉత్తమ గ్రంథాన్ని మంచి చాగితములపై ముద్రించి ప్రకటించి, అందరికీ అందుబాటులో ఉండేటట్లు తక్కువ వెలకు ఖచ్చిత ప్రకాశకులు

చక్కని భాషలో అనువదించిన అనువాదకుల అభినందనీయులు.

వైజయంతి

శ్రీ నాదాంకం-1 (సాహిత్య విశిష్ట సంపుటి), డిమ్మీ 154 పుటలు వెల రూ 5 సంపాదకుడు—శ్రీ కృరా—చంద్రశేఖరశాస్త్రి, అగ్రహారం, సామర్లకోట, తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

'ఇంతవరకు వెలసిన కవుల చరిత్రగ్రంథాలలో మహాకవుల జీవన ప్రవృత్తులలోని సుధురహస్యము లను— అందు వికసించిన సాహిత్యకళార సౌఖ్య భావన అన్వేషించు అవకాశములు మికిరాలి తక్కువ (వల్లెక సాహిత్య సమీక్షలను చదివూపు గ్రంథములు గాని, వల్లెక సత్రికలు గాని, తెలుగులో ఇంతవరకు వెలువడకుండుట శోచయము.'

అని నర్మారోచించి ఉపయోగాపై ప్రవేశాలు—కృరా—చంద్రశేఖరశాస్త్రిగారు పేరుపడిన ప్రాచీన మహాకవుల కవితా మాధుర్యాన్ని, కవితారీతుల వివరిస్తూ రచించబడిన వ్యాసాలలో 'వైజయంతి' అనే పేరి ఒక్కొక్క కవనిగురించి సంవత్సరానికి రెండు సంపుటలను ప్రకటించ బూసుకొచ్చారు. మొదట శ్రీనాథునిలో ప్రారంభించి కడవిన శివ రాతికి మొదటి సంపుటాన్ని వెలువరించారు. ఇందులో శ్రీనాథుడ చెప్పిన 'చిన్నారి పాన్నారి చిరుతకూకటివాటి' పద్యాన్ని పురిస్కరించుకొని, తన చిరుతకూకటి కవిత్వాన్ని, మాత్ర యవ్వన రచననూ, నిండు జవ్వనంపు సొంపుకై తనూ, ప్రాచీన నిర్మలమయ పరిసక్త రచనా పద్ధతి, కై ప్రాణి ప్రాయపు కవితనూ ఏలించే వ్యాసాలు, అతివివిధాధికారితు ఉద్బలువివాదానికి, దేశ సంచారానికి అవసరదశకూ సంబంధించినవి, మరికొన్ని వ్యాసాలు, ప్రశంసా పద్యాలూ ఉన్నవి మొత్తం 16 వ్యాసాలలో పద్యవ్యాసాలే ఆరున్నవి. వాటికి బదులు కొన్ని వచన వ్యాసాలుంటే బాగుండేది వచన వ్యాసాలలో నోరి సరిసేపాశాస్త్రిగారు, డాక్టరు దివాకర్—వేంకటాచలధారిగారు మున్నగువారి వ్యాసాల పేర్లైన దగినవి మొత్తం వచన వ్యాసాన్ని పరిశీలనాత్మకాలయ ఉన్నవి. ఇక రెండవ సంపుటిలో శ్రీనాథుని గ్రంథాలను గురించిన వల్లెక వ్యాసాలు పది, కర్తవ్య నివాద గ్రంథ సమీక్షను గురించి ఒకటి, అలభ్యగ్రంథాలనూ, వాటానుమా గురించిన ఒక్కొక్కటి, సీనములం గూర్చిన చొక్కీ—చా వ్యాసా లుంటాయనీ, అది స్వాతంత్ర్యదినానికి వస్తుందనీ సంపాదకులు తెల్పుతున్నారు ఆ సంపుటిలో శ్రీనాథుని గూర్చిన సంగ్రహరూపమైన సముగ్ర వాఙ్మయాది పరిశీలన ఆంధ్రానికానికి అంది ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకోనే అవకాశం ఉంటుంది. సంపాదకుల సంగ్రహం అమోఘమైనది. ఆ సంగ్రహప్రకారం ప్రాచీన మహాకవులను గురించి తెలుపడేస సంపుటాలు క్రొత్తరీతి వాఙ్మయచరిత్ర గ్రంథాలయ, వాఙ్మయాది మానులకు మిక్కిలి ఉపకరించగలవి భావిస్తున్నాను. ఇట్టి కార్యక్రమాన్ని చేపట్టిన సంపాదకులను అభినందిస్తున్నాను. —అంగీరస

ఆర్యన్

షేవింగ్ బ్రష్ తో వెర్వెట్ స్పర్శను నిశ్చలమైన పటుత్వాన్ని పొందండి

వివిధ రకాలలో అరిస్తుంది.

వెర్వెట్ షేవింగ్ బ్రష్ గురించి వివరించిన వెల్లాన్ పోషకులు, ఉపయోగించటానికి సులభంగా ఉండే, అరిచిన పోషకులలో దిగుతుగా అనుభవించినవి. సాక్షాత్తున కొరమునకు ఆర్యన్ షేవింగ్ బ్రష్ను ఒక అత్యవసర రాగంగా చేయండి.

సటి. జెస్సీ లి-రైట్

అనంతపురం లోక వికాసం

విశిష్టబంధం

అక్టోబర్ 1966

కథ: D.సుధాసుందరరావు & చిత్రకళ: ఆర్.వి.సుబ్బారావు

జననం: ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని సామంతం జిల్లాలోని సామంతం

అనంతపురం లోని సామంతం

